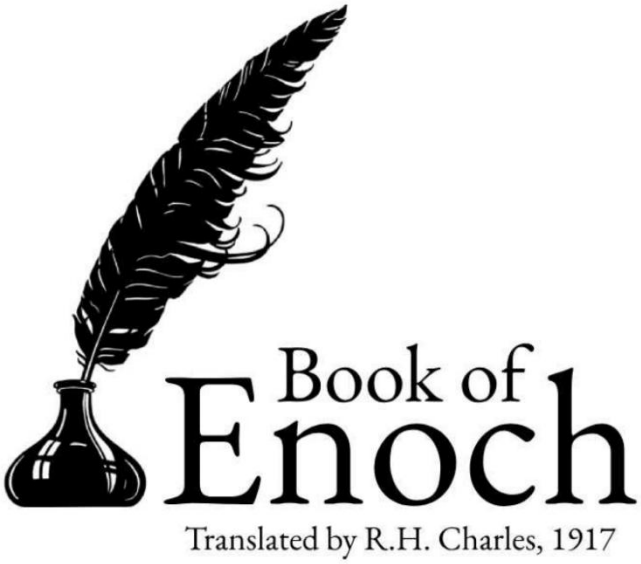

Кніга Эноха

РАЗДЗЕЛ 1

1. Словы благаслаўлення Эноха, якімі ён благаслаўляў выбраных і праведных, якія будуць жыць у дзень смутку, калі ўсе бязбожнікі і бязбожнікі будуць выдалены.
2. І ён распавёў сваю прытчу і сказаў: Энох, праведнік, якому адкрыў вочы Бог, убачыў відзенне Святога на нябёсах, якое паказалі мне анёлы, і ад іх я чуў усё, і ад іх я зразумеў тое, што бачыў, але не для гэтага пакалення, а для далёкага, якое мае прыйсці.
3. Пра выбраных Я сказаў і распавёў пра іх сваю прытчу: Святы Вялікі выйдзе з жытла свайго,
4. І вечны Бог ступіць на зямлю, нават на гару Сінай, і з'явіцца са свайго табара, і з'явіцца ў сіле сваёй сілы з нябёсаў нябёсаў.
5. І ўсіх ахопіць страх, і Вартаўнікі задрыжаць, і вялікі страх і трапятанне ахопіць іх да краю зямлі.
6. І высокія горы захістаюцца, і высокія пагоркі паніжаюцца, і растануць, як воск ад полымя,
7. І зямля будзе цалкам разарвана на часткі, і ўсё, што на зямлі, загіне, і будзе суд над усімі людзьмі.
8. Але з праведнікамі Ён заключыць мір, і выбраных абароніць, і міласэрнасць будзе на іх. І ўсе яны будуць належаць Богу, і яны будуць паспяховымі, і ўсе яны будуць дабраславёнымі. І Ён дапаможа ім усім, і з'явіцца ім святло, і Ён заключыць з імі мір.
9. І вось, Ён ідзе з дзесяткамі тысяч святых Сваіх, каб учыніць суд над усімі і знішчыць усіх бязбожнікаў, і выкрыць усякую плоць за ўсе бязбожныя справы іхнія, якія яны бязбожна ўчынілі, і за ўсе жорсткія словы, якія бязбожныя грэшнікі казалі супраць Яго.

РАЗДЗЕЛ 2

1. Назірайце за ўсім, што адбываецца на небе, як яны не змяняюць сваіх арбіт, і за свяціламі, якія знаходзяцца на небе, як яны ўсе ўзыходзяць і заходзяць у сваім парадку, кожнае ў свой час, і не парушайце іх устаноўленага парадку.
2. Паглядзіце на зямлю і звярніце ўвагу на тое, што на ёй адбываецца ад пачатку да канца, якія яны непахісныя, як нішто на зямлі не змяняецца, але ўсе справы Божыя бачныя вам.
3. Паглядзіце на лета і зіму, як уся зямля напоўнена вадою, і хмары, раса і дождж ляжаць на ёй.

РАЗДЗЕЛ 3

Паглядзіце, як зімой усе дрэвы выглядаюць так, быццам яны засохлі і скінулі ўсё лісце, акрамя чатырнаццаці дрэў, якія не губляюць лісця, а захоўваюць старое лісце ад двух да трох гадоў, пакуль не з'явіцца новае.

РАЗДЗЕЛ 4

І зноў жа, заўважце летнія дні, як сонца знаходзіцца над зямлёй насупраць яго. І вы шукаеце ценю і прытулку з-за спёкі сонца, і зямля таксама гарыць ад усё большай спёкі, і таму вы не можаце ступіць на зямлю ці на скалу з-за яе спёкі.

РАЗДЗЕЛ 5

1. Зірніце, як дрэвы пакрываюцца зялёным лісцем і даюць плады: таму ўважліва паглядзіце і пазнайце ўсе Яго справы і пазнайце, як Ён, Хто жыве вечна, стварыў іх такімі.
2. І ўсе Ягоныя справы працягваюцца так год за годам назаўжды, і ўсе заданні, якія яны выконваюць для Яго, і іхнія заданні не змяняюцца, але як Бог загадаў, так і робіцца.
3. І паглядзіце, як мора і рэкі гэтак жа выконваюць і не адхіляюць сваіх задач ад Яго запаведзяў.
4. Але вы не былі цвёрдымі і не выконвалі запаведзяў Госпада, а адвярнуліся і гаварылі пыхлівыя і жорсткія словы сваімі нячыстымі вуснамі супраць велічы Яго. О, вы, жорсткія сэрцам, не знойдзеце вы спакою.
5. За тое будзеце праклінаць дні вашыя, і гады жыцця вашага знікнуць, і гады пагібелі вашай памножацца ў вечным праклёне, і вы не знойдзеце міласэрнасці.
6. У тыя дні вы зробіце імёны вашыя вечным праклёнам для ўсіх праведнікаў, і вамі будуць праклінаць усе, хто праклінае, і ўсе грэшнікі і бязбожнікі будуць праклінаць вамі, і для вас, бязбожнікаў, будзе праклён. І ўсе... будуць радавацца, і будзе прабачэнне грахоў, і ўсялякая міласэрнасць, мір і цярплівасць: будзе ім выратаванне, добрае святло. А для ўсіх вас, грэшнікаў, не будзе выратавання, але на ўсіх вас застанецца праклён.
7. Але для выбраных будзе святло, радасць і мір, і яны атрымаюць у спадчыну зямлю.
8 І тады выбраным будзе дадзена мудрасць, і ўсе яны будуць жыць і больш ніколі не будуць грашыць, ні праз бязбожнасць, ні праз пыху; але тыя, хто мудры, будуць пакорлівымі.
9 І яны больш не будуць грашыць, і не будуць грашыць ва ўсе дні жыцця свайго, і не памруць ад гневу Божага ці ад лютасці, але яны скончаць лік дзён жыцця свайго.

І іх жыццё памнажаецца ў міры, і гады радасці іх памножацца, у вечнай радасці і міры, ва ўсе дні жыцця іх.

РАЗДЗЕЛ 6

1. І сталася, калі дзеці чалавечыя размнажыліся, што ў тыя дні ў іх нарадзіліся прыгожыя і мілыя дочкі.
2. І анёлы, дзеці нябесныя, убачылі іх і захацелі іх, і сказалі адзін аднаму: «Хадзіце, давайце выбярэм сабе жонак з сыноў чалавечых і народзім сабе дзяцей».
3. І Сем'яза, які быў іх правадыром, сказаў ім: «Баюся, вы сапраўды не пагодзіцеся зрабіць гэта, і я адзін павінен буду панесці пакаранне за вялікі грэх».
4. І ўсе яны адказалі яму і сказалі: «Давайце ўсе паклянемся і ўсе звяжамся ўзаемнымі праклёнамі не адмаўляцца ад гэтага плана, але выканаць гэта».
5. Тады яны ўсе разам пакляліся і абавязалі сябе ўзаемнымі праклёнамі.
6. І было іх усіх дзвесце; яны сышлі ў дні Ярэда на вяршыню гары Хермон, і назвалі яе гарой Хермон, бо пакляліся і звязалі сябе ўзаемнымі праклёнамі на ёй.
7. І вось імёны іх правадыроў: Sêmîazâz, іх правадыр, Arâkîba, Râmêêl, Kôkabîêl, Tâmîêl, Râmîêl, Dânêl, Êzêqêêl, Barâqîjâl, Asâêl, Armârôs, Batârêl, Anânêl, Zaqîêl, Samsâpêêl, Satarêl, Tûrêl, Jômjâêl, Sariêl.
8. Гэта іх начальнікі дзясяткаў.

РАЗДЗЕЛ 7

1. І ўсе астатнія разам з імі ўзялі сабе жонак, і кожны выбраў сабе адну, і пачалі хадзіць да іх і апаганьвацца імі, і навучылі іх чарам і загаворам, і абрэзцы каранёў, і знаёмілі іх з раслінамі.
2. І яны зацяжарылі, і нарадзілі вялікіх волатаў, рост якіх быў тры тысячы локцяў:
3. Які знішчыў усе набыткі людзей. І калі людзі больш не маглі іх утрымліваць,
4. Гіганты павярнуліся супраць іх і пажыралі чалавецтва.
5. І пачалі яны грашыць супраць птушак, і звяроў, і паўзуноў, і рыб, і пажыраць плоць адзін аднаго і піць кроў.
6. Тады зямля абвінаваціла беззаконнікаў.

РАЗДЗЕЛ 8

1. І Азазель навучыў людзей рабіць мячы, і нажы, і шчыты, і нагруднікі, і паказаў ім металы зямлі і мастацтва іх апрацоўкі, і бранзалеты, і ўпрыгажэнні, і выкарыстанне сурмы, і ўпрыгожванне павек, і ўсе віды каштоўных камянёў, і ўсе фарбавальныя настойкі.
2. І паўстала шмат бязбожнасці, і яны блудадзеялі, і былі зведзеныя з шляху, і сталі разбэшчанымі ва ўсіх сваіх шляхах. Сем'яза вучыў чарам і высяканню каранёў, Армарос — разгадванню чараў, Барак'ял вучыў астралогіі, Кокабель — сузор'ям, Эзекіель — веданню аблокаў, Аракіель — знакам зямлі, Шамсіель — знакам сонца, а Сарыэль — руху месяца. І калі людзі гінулі, яны крычалі, і крык іх узносіўся да неба...

РАЗДЗЕЛ 9

1. І тады Міхаіл, Урыэль, Рафаэль і Гаўрыіл зірнулі з нябёсаў і ўбачылі, як шмат крыві праліваецца на зямлі, і як на зямлі чыніцца ўсялякае беззаконне.
2. І сказалі яны адзін аднаму: «Зямля, якая стала бязлюднай, кліча, голас іхняга крыку ўзносіцца да нябесных варот».
3. А цяпер да вас, святыя нябесныя, душы людзей звяртаюцца са сваёй просьбай, кажучы: «Прадстаўце нашу справу перад Усявышнім».
4. І сказалі яны Госпаду вякоў: «Госпадзе гаспадароў, Бог багоў, Цар цароў і Бог вякоў! Трон славы Тваёй стаіць ва ўсе пакаленні вякоў, і імя Тваё святое, і слаўнае, і дабраславёнае ва ўсе вякі!»
5. Ты стварыў усё, і Ты маеш уладу над усім: і ўсё аголенае і адкрытае перад Табой, і Ты бачыш усё, і нішто не можа схавацца ад Цябе.
6. Ты бачыш, што зрабіў Азазель, які навучыў усялякай няпраўдзе на зямлі і адкрыў вечныя таямніцы, што захоўваліся на нябёсах, якія людзі імкнуліся даведацца:
7. І Семджаза, якому Ты даў уладу кіраваць сваімі паплечнікамі.
8. І яны пайшлі да дачок чалавечых на зямлі, і спалі з жанчынамі, і апаганілі сябе, і адкрылі ім усялякія грахі.
9. І жанчыны нарадзілі волатаў, і праз гэта ўся зямля напоўнілася крывёю і беззаконнем.
10. І вось, душы памерлых плачуць і звяртаюцца да нябесных варот, і іх галашэнне ўзнялося і не можа спыніцца з-за беззаконных учынкаў, якія чыняцца на зямлі.
11. І Ты ведаеш усё, перш чым яно станецца, і Ты бачыш гэта, і Ты церпіш гэта, і Ты не кажаш нам, што нам рабіць з імі ў сувязі з гэтым.

РАЗДЗЕЛ 10

1. Тады сказаў Усявышні, Святы і Вялікі, і паслаў Урыэля да сына Ламеха, і сказаў яму:
2. Ідзі да Ноя і скажы яму ў імя Маё: «Схавайся!» і адкрый яму канец, які набліжаецца: што ўся зямля будзе знішчана, і патоп хутка прыйдзе на ўсю зямлю і знішчыць усё, што на ёй.
3. А цяпер накажы яму, як ён можа выратавацца, і як яго нашчадства будзе захавана для ўсіх пакаленняў свету.
4. І зноў Гасподзь сказаў Рафаэлю: «Звяжы Азазелю рукі і ногі і кінь яго ў цемру; і зрабі адтуліну ў пустыні, якая ў Дудаэлі, і кінь яго туды».
5. І пакладзеце на яго шурпатыя і вострыя скалы, і пакрыйце яго цемрай, і хай ён будзе там вечна, і закрыйце яго твар, каб ён не бачыў святла.
6. І ў дзень вялікага суда ён будзе кінуты ў агонь. І ацаліць зямлю, якую анёлы сапсавалі, і абвясціць ацаленне зямлі, каб яны маглі ацаліць пошасць, і каб усе дзеці чалавечыя не загінулі ад усіх таемных рэчаў, якія Вартаўнікі адкрылі і навучылі сваіх сыноў.
8. І ўся зямля сапсавалася праз справы, якім вучыў Азазель: яму прыпішыце ўсе грахі.
9. І сказаў Гасподзь Гаўрыілу: «Выступі супраць бастардаў і распуснікаў, і супраць дзяцей распусты: і

знішчы дзяцей распусты і дзяцей Вартаўнікаў з асяроддзя людзей і выведзі іх наперад: пашлі іх аднаго супраць аднаго, каб яны знішчылі адзін аднаго ў бітве: бо ім не будзе доўгага часу».
10. І ніякая просьба, якую яны будуць прасіць у цябе ад бацькоў сваіх, не будзе задаволена бацькам іхнім ад іх імя, бо яны спадзяюцца жыць вечна, і што кожны з іх пражыве пяцьсот гадоў.
11. І сказаў Гасподзь Міхаілу: «Ідзі, звяжы Сем'язу і ягоных паплечнікаў, якія злучыліся з жанчынамі, каб апаганіць сябе імі ва ўсёй сваёй нечысціні».
12. А калі іх сыны заб'юць адзін аднаго, і яны ўбачаць знішчэнне сваіх каханых, звяжыце іх моцна на семдзесят пакаленняў у далінах зямлі, да дня суда іхняга і іхняга канца, пакуль не здзейсніцца суд, які назаўжды і назаўжды.
13. У тыя дні яны будуць заведзены ў бездань вогненную, у пакуты і ў цямніцу, дзе яны будуць зняволены назаўжды.
14. І кожны, хто будзе асуджаны і знішчаны, будзе адгэтуль звязаны разам з імі да канца ўсіх пакаленняў.
15. І знішчыце ўсе духі нягоднікаў і дзяцей Вартаўнікоў, бо яны несправядліва абышлі чалавецтва.
16. Знішчыце ўсю няпраўду з твару зямлі і хай кожная справа зла скончыцца: і хай з'явіцца расліна праведнасці і праўды: і яна акажацца дабраславеннем; справы праведнасці і праўды будуць пасаджаныя ў праўдзе і радасці навекі.
17 І тады ўсе праведнікі выратуюцца і будуць жыць, пакуль не народзяць тысячы дзяцей, і ўсе дні маладосці сваёй і старасці сваёй яны завершаць у міры.
18 І тады ўся зямля будзе ўрабляцца ў праведнасці, і ўся будзе засаджана дрэвамі і поўная дабраславеньня.
19. І будуць пасаджаныя на ім усе пажаданыя дрэвы, і будуць саджаць на ім вінаградныя лозы; і вінаградная лаза, якую яны пасадзяць на ім, будзе даваць шмат віна, і з усяго насення, якое будзе пасеяна на ім, кожная мера яго дасць тысячу, і кожная мера алівак дасць дзесяць чавільняў алею.
20. І ачысці зямлю ад усялякага прыгнёту, і ад усялякай няправеднасці, і ад усялякага граху, і ад усялякай бязбожнасці, і ўсю нячыстасць, якая робіцца на зямлі, знішчы з зямлі.
21. І ўсе сыны чалавечыя стануць праведнымі, і ўсе народы будуць пакланяцца і славіць Мяне, і ўсе будуць пакланяцца Мне. І зямля будзе ачышчана ад усялякай брыды, і ад усялякага граху, і ад усялякага пакарання, і ад усялякіх пакут, і Я больш ніколі не пасылаю іх на яе з пакалення ў пакаленне і назаўжды.

РАЗДЗЕЛ 11

1. І ў тыя дні Я адчыню сховішчы дабраславеньня, якія знаходзяцца на нябёсах, каб паслаць іх на зямлю над працай і працай дзяцей чалавечых.
2. І праўда і мір будуць звязаны разам праз усе дні свету і праз усе пакаленні людзей.

РАЗДЗЕЛ 12

1. Да гэтага Энох быў схаваны, і ніхто з сыноў чалавечых не ведаў, дзе ён схаваны, і дзе ён жыве, і што з ім сталася.
2. І яго дзейнасць была звязана з Вартаўнікамі, і дні яго былі са святымі.
3. І я, Энох, дабраслаўляў Госпада велічы і Цара вякоў, і вось! Вартаўнікі назвалі мяне Энохам-пісцом і сказалі мне:
4. «Энох, кніжнік праведнасці, ідзі, абвясці Вартаўнікам нябесным, якія пакінулі нябеснае вышыню, святое вечнае месца, і апаганілі сябе жанчынамі, і рабілі так, як робяць дзеці зямлі, і ўзялі сабе жонак: «Вы зрабілі вялікую разбурэнне на зямлі;
5. І не будзе ў вас міру, ні прабачэння грахоў, і паколькі яны цешацца сваімі дзецьмі,
6. Яны ўбачаць забойства сваіх каханых, і будуць плакаць над знішчэннем сваіх дзяцей і маліцца вечна, але міласэрнасці і міру вы не дасягнеце».

РАЗДЗЕЛ 13

1. І пайшоў Энох і сказаў: «Азазель, ты не будзеш мець спакою: суровы прысуд вынесены табе — заключыць цябе ў кайданы.
2. І не будзе табе цярпімасці і не будзе дапушчана просьба за няправеднасць, якой ты вучыў, і за ўсе справы бязбожнасці, няправеднасці і граху, якія ты паказаў людзям.
3. Тады я пайшоў і пагаварыў з імі ўсімі разам, і яны ўсе спалохаліся, і страх і трапятанне ахапілі іх.
4. І яны прасілі мяне скласці для іх прашэнне, каб яны маглі знайсці прабачэнне, і прачытаць іх прашэнне ў прысутнасці Госпада нябеснага.
5. Бо ад таго часу яны не маглі размаўляць з Ім і не маглі ўзняць вачэй да неба ад сораму за свае грахі, за якія яны былі асуджаныя.
6. Тады я напісаў іх просьбу і малітву адносна іх душы і іх учынкаў паасобку, а таксама адносна іх просьбаў аб прабачэнні і даўгавечнасці.
7. І я пайшоў і сеў каля водаў Данавых, у зямлі Данавай, на поўдзень ад Хермона, і чытаў іх просьбу, пакуль не заснуў.
8. І вось, мне прысніўся сон, і на мяне звалiліся відзенні, і я бачыў відзенні пакарання, і голас загадаў мне расказаць пра гэта сынам нябёсаў і выказаць ім заўвагу.
9. І калі я прачнуўся, я прыйшоў да іх, і яны ўсе сядзелі разам, сабраўшыся разам, і плакалі ў Абельшайле, што паміж Ліванам і Сэнэсэрам, з закрытымі тварамі.
10. І я расказаў ім усе бачанні, якія бачыў у сне, і пачаў гаварыць словы праведнасці і дакараць нябесных Вартаўнікоў.

РАЗДЗЕЛ 14

1. Кніга слоў праведнасці і заўвагі вечных Вартаўнікоў у адпаведнасці з загадам Святога Вялікага ў тым бачанні.

2. Я бачыў у сне тое, што цяпер скажу языком плоці і дыханнем вуснаў маіх: што Вялікі даў людзям, каб яны размаўлялі з ім і разумелі сэрцам.
3. Як Ён стварыў чалавека і даў яму сілу разумення слова мудрасці, так Ён стварыў і мяне і даў мне сілу выкрываць Вартаўнікоў, дзяцей нябёсаў.
4. Я напісаў тваю просьбу, і ў маім бачанні стала зразумела, што твая просьба не будзе задаволена табе ва ўсе дні вечнасці, і што над табой канчаткова вынесены суд: так, твая просьба не будзе задаволена табе.
5. І адгэтуль ты не ўзыйдзеш на неба на ўсю вечнасць, і ў зямных путах выйшаў загад звязаць цябе на ўсе дні свету.
6. І што раней вы ўбачыце знішчэнне вашых любімых сыноў і не будзеце мець да іх задавальнення, але яны будуць падаць перад вамі ад меча.
7. І просьба твая за іх не будзе задаволена, нават калі ты будзеш плакаць і маліцца і прамаўляць усе словы, якія змяшчаюцца ў пісьме, якое я напісаў.
8. І мне было паказана такое бачанне: вось, у бачанні хмары запрашалі мяне, і туман клікаў мяне, і рух зорак і маланкі імчаліся і падганялі мяне, і вятры ў бачанні прымушалі мяне ляцець і падымаць мяне ўгору, і паносілі мяне на неба.
9. І я ўвайшоў, пакуль не наблізіўся да сцяны, пабудаванай з крышталяў і акружанай языкамі агню: і яна пачала мяне палохаць.
10. І я ўвайшоў у языкі агню і наблізіўся да вялікага дома, які быў пабудаваны з крышталяў: а сцены дома былі падобныя да мазаічнай падлогі з крышталяў, і яго аснова была з крышталю.
11. Яго столь была падобная да шляху зорак і маланак, а паміж імі былі вогненныя херувімы, і неба іх было чыстае, як вада.
12. Палымяны агонь акружаў сцены, а яго парталы палалі агнём.
13. І я ўвайшоў у той дом, і ён быў гарачы, як агонь, і халодны, як лёд; не было ў ім ніякай асалоды жыцця: страх ахапіў мяне, і дрыжыкі ахапілі мяне.
14. І я задрыжаў і дрыжаў, і ўпаў на твар свой.
15. І я ўбачыў відзенне: вось, другі дом, большы за папярэдні, і ўвесь вароты былі адчыненыя перада мной, і яны былі пабудаваны з полымя агню.
16. І ва ўсіх адносінах яно так пераўзыходзіла сваёй пышнасцю, веліччу і маштабамі, што я не магу апісаць вам яго веліч і маштабы.
17. І падлога яго была з агню, і над ім былі маланкі і шлях зорак, і столь яго таксама была з палаючага агню.
18. І я зірнуў і ўбачыў у ім высокі трон, выгляд ягоны быў як крышталь, і колы ягоныя — як зіхатлівае сонца, і там было відавоку херувімаў.
19. А з-пад трона выцякалі струмені палаючага агню, так што я не мог глядзець на іх.
20. І Вялікая Слава сядзела на ім, і Яго адзенне ззяла ярчэй за сонца і было бялейшым за любы снег.
21. Ніхто з анёлаў не мог увайсці і ўбачыць Яго твар з-за велічы і славы, і ніякая плоць не магла ўбачыць Яго.
22. Палымяны агонь быў вакол Яго, і вялікі агонь стаяў перад Ім, і ніхто вакол не мог наблізіцца да Яго: дзесяць тысяч разоў дзесяць тысяч стаялі перад Ім, але Яму не патрэбны быў дарадца.
23. І найсвятейшыя, якія былі блізка да Яго, не адыходзілі ад Яго ўначы і не адыходзілі.
24. А да таго часу я ляжаў ніцма, дрыжучы; і Гасподзь паклікаў мяне Сваімі вуснамі і сказаў мне: «Прыйдзі сюды, Энох, і паслухай слова Маё».
25. І адзін са святых падышоў да мяне, разбудзіў мяне і прымусіў мяне ўстаць і падысці да дзвярэй, і я схіліўся тварам ніцма.

РАЗДЗЕЛ 15

1. І Ён адказаў мне і сказаў, і я пачуў Яго голас: «Не бойся, Энох, праведнік і кніжнік праведнасці: падыдзі сюды і пачуй голас мой».
2. Ідзі і скажы Вартаўнікам нябесным, якія паслалі цябе заступацца за іх: «Вы павінны заступацца» за людзей, а не людзі за вас:
3. Чаму вы пакінулі вышыню, святое і вечнае неба і пераспаў з жанчынамі, і апаганілі сябе дочкамі чалавечымі, і ўзялі сабе жонак, і рабілі, як дзеці зямлі, і спарадзілі сабе волатаў як сыноў?
4. І хоць вы былі святыя, духоўныя, жылі вечным жыццём, вы апаганілі сябе крывёю жанчын і спарадзілі дзяцей крывёю плоці, і, як дзеці чалавечыя, пажадалі плоці і крыві, як і тыя, хто памірае і гіне.
5. Таму Я даў ім жонак, каб яны маглі зацяжарыць іх і нарадзіць ад іх дзяцей, каб ім нічога не бракавала на зямлі.
6. Але вы раней былі духоўнымі, жылі вечным жыццём і былі бессмяротнымі для ўсіх пакаленняў свету.
7. І таму Я не вызначыў вам жонак, бо духоўныя нябёсы жывуць на нябёсах.
8. І цяпер волаты, якія створаны з духаў і плоці, будуць называцца злымі духамі на зямлі, і на зямлі будзе іх жытло.
9. З іх целаў выйшлі злыя духі; бо яны нарадзіліся ад людзей, і ад святых Вартаўнікоў — іх пачатак і першапачатковае паходжанне; яны будуць злымі духамі на зямлі, і злымі духамі іх будуць называць.
10. Што да духаў нябесных, дык на нябёсах яны будуць жыць, а духі зямныя, якія нарадзіліся на зямлі, на зямлі яны будуць жыць.
11. І духі волатаў пакутуюць, прыгнятаюць, знішчаюць, нападаюць, вядуць бітвы і сеюць разбурэнні на зямлі і прычыняюць непрыемнасці: яны не едуць, але ўсё ж адчуваюць голад і смагу і прычыняюць злачынствы. І гэтыя духі паўстануць супраць дзяцей чалавечых і супраць жанчын, бо яны паходзяць ад іх.

РАЗДЗЕЛ 16

1. З дзён забойства, знішчэння і смерці волатаў, з душ плоці якіх духі, выйшаўшы, будуць знішчаць без суда — так будуць яны знішчаць да дня заканчэння, вялікага суда, у якім век будзе завершаны, над Вартаўнікамі і бязбожнікамі, так, будзе цалкам завершаны.
2. А цяпер скажы Вартаўнікам, якія паслалі цябе заступіцца за іх, якія раней былі на нябёсах:

3. «Вы былі на нябёсах, але ўсе таямніцы яшчэ не былі адкрыты вам, і вы ведалі нікчэмныя, і іх у жорсткасці вашых сэрцаў вы адкрылі жанчынам, і праз гэтыя таямніцы жанчыны і мужчыны чыняць шмат зла на зямлі».
4. Дык скажы ім: «Няма вам спакою».

РАЗДЗЕЛ 17

1. І яны ўзялі мяне і прывялі ў месца, дзе тыя, хто быў там, былі падобныя да палаючага агню, і, калі яны хацелі, яны з'яўляліся ў выглядзе людзей.
2. І прывялі мяне ў месца цемры, да гары, вяршыня якой дасягала неба.
3. І я ўбачыў месцы свяцілаў і скарбы зорак і грому, і ў самых глыбінях, дзе былі вогненны лук і стрэлы і іх калчан, і вогненны меч і ўсе маланкі.
4. І яны прывялі мяне да жывых вод і да агню захаду, які прымае кожны заход сонца.
5. І я падышоў да ракі агню, у якой агонь цячэ, як вада, і выліваецца ў вялікае мора на захад.
6. Я ўбачыў вялікія рэкі і прыйшоў да вялікай ракі і да вялікай цемры, і пайшоў да месца, дзе не ходзіць ніякая плоць.
7. Я ўбачыў горы зімовай цемры і месца, адкуль цякуць усе воды бездані.
8. Я бачыў вусці ўсіх рэк зямлі і вусці бездані.

РАЗДЗЕЛ 18

1. Я бачыў скарбы ўсіх вятроў: я бачыў, як Ён забяспечыў імі ўсё стварэнне і цвёрдыя асновы зямлі.
2. І я ўбачыў краевугольны камень зямлі: я ўбачыў чатыры вятры, якія нясуць зямлю, і нябесную цвёрдзь.
3. І я ўбачыў, як вятры расцягваюць нябесныя скляпенні і размяшчаюцца паміж небам і зямлёй: гэта слупы нябёсаў.
4. Я бачыў нябесныя вятры, якія паварочваліся і прыводзілі сонца і ўсе зоркі да захаду.
5. Я бачыў вятры на зямлі, што нясуць хмары: я бачыў сцежкі анёлаў. Я бачыў на краі зямлі нябесную цвердзь уверсе.
6. І я пайшоў далей і ўбачыў месца, якое гарыць днём і ноччу, дзе сем гор з велічных камянёў, тры на ўсходзе і тры на поўдні.
7. А тыя, што былі на ўсходзе, былі з каляровага каменя, адзін з перламутру, адзін з гіяцынта, а тыя, што былі на поўдзень, — з чырвонага каменя.
8. А сярэдні дасягаў неба, як трон Божы, з алебастру, а вяршыня трона была з сапфіру.
9. І я ўбачыў палаючы агонь. А за гэтымі гарамі — край вялікай зямлі: там нябёсы былі завершаны.
10. І я ўбачыў глыбокую бездань са слупамі нябеснага агню, і сярод іх я ўбачыў слупы агню, якія падалі неверагодна аднолькава як у вышыню, так і ў глыбіню.
11. І за гэтай бездannю я ўбачыў месца, якое не мела ні цвёрдага неба ўверсе, ні цвёрдай зямлі пад ім: на ім не было вады і птушак, але гэта было пустыннае і жахлівае месца.
12. Я ўбачыў там сем зорак, падобных да вялікіх палаючых гор, і калі я спытаў пра іх,
13. Анёл сказаў: «Гэта месца — канец неба і зямлі: яно стала турмой для зорак і нябеснага войска».
14. А зоркі, што коцяцца па агні, — гэта тыя, што парушылі запаведзь Госпада на пачатку свайго ўзыходу, бо не з'явіліся ў прызначаны час.
15. І Ён разгневаўся на іх і звязаў іх да таго часу, пакуль іхняя віна не скончыцца, нават на дзесяць тысяч гадоў.

РАЗДЗЕЛ 19

1. І сказаў мне Урыэль: «Тут будуць стаяць анёлы, якія злучыліся з жанчынамі, і іх духі, прымаючы розныя формы, апаганьваюць чалавецтва і павядуць іх у зман, каб яны прыносілі ахвяры дэманам як багам, тут будуць стаяць яны да дня вялікага суда, на якім яны будуць судзімыя, пакуль не знішчацца».
2. А жанчыны анёлаў, якія збіліся з шляху, стануць сірэнамі.
3. І толькі я, Энох, бачыў гэтае відзенне, канец усяго; і ніхто не ўбачыць таго, што бачыў я.

РАЗДЗЕЛ 20

1. І гэта імёны святых анёлаў, якія сочаць.
2. Урыэль, адзін са святых анёлаў, які знаходзіцца над светам і над Тартарам.
3. Рафаэль, адзін са святых анёлаў, які кіруе духамі людзей.
4. Рагуэль, адзін са святых анёлаў, які помсціць свету свяцілаў.
5. Міхаіл, адзін са святых анёлаў, гэта значыць той, хто пастаўлены над лепшай часткай чалавецтва і над хаосам.
6. Сарак’ель, адзін са святых анёлаў, які пастаўлены над духамі, што грашаць у духу.
7. Гаўрыіл, адзін са святых анёлаў, які знаходзіцца над раем, змеямі і херувімамі.
8. Рэміэль, адзін са святых анёлаў, якога Бог паставіў над тымі, хто паўстае.

РАЗДЗЕЛ 21

1. І я пайшоў туды, дзе ўсё было хаатычна.
2. І ўбачыў я там нешта жахлівае: я не бачыў ні неба ўверсе, ні цвёрдай зямлі, а месца хаатычнае і жахлівае.
3. І там я ўбачыў сем зорак неба, звязаных у ім, як вялікія горы, якія палаюць агнём.
4. Тады я сказаў: «За які грэх яны звязаны і чаму яны кінуты сюды?»
5. Тады сказаў Урыэль, адзін са святых анёлаў, які быў са мной і быў галоўным над імі, і сказаў: «Энох, чаму ты пытаешся, і чаму ты імкнешся да праўды?»
6. Гэтыя з ліку зорак нябесных парушылі запаведзь Госпада і будуць тут звязаныя, пакуль не скончацца дзесяць тысяч гадоў, час, які яны адслужылі за свае грахі.
7. І адтуль я пайшоў у іншае месца, якое было яшчэ больш жахлівым за папярэдняе, і я ўбачыў жахлівую рэч: там вялікі агонь, які гарэў і палаў, і месца было расколінай аж да бездані, будучы поўным вялікіх

спускальных слупоў агню: ні яго маштабу, ні велічыні я не мог убачыць, ні здагадацца.
8. Тады я сказаў: «Якое страшнае гэтае месца і якое жахлівае на выгляд!»
9. Тады адказаў мне Урыэль, адзін са святых анёлаў, які быў са мной, і сказаў мне: «Энох, чаму ў цябе такі страх і жах?» І я адказаў: «З-за гэтага страшнага месца і з-за відовішча болю».
10. І ён сказаў мне: «Гэта месца — турма анёлаў, і тут яны будуць зняволены назаўжды».

РАЗДЗЕЛ 22

1. І адтуль я пайшоў у іншае месца, і ён паказаў мне на захадзе іншую вялікую і высокую гару з цвёрдай скалы.
2. І было ў ім чатыры западзіны, глыбокія, шырокія і вельмі гладкія. Якія ж гладкія гэтыя западзіны, глыбокія і цёмныя на выгляд.
3. Тады адказаў мне Рафаэль, адзін са святых анёлаў, які быў са мной, і сказаў:
4. «Гэтыя пустэчы былі створаны менавіта для гэтай мэты, каб духі душ памерлых збіраліся ў іх, так, каб усе душы дзяцей чалавечых збіраліся тут. І гэтыя месцы былі створаны для таго, каб прымаць іх да дня іх суда і да прызначанага ім тэрміну, да прызначанага тэрміну, пакуль вялікі суд не прыйдзе да іх».
5. Я бачыў духі памерлых дзяцей чалавечых, і іх голас узнёсся да нябёсаў і прамовіў просьбу.
6. Тады я спытаў у Рафаэля, анёла, які быў са мной, і сказаў яму: «Чый гэта дух, голас якога выходзіць і загадвае?»
7. І ён адказаў мне, кажучы: «Гэта той самы дух, які выйшаў ад Авеля, якога забіў брат ягоны Каін, і ён судзіцца з ім, пакуль нашчадкі ягоныя не будуць знішчаны з твару зямлі, і нашчадкі ягоныя не будуць вынішчаны сярод нашчадкаў чалавечых».
8. Тады я спытаў пра гэта і пра ўсе пустэчы: «Чаму адно аддзялілася ад другога?»
9. І ён адказаў мне і сказаў мне: «Гэтыя тры былі створаны, каб душы памерлых маглі быць аддзеленыя. І такое аддзяленне было зроблена для душ праведнікаў, у якіх яны, як чыстая крыніца вады».
10. І такое было зроблена для грэшнікаў, калі яны паміраюць і пахаваны ў зямлі, і суд не быў выкананы над імі пры іх жыцці.
11. Тут іх душы будуць паглынутыя ў вялікіх пакутах да вялікага дня суда і пакарання і пакут тых, хто праклінае, назаўжды, і адплаты за іх душы. Там Ён звяжа іх назаўжды.
12. І такі падзел быў зроблены для духаў тых, хто падаецца ў суд, хто раскрывае сваю знішчэнне, калі яны былі забітыя ў дні грэшнікаў.
13. Такое было зроблена для духаў людзей, якія не былі праведнікамі, але грэшнікамі, якія былі дасканалыя ў злачынстве, і для злачынцаў. Яны будуць супольнікамі; але іх духі не будуць забітыя ў дзень суда і не будуць уваскрэснуты адтуль.
14. Тады я дабраславіў Госпада славы і сказаў: «Дабраславёны мой Гасподзь, Гасподзь праведнасці, Які валадарыць вечна».

РАЗДЗЕЛ 23

1. Адтуль я пайшоў у іншае месца на захад ад краёў зямлі.
2. І я ўбачыў палаючы агонь, які бег без перапынку і не спыняўся ні ўдзень, ні ўначы, а бег роўна.
3. І я спытаў: «Што гэта такое, што не спачывае?»
4. Тады Рагуэль, адзін са святых анёлаў, які быў са мной, адказаў мне і сказаў: «Гэтая паласа агню, якую ты бачыў, — гэта агонь на захадзе, які пераследуе ўсе свяцілы нябесныя».

РАЗДЗЕЛ 24

1. І адтуль я пайшоў у іншае месца на зямлі, і ён паказаў мне горны хрыбет з агнём, які гарэў днём і ноччу.
2. І я выйшаў за яго межы і ўбачыў сем цудоўных гор, якія адрозніваліся адна ад адной, і камяні іх былі велічныя і прыгожыя, велічныя ў цэлым, слаўнага выгляду і прыгожага выгляду: тры на ўсходзе, адна заснавана на другой, і тры на поўдні, адна на адной, і глыбокія няроўныя яры, ніводная з якіх не злучалася з іншай.
3. А сёмая гара была сярод іх і пераўзыходзіла іх вышынёй, падобная да сядзення трона, і духмяныя дрэвы атачалі трон.
4. І сярод іх было дрэва, якога я ніколі раней не адчуваў, і сярод іх не было ніводнага падобнага да яго: яно мела водар, які пераўзыходзіў любы водар, і яго лісце, і кветкі, і дрэва не вянуць вечна: і яго плады прыгожыя, і яго плады падобныя да фінікаў пальмы.
5. Тады я сказаў: «Якое прыгожае гэтае дрэва, якое духмянае, яго лісце прыгожае, а кветкі вельмі цудоўныя на выгляд».
6. Тады адказаў Міхаіл, адзін са святых і шанаваных анёлаў, які быў са мной і быў іх правадыром.

РАЗДЗЕЛ 25

1. І ён сказаў мне: «Энох, чаму ты пытаешся ў мяне пра водар дрэва і чаму ты хочаш даведацца праўду?»
2. Тады я адказаў яму: «Я хачу ведаць пра ўсё, але асабліва пра гэтае дрэва».
3. І ён адказаў, кажучы: «Гэтая высокая гара, якую ты бачыў, вяршыня якой падобная да трона Божага, ёсць Яго трон, дзе сядзе Святы Вялікі, Гасподзь Славы, Вечны Цар, калі Ён сыдзе, каб наведаць зямлю з дабрынёй».
4. А што да гэтага духмянага дрэва, ніводнаму смяротнаму не дазволена дакранацца да яго да вялікага суда, калі Ён адпомсціць усім і знішчыць усё назаўжды. Тады яно будзе аддадзена праведным і святым.
5. Яго плады будуць ежай выбраным: яны будуць перасаджаныя ў святое месца, у храм Госпада, Вечнага Цара.
6 Тады яны ўзрадуюцца радасцю і будуць радавацца, і ўвойдуць у святое месца; і водар яго будзе ў іхніх касцях, і яны будуць жыць доўга на зямлі, як жылі бацькі твае; і ў іх дні не дакрануцца да іх ні смутак, ні пошасць, ні пакуты, ні няшчасце.

7. Тады я дабраславіў Бога Славы, Вечнага Цара, які падрыхтаваў такія рэчы для праведнікаў, стварыў іх і абяцаў даць ім.

РАЗДЗЕЛ 26

1. І пайшоў я адтуль да сярэдзіны зямлі, і ўбачыў дабраславёнае месца, дзе былі дрэвы з галінамі, што трымаліся і квітнелі як расчлянёнае дрэва.
2. І там я ўбачыў святую гару, а пад гарой на ўсходзе быў паток, які цякаў на поўдзень.
3. І я ўбачыў на ўсходзе іншую гару, вышэйшую за гэтую, а паміж імі глыбокі і вузкі яр: у ім таксама цякла ручай пад гарой.
4. А на захад ад яе была яшчэ адна гара, ніжэйшая за папярэднюю і невялікай вышыні, і паміж імі глыбокая і сухая цясніна: і яшчэ адна глыбокая і сухая цясніна была на ўскрайках трох гор.
5. І ўсе яры былі глыбокія і вузкія, зробленыя з цвёрдых парод, і дрэвы не былі пасаджаныя на іх.
6. І я здзіўляўся скалам, і я здзіўляўся яру, так, я вельмі здзіўляўся.

РАЗДЗЕЛ 27

1. Тады я сказаў: «Для чаго гэтая дабраславёная зямля, якая цалкам запоўнена дрэвамі, і гэтая праклятая даліна паміж імі?»
2. Тады Урыэль, адзін са святых анёлаў, які быў са мной, адказаў і сказаў: «Гэтая праклятая даліна для тых, хто пракляты навекі: тут збяруцца ўсе праклятыя, якія вуснамі сваімі гавораць супраць Госпада непрыстойныя словы і пра славу Ягоную кажуць жорсткія рэчы. Тут яны збяруцца, і тут будзе месца іх суда».
3. У апошнія дні яны будуць бачыць праведны суд перад праведнікамі навекі: тут міласэрныя будуць благаслаўляць Госпада славы, Вечнага Цара.
4. У дні суда над першымі яны будуць дабраслаўляць Яго за міласэрнасць, якую Ён вызначыў ім у долю.
5. Тады я дабраславіў Госпада Славы і праславіў Яго славу і слаўна праслаўляў Яго.

РАЗДЗЕЛ 28

1. І адтуль я пайшоў на ўсход, у сярэдзіну горнага хрыбта пустыні, і ўбачыў пустыню, і яна была адзінокая, поўная дрэў і раслін.
2. І вада хлынула зверху.
3. Імчачыся, як багаты паток вады, што цячэ на паўночны захад, яна выклікала хмары і расу, якія падымаліся з усіх бакоў.

РАЗДЗЕЛ 29

1. І адтуль я пайшоў у іншае месца ў пустыні і падышоў на ўсход ад гэтага горнага хрыбта.
2. І там я ўбачыў духмяныя дрэвы, якія выдыхалі водар ладану і смірны, і дрэвы таксама былі падобныя да міндальнага дрэва.

РАЗДЗЕЛ 30

1. А за імі я пайшоў далёка на ўсход і ўбачыў іншае месца — даліну, поўную вады.
2. І там было дрэва, колеру духмяных дрэў, такіх як масціка.
3. І па схілах тых далін я ўбачыў духмяную карыцу. І за імі я рушыў на ўсход.

РАЗДЗЕЛ 31

1. І я ўбачыў іншыя горы, і сярод іх былі гаі дрэў, і з іх выцякаў нектар, які называецца сарара і гальбанум.
2. А за гэтымі гарамі я ўбачыў іншую гару на ўсход ад краёў зямлі, на якой раслі алоэ, і ўсе дрэвы былі поўныя стактэ, падобныя да міндальных дрэў.
3. А калі яго спалілі, ён пах саладзейшы за любы духмяны пах.

РАЗДЗЕЛ 32

1. І пасля гэтых духмяных пахаў, калі я зірнуў на поўнач праз горы, я ўбачыў сем гор, поўных адборнага нарду і духмяных дрэў, карыцы і перцу.
2. І адтуль я перайшоў вяршыні ўсіх гэтых гор, далёка на ўсходзе зямлі, і прайшоў над Эрытрэйскім морам і адышоў далёка ад яго, і прайшоў міма анёла Зоціэля.
3. І я прыйшоў у Сад Праведнасці і ўбачыў за тымі дрэвамі шмат вялікіх дрэў, якія раслі там і мелі цудоўны водар, вялікіх, вельмі прыгожых і слаўных, і дрэва мудрасці, з якога яны ядуць і спазнаюць вялікую мудрасць.
4. Гэтае дрэва вышынёй падобнае да піхты, а лісце ягонае — як у ражковага дрэва, а плады ягоныя — як гронкі вінаграднай лазы, вельмі прыгожыя, і водар дрэва распаўсюджваецца далёка.
5. Тады я сказаў: «Якое прыгожае дрэва, і які прывабны яго выгляд!»
6. Тады Рафаэль, святы анёл, які быў са мной, адказаў мне і сказаў: «Гэта дрэва мудрасці, ад якога елі твой бацька, стары ў гадах, і твая старая маці, якія былі перад табою, і яны навучыліся мудрасці, і адкрыліся іх вочы, і яны пазналі, што яны голыя, і былі выгнаны з саду».

РАЗДЗЕЛ 33

1. І адтуль я пайшоў на край зямлі і ўбачыў там вялікіх звяроў, і кожная з іх адрознівалася ад другой; і я ўбачыў таксама птушак, якія адрозніваліся па выглядзе, прыгажосці і голасе, адна адрознівалася ад другой.
2. А на ўсход ад гэтых звяроў я ўбачыў канцы зямлі, на якіх спачывае неба, і адчыненыя вароты нябёсаў.
3. І я ўбачыў, як з'яўляюцца зоркі на небе, і я палічыў брамы, з якіх яны выходзяць, і запісаў усе іх выхады, кожнай асобнай зоркі асобна, паводле іх колькасці і іх назваў, іх шляхоў і іх становішча, іх часу і іх месяцаў, як паказаў мне святы анёл Урыэль, які быў са мной.
4. Ён паказаў мне ўсё і запісаў гэта для мяне: таксама імёны іх, законы іх і іхнія супольнасці ён запісаў для мяне.

РАЗДЗЕЛ 34

1. І адтуль я пайшоў на поўнач, да краёў зямлі, і там я ўбачыў вялікую і слаўную прыладу на краях усёй зямлі.
2. І тут я ўбачыў тры нябесныя вароты, адчыненыя ў небе: праз кожную з іх праходзяць паўночныя вятры: калі яны дзьмуць, бывае холад, град, мароз, снег, раса і дождж.
3. І з адных варот яны дзьмуць на дабро, а праз два іншыя вароты яны дзьмуць з гвалтам і пакутамі на зямлі, і яны дзьмуць з гвалтам.

РАЗДЗЕЛ 35

1. І адтуль я пайшоў на захад, да краёў зямлі, і ўбачыў там тры нябесныя вароты адчыненымі, як я бачыў на ўсходзе, такую ж колькасць варот і такую ж колькасць выхадаў.

РАЗДЗЕЛ 36

1. І адтуль я пайшоў на поўдзень, да краёў зямлі, і ўбачыў там тры адчыненыя нябесныя вароты: і адтуль ідзе раса, дождж і вецер.
2. І адтуль я пайшоў на ўсход, да краёў неба, і ўбачыў тут тры ўсходнія нябесныя вароты адчыненымі і малыя вароты над імі.
3. Праз кожны з гэтых невялікіх варот праходзяць нябесныя зоркі і рухаюцца на захад па паказаным ім шляху.
4. І кожны раз, калі я бачыў, я заўсёды благаслаўляў Госпада Славы, і я працягваў благаслаўляць Госпада Славы, Які ўчыніў вялікія і слаўныя цуды, каб паказаць веліч Сваёй працы анёлам, духам і людзям, каб яны маглі славіць Яго працу і ўсё Яго стварэнне: каб яны маглі бачыць працу Ягонай сілы і славіць вялікую працу Ягоных рук і благаслаўляць Яго навекі.

РАЗДЗЕЛ 37

1. Другое віданне, якое ён бачыў, — віданне мудрасці, — якое бачыў Энох, сын Ярэда, сына Малелела, сына Каінана, сына Еноса, сына Сіфа, сына Адама.
2. І гэта пачатак слоў мудрасці, якія я ўзняў голас свой, каб сказаць тым, хто жыве на зямлі: Паслухайце, людзі старажытных часоў, і паглядзіце, вы, хто прыйдзе пасля, словы Святога, якія я буду казаць перад Госпадам духаў.
3. Лепш было б абвясціць іх толькі людзям старажытнасці, але нават ад тых, хто прыйдзе пасля, мы не будзем хаваць пачатак мудрасці.
4. Да сённяшняга дня Уладар Духаў ніколі не даваў мне такой мудрасці, якую я атрымаў згодна з маім разуменнем, згодна з добрай воляй Уладара Духаў, які даў мне лёс вечнага жыцця.
5. Мне былі сказаны тры прыпавесці, і я ўзвысіў голас свой і расказаў іх тым, хто жыве на зямлі.

РАЗДЗЕЛ 38

1. Першая прытча. Калі з'явіцца збор праведнікаў, і грэшнікі будуць асуджаны за свае грахі і будуць выгнаны з аблічча зямлі:
2. І калі Праведнік з'явіцца перад вачыма праведнікаў, чые выбраныя справы вісяць на Госпадзе духаў, і святло з'явіцца праведнікам і выбраным, якія жывуць на зямлі, дзе ж тады будзе жыллё грэшнікаў, і дзе месца спачыну тых, хто адрокся ад Госпада духаў? Было б ім добра, калі б яны не нарадзіліся.
3. Калі таямніцы праведнікаў будуць адкрытыя, і грэшнікі будуць асуджаны, а бязбожнікі будуць выгнаны з аблічча праведнікаў і выбраных,
4. З таго часу тыя, хто валодае зямлёй, больш не будуць магутнымі і ўзнёслымі: і яны не змогуць бачыць твар святых, бо Гасподзь духаў зрабіў так, што Сваё святло з'явілася на твары святых, праведных і выбраных.
5. Тады загінуць цары і магутныя і будуць аддадзены ў рукі праведных і святых.
6. І адгэтуль ніхто не будзе шукаць для сябе міласэрнасці ў Госпада духаў, бо жыццё іх скончылася.

РАЗДЗЕЛ 39

1. І станецца ў тыя дні, што выбраныя і святыя дзеці сыдуць з нябёсаў, і іх нашчадкі стануць адным цэлым з дзецьмі чалавечымі.
2. І ў тыя дні Энох атрымаў кнігі руплівасці і гневу, і кнігі трывогі і выгнання. І ім не будзе міласэрнасці, кажа Гасподзь духаў.
3. І ў тыя дні віхура зняла мяне з зямлі і паставіла на краі нябёсаў.
4. І там я ўбачыў іншае відзенне: жытлы святых і месцы адпачынку праведнікаў.
5. Тут мае вочы ўбачылі іхнія жытлы з Ягонымі праведнымі анёламі, і месцы іхняга спачыну са святымі. І яны прасілі, і заступаліся, і маліліся за сыноў чалавечых, і праўда цякла перад імі, як вада, і міласэрнасць, як раса, на зямлю: так будзе сярод іх на вякі вякоў.
6а. І ў тым месцы мае вочы ўбачылі Выбранага праведнасці і веры,
7а. І я ўбачыў ягонае жыллё пад крыламі Госпада Духаў.
6б. І справядлівасць запануе ў дні Ягоныя, і праведнікі і выбраныя будуць без ліку перад Ім навекі і навекі.
7b. І ўсе праведныя і выбраныя перад Ім будуць моцныя, як агні агню, і вусны іх будуць поўныя дабраславеньня, і вусны іх будуць узвялічваць імя Госпада духаў, і праведнасьць перад Ім ніколі не знікне, і праведнасьць ніколі не знікне перад Ім.
8. Там я хацеў жыць, і мой дух прагнуў гэтага месца пражывання: і там дагэтуль была мая доля, бо так было ўстаноўлена адносна мяне перад Госпадам духаў.
9. У тыя дні я славіў і ўслаўляў імя Госпада Духаў благаслаўленнямі і хваламі, бо Ён прызначыў мяне для благаслаўлення і славы паводле добрай волі Госпада Духаў.

10. Доўга мае вочы глядзелі на гэтае месца, і я благаслаўляў Яго і хваліў Яго, кажучы: «Благаслаўлёны Ён, і хай будзе благаслаўлёны ад пачатку і навекі».
11. І перад Ім няма спынення. Ён ведае, што вечна, і што будзе з пакалення ў пакаленне.
12. Тыя, хто не спяць, дабраслаўляюць Цябе: яны стаяць перад Тваёй славай і дабраслаўляюць, хваляць і ўслаўляюць, кажучы: «Святы, святы, святы Гасподзь духаў: Ён напаўняе зямлю духамі».
13. І вось мае вочы ўбачылі ўсіх тых, хто не спіць: яны стаяць перад Ім і благаслаўляюць і кажуць: «Дабраславёны Ты, і благаслаўлёнае імя Госпада навекі і навекі».
14. І твар мой змяніўся, бо я больш не мог бачыць.

РАЗДЗЕЛ 40

1. І пасля гэтага я ўбачыў тысячы тысяч і дзясяткі тысяч разоў дзясяткі тысяч, я ўбачыў мноства людзей, якое не злічвалася і не магло быць вылічана, што стаяла перад Госпадам Духаў.
2. І з чатырох бакоў Госпада Духаў я ўбачыў чатыры істоты, адрозныя ад тых, што не спяць, і я даведаўся іх імёны: бо анёл, які ішоў са мной, адкрыў мне іх імёны і паказаў мне ўсё схаванае.
3. І я пачуў галасы гэтых чатырох істот, калі яны прамаўлялі хвалу перад Госпадам славы.
4. Першы голас благаслаўляе Госпада духаў на вякі вякоў.
5. І другі голас я пачуў, як ён благаслаўляў Выбранага і выбраных, якія трымаюцца Госпада Духаў.
6. І трэці голас, які я пачуў, маліўся і заступаўся за тых, хто жыве на зямлі і моліцца ў імя Госпада Духаў.
7. І я пачуў чацвёрты голас, які адбіваў сатан і забараняў ім прыходзіць да Госпада духаў, каб абвінаваціць тых, хто жыве на зямлі.
8. Пасля гэтага я спытаў анёла міру, які ішоў са мной і паказаў мне ўсё схаванае: «Хто гэтыя чатыры істоты, якіх я бачыў, і чые словы я чуў і запісваў?»
9. І сказаў ён мне: «Першы — гэта Міхаіл, міласэрны і доўгацярплівы; другі, які пастаўлены над усімі хваробамі і ўсімі ранамі дзяцей чалавечых, — гэта Рафаіл; трэці, які пастаўлены над усімі сіламі, — гэта Гаўрыіл; а чацвёрты, які пастаўлены над пакаяннем дзеля надзеі тых, хто атрымае ў спадчыну жыццё вечнае, называецца Фануіл». І гэта чатыры анёлы Госпада Духаў і чатыры галасы, якія я чуў у тыя дні.

РАЗДЗЕЛ 41

1. І пасля гэтага я ўбачыў усе таямніцы нябёсаў, і як падзелена царства, і як узважваюцца ўчынкі людзей на шалях.
2. І там я ўбачыў сядзібы выбраных і сядзібы святых, і мае вочы бачылі там усіх грэшнікаў, якія адмаўляюць імя Госпада Духаў, і якіх цягнулі прэч: і яны не маглі трываць з-за пакарання, якое зыходзіць ад Госпада Духаў.
3. І там мае вочы ўбачылі таямніцы маланкі і грому, і таямніцы вятроў, як яны падзяляюцца, каб дзьмуць над зямлёй, і таямніцы аблокаў і расы, і там я ўбачыў, адкуль яны зыходзяць у тым месцы і адкуль яны насычаюць пыльную зямлю.
4. І там я ўбачыў замкнёныя камеры, з якіх выходзяць вятры, камеру граду і вятроў, камеру туману і хмар, і хмара іх лунае над зямлёй ад пачатку свету.
5. І я ўбачыў пакоі сонца і месяца, адкуль яны зыходзяць і куды вяртаюцца, і іх слаўнае вяртанне, і як адно пераўзыходзіць другое, і іх велічны рух, і як яны не пакідаюць сваёй арбіты, і нічога не дадаюць да сваёй арбіты і нічога не адымаюць ад яе, і захоўваюць вернасць адзін аднаму ў адпаведнасці з клятвай, якой яны звязаны паміж сабой.
6. І спачатку ўзыходзіць сонца і праходзіць свой шлях паводле загаду Госпада Духаў, і магутнае Яго імя на вякі вякоў.
7. І пасля гэтага я ўбачыў схаваны і бачны шлях месяца, і ён здзяйсняе свой шлях у гэтым месцы ўдзень і ўначы — адзін займае пазіцыю насупраць другога перад Госпадам духаў. І яны дзякуюць і хваляць, і не адпачываюць; бо ім належыць іх падзячны спакой.
8. Бо сонца часта мяняецца на дабраславеньне ці на праклён, і шлях месяца — святло для праведнікаў і цемра для грэшнікаў у імя Госпада, Які аддзяліў святло ад цемры, і падзяліў духі людзей, і ўмацаваў духі праведнікаў у імя Сваёй праведнасці.
9. Бо ніякі анёл не перашкодзіць, і ніякая сіла не можа перашкодзіць; бо Ён прызначае суддзю для ўсіх іх і судзіць усіх перад Сабой.

РАЗДЗЕЛ 42

1. Мудрасць не знайшла сабе месца жыхарства; тады ёй было дадзена жыллё на нябёсах.
2. Мудрасць выйшла пасяліцца сярод сыноў чалавечых, але не знайшла сабе месца. Мудрасць вярнулася на сваё месца і заняла месца сярод анёлаў.
3. І выйшла з яе пакояў беззаконне: каго яна не шукала, знайшла і жыла з імі, як дождж у пустыні і раса на смагучай зямлі.

РАЗДЗЕЛ 43

1. І я бачыў іншыя маланкі і зоркі на небе, і я бачыў, як Ён назваў іх усіх па імёнах, і яны слухаліся Яго.
2. І я бачыў, як яны ўзважваюцца на праведных шалях паводле іх прапорцый святла: я бачыў шырыню іх прастор і дзень іх з'яўлення, і як іх абарачэнне выклікае маланкі: і я бачыў іх абарачэнне паводле колькасці анёлаў, і як яны захоўваюць вернасць адзін аднаму.
3. І я спытаў у анёла, які ішоў са мной і паказаў мне схаванае: «Што гэта?»
4. І ён сказаў мне: «Уладар духаў паказаў табе іх прыпавесць: гэта імёны святых, якія жывуць на зямлі і вераць у імя Госпада духаў на вякі вякоў».

РАЗДЗЕЛ 44

Таксама я назіраў яшчэ адну з'яву адносна маланак: як некаторыя зоркі ўзнікаюць і становяцца маланкамі і не могуць разлучыцца са сваёй новай формай.

РАЗДЗЕЛ 45

1. Гэта другая прыпавесць пра тых, хто адмаўляе імя жытла святых і Госпада духаў.
2. І на неба яны не ўзымуцца, і на зямлю не сыдуць: такі будзе лёс грэшнікаў, якія адракліся імя Госпада духаў, якія такім чынам захаваны на дзень пакут і смутку.
3. У той дзень Мой Выбранец сядзе на троне славы і выпрабуе іхнія справы, і месцы іхняга спачыну будуць незлічоныя. І душы іхнія ўмацуюцца ў іх, калі ўбачаць Маіх Выбранцаў і тых, хто заклікаў імя славы Маё:
4. Тады Я паселю Выбранага Майго сярод іх. І Я пераўтвару неба і зраблю яго вечным дабраславеннем і святлом.
5. І Я пераўтвару зямлю і зраблю яе дабраславеннем, і пасялю на ёй выбраных Маіх, але грэшнікі і злачынцы не ступяць на яе.
6. Бо Я даў і насыціў праведнікаў Маіх мірам і пасадзіў іх перад абліччам Маім; а грэшнікаў чакае ад Мяне суд, і Я знішчу іх з аблічча зямлі.

РАЗДЗЕЛ 46

1. І там я ўбачыў Таго, Хто меў галаву дзён, і галава Ягоная была белая, як воўна, і з Ім была іншая істота, твар якой меў выгляд чалавека, і твар Ягоны быў поўны ласкі, як адзін са святых анёлаў.
2. І я спытаў анёла, які ішоў са мной і паказаў мне ўсё схаванае пра Сына Чалавечага, хто ён такі, і адкуль ён, і чаму ён пайшоў з Галавой Дзён? І ён адказаў і сказаў мне: Гэта Сын Чалавечы, які мае праведнасць, з якім жыве праведнасць і які адкрывае ўсе скарбы таго, што схавана,
3. Бо Гасподзь Духаў выбраў яго, і чый лёс мае перавагу перад Гасподзьем Духаў у праведнасці назаўжды.
4. І гэты Сын Чалавечы, якога ты бачыў, падыме цароў і магутных з іхніх месцаў, і моцных з іхніх тронаў, і расслабіць лейцы моцных і паламае зубы грэшнікам.
5. І Ён скіне цароў з іхніх тронаў і царстваў, бо яны не ўслаўляюць і не хваляць Яго і не прызнаюць пакорліва, адкуль ім дадзена царства.
6. І Ён панізіць твар моцных і напоўніць іх сорамам. І цемра будзе іхнім жыллём, і чарвякі будуць іхнім ложкам, і яны не будуць мець надзеі ўстаць з ложкаў сваіх, бо не ўслаўляюць імя Госпада духаў.
7. І гэта тыя, хто судзяць зоркі нябесныя і падымаюць рукі свае супраць Усявышняга, і ступаюць па зямлі і жывуць на ёй. І ўсе іхнія ўчынкі паказваюць няпраўду, і іхняя сіла грунтуецца на іхнім багацці, і іхняя вера — на багоў, якіх яны зрабілі сваімі рукамі, і яны адмаўляюць імя Госпада духаў,
8. І яны пераследуюць дамы Ягоных сходаў і верных, якія трымаюцца імя Госпада духаў.

РАЗДЗЕЛ 47

1. І ў тыя дні ўзнясуцца малітвы праведнікаў, і кроў праведнікаў з зямлі перад Госпадам духаў.
2. У тыя дні святыя, якія жывуць угары на нябёсах, аб'яднаюцца адным голасам і будуць маліцца, і маліцца, і славіць, і дзякаваць, і благаслаўляць імя Госпада духаў, за пралітую кроў праведнікаў, і каб малітва праведнікаў не была дарэмнай перад Госпадам духаў, каб быў ім суд, і каб яны не пакутавалі вечна.
3. У тыя дні я бачыў Кіраўніка дзён, калі Ён сеў на троне славы Сваёй, і кнігі жывых былі адкрыты перад Ім: і ўсё войска Ягонае, якое на нябёсах угары, і дарадцы Ягоныя стаялі перад Ім,
4. І сэрцы святых напоўніліся радасцю, бо колькасць праведнікаў была праліта, і малітва праведнікаў была пачута, і кроў праведнікаў была запатрабавана перад Госпадам духаў.

РАЗДЗЕЛ 48

1. І ў тым месцы я ўбачыў крыніцу праведнасці, якая была невычэрпная: і вакол яе было шмат крыніц мудрасці; і ўсе прагнучыя пілі з іх, і напаўняліся мудрасцю, і іхнія жытлы былі з праведнымі і святымі і выбранымі.
2. І ў тую гадзіну Сын Чалавечы быў названы перад Госпадам Духаў, і імя ягонае было названа перад Старажытам Дзён.
3. Так, перш чым было створана сонца і знакі, перш чым былі створаны зоркі нябесныя, Яго імя было названа перад Госпадам духаў.
4. Ён будзе апорай для праведнікаў, на якой яны будуць абапірацца і не ўпадуць, і Ён будзе святлом для язычнікаў і надзеяй для тых, хто стомлены сэрцам.
5. Усе, хто жыве на зямлі, упадуць і паклоняцца перад Ім, і будуць славіць, дабраслаўляць і святкаваць песнямі Госпада духаў.
6. І таму ён быў абраны і схаваны перад Ім, перад стварэннем свету і назаўжды.
7. І мудрасць Госпада Духаў адкрыла Яго святым і праведным; Бо Ён захаваў лёс праведных, Бо яны ненавідзелі і пагарджалі гэтым светам няправеднасці, І ненавідзелі ўсе яго справы і шляхі ў імя Госпада Духаў: Бо ў Яго імем яны выратаваны, І паводле Яго добрай волі гэта было ў дачыненні да іх жыцця.
8. У тыя дні цары зямлі апусцеюць, і моцныя, якія валодаюць зямлёй, дзякуючы справам рук сваіх, бо ў дзень гора і смутку свайго яны не змогуць выратаваць саміх сябе.
9. І аддам іх у рукі выбраных Маіх; як салома ў агні, так яны будуць гарэць перад абліччам святых; як свінец у вадзе, яны будуць тануць перад абліччам праведнікаў, і больш не застанецца ад іх следу.
10. І ў дзень іхняга гора будзе спакой на зямлі, і яны ўпадуць перад імі і не ўстануць зноў: і не будзе каму ўзяць іх на рукі і падняць іх: бо яны адраклі Госпада духаў і Яго Памазаніка. Хай будзе дабраславёнае імя Госпада духаў.

РАЗДЗЕЛ 49

1. Бо мудрасць разліваецца, як вада, і слава не знікае перад Ім навекі.

2. Бо Ён магутны ва ўсіх таямніцах праведнасці, і няпраўда знікне, як цень, і не будзе мець працягласці; бо Выбраны стаіць перад Госпадам духаў, і слава Ягоная на вякі вякоў, і магутнасць Ягоная ва ўсе пакаленні.
3. І ў Ім жыве дух мудрасці, і дух праніклівасці, і дух разумення і сілы, і дух тых, хто заснуў у праведнасці.
4. І Ён будзе судзіць таемныя рэчы, і ніхто не зможа вымавіць перад Ім слова хлусні; бо Ён — Выбранец перад Госпадам духаў паводле Яго добрай волі.

РАЗДЗЕЛ 50

1. І ў тыя дні адбудзецца перамена для святых і выбраных, і святло дзён будзе жыць над імі, і слава і гонар абернуцца да святых,
2. У дзень пакут, калі зло будзе назапашана супраць грэшнікаў. І праведнікі перамогуць у імя Госпада духаў: І Ён дасць іншым засведчыць гэта, каб яны маглі пакаяцца і адмовіцца ад спраў рук сваіх.
3. Ім не будзе пашаны ў імені Госпада духаў, але праз Яго імя яны будуць выратаваны, і Госпад духаў злітуецца над імі, бо вялікая Яго спагада.
4. І Ён справядлівы ў судзе Сваім, і перад славай Ягонай не ўстоіць беззаконне: на судзе Ягоным нераскаяныя загінуць перад Ім.
5. І адгэтуль Я не буду мець да іх міласэрнасці, кажа Гасподзь духаў.

РАЗДЗЕЛ 51

1. І ў тыя дні зямля верне тое, што ёй было даручана, і Шэол верне тое, што атрымаў, і пекла верне тое, што вінаваціла.
2. І Ён абярэ з іх праведных і святых, бо наблізіўся дзень іх выратавання.
3. І Выбраны ў тыя дні сядзе на Маім троне, і вусны Ягоныя выльюць усе таямніцы мудрасці і рады: бо Гасподзь Духаў даў іх Яму і праславіў Яго.
4. І ў тыя дні горы будуць скакаць, як бараны, і пагоркі будуць скакаць, як ягняты, насычаныя малаком, і твары ўсіх анёлаў на нябёсах заззяюць радасцю.
5. Бо ў тыя дні паўстане Выбраны, і зямля ўзрадуецца, і праведнікі будуць жыць на ёй, і выбраныя будуць хадзіць па ёй.

РАЗДЗЕЛ 52

1. І пасля тых дзён у тым месцы, дзе я бачыў усе відзежы таго, што схавана, — бо мяне знесла віхура, і яны панеслі мяне на захад.
2. Там мае вочы ўбачылі ўсе таемныя рэчы нябёсаў, якія будуць, гару жалеза, і гару медзі, і гару срэбра, і гару золата, і гару мяккага металу, і гару свінцу.
3. І я спытаў анёла, які ішоў са мной, кажучы: «Што гэта я бачыў таемна?»
4. І сказаў ён мне: «Усё гэта, што ты бачыў, паслужыць уладзе Яго Памазаніка, каб Ён быў магутным і магутным на зямлі».
5. І той анёл міру адказаў мне: «Пачакай крыху, і табе адкрыюцца ўсе таемныя рэчы, якія акружаюць Госпада Духаў».
6. І гэтыя горы, якія бачылі вочы твае, гара жалезная, і гара медная, і гара срэбраная, і гара золата, і гара мяккага металу, і гара свінцу, — усе яны будуць перад Выбраным, як воск, перад агнём, і як вада, што цячэ з вышыні на тыя горы, і яны стануць бяссільнымі перад Яго нагамі.
7. І станецца ў тыя дні, што ніхто не ўратуецца ні золатам, ні срэбрам, і ніхто не зможа ўцячы.
8. І не будзе жалеза для вайны, і ніхто не будзе апранацца ў панцыр. Медзь не спатрэбіцца, і волава не будзе патрэбна і не будзе цаніцца, і свінец не будзе пажаданы.
9. І ўсё гэта будзе адмоўлена і знішчана з паверхні зямлі, калі Выбраны з'явіцца перад абліччам Госпада Духаў.

РАЗДЗЕЛ 53

1. Там мае вочы ўбачылі глыбокую даліну з адкрытымі вусцямі, і ўсе, хто жыве на зямлі, у моры і на астравах, прынясуць яму дары, дарункі і знакі пашаны, але гэтая глыбокая даліна не напоўніцца.
2. І рукі іх чыняць беззаконныя справы, і грэшнікі пажыраюць усіх, каго яны беззаконна прыгнятаюць: Але грэшнікі будуць знішчаны перад абліччам Госпада Духаў, і яны будуць выгнаны з твару Яго зямлі, і яны загінуць назаўжды і назаўжды.
3. Бо я бачыў усіх анёлаў пакарання, якія знаходзіліся там і рыхтавалі ўсе прылады Сатаны.
4. І я спытаў анёла міру, які ішоў са мной: «Для каго яны рыхтуюць гэтыя інструменты?»
5. І ён сказаў мне: «Яны рыхтуюць гэта для цароў і магутных гэтай зямлі, каб яны такім чынам былі знішчаны».
6. І пасля гэтага Праведны і Выбраны прымусіць з'явіцца дом сваёй кангрэгацыі: адгэтуль ім больш не будзе перашкод у імя Госпада Духаў.
7. І гэтыя горы не будуць стаяць, як зямля, перад Ягонай праведнасцю, але пагоркі стануць як крыніцы вады, і праведнікі супакояцца ад прыгнёту грэшнікаў.

РАЗДЗЕЛ 54

1. І я зірнуў і павярнуўся да іншай часткі зямлі, і ўбачыў там глыбокую даліну з палаючым агнём.
2. І яны прывялі цароў і магутных, і пачалі кідаць іх у гэтую глыбокую даліну.
3. І там мае вочы ўбачылі, як яны зрабілі гэтыя свае прылады, жалезныя ланцугі невымернай вагі.
4. І я спытаў анёла міру, які ішоў са мной, кажучы: «Для каго рыхтуюцца гэтыя кайданы?»
5. І ён сказаў мне: «Гэта рыхтуецца для войска Азазеля, каб яны маглі ўзяць іх і кінуць у бездань поўнага асуджэння, і яны пакрыюць іх сківіцы грубымі камянямі, як загадаў Гасподзь Духаў».
6. І Міхаіл, і Гаўрыіл, і Рафаіл, і Фануіл схопяць іх у той вялікі дзень і ўкінуць іх у распаленую печ, каб Гасподзь духаў мог адпомсціць ім за іх няправеднасць,

калі яны сталі падпарадкаванымі сатане і звялі тых, хто жыве на зямлі.
7. «І ў тыя дні прыйдзе пакаранне ад Госпада духаў, і ён адчыніць усе камеры вод, якія над нябёсамі, і крыніцы, якія пад зямлёй.
8. І ўсе воды злучацца з водамі: тое, што над нябёсамі, — мужчынскі род, а вада, якая пад зямлёй, — жаночы.
9. І яны знішчаць усіх, хто жыве на зямлі, і тых, хто жыве пад краямі нябёсаў.
10. І калі яны ўсвядомяць сваю няправеднасць, якую яны ўчынілі на зямлі, тады ад яе яны загінуць.

РАЗДЗЕЛ 55

1. І пасля гэтага Галава Дзён пакаялася і сказала: «Дарма Я знішчыў усіх, хто жыве на зямлі».
2. І пакляўся Ён вялікім імем Сваім: «Адгэтуль Я не буду рабіць так усім, хто жыве на зямлі, і пастаўлю знак на небе: і гэта будзе запаветам добрай вернасці паміж Мной і імі назаўжды, пакуль неба будзе над зямлёй. І гэта згодна з Маім загадам».
3. Калі Я захачу ўзяць іх рукой анёлаў у дзень пакут і болю з-за гэтага, Я навяду на іх Маё пакаранне і Мой гнеў, кажа Бог, Гасподзь духаў.
4. О, магутныя цары, якія жывуць на зямлі, вы павінны будзеце ўбачыць Майго Выбранніка, як ён сядзіць на троне славы і судзіць Азазеля і ўсіх яго паплечнікаў, і ўсё яго войска ў імя Госпада Духаў.

РАЗДЗЕЛ 56

1. І я ўбачыў там войска анёлаў пакарання, якія ішлі, і яны трымалі бізуны і ланцугі жалезныя і бронзавыя.
2. І я спытаў анёла міру, які ішоў са мной, кажучы: «Да каго ідуць тыя, хто трымае бізуны?»
3. І ён сказаў мне: «Сваім выбраным і каханым, каб яны былі кінутыя ў бездань даліны».
4. І тады тая даліна напоўніцца іх выбранымі і ўмілаванымі, і дні іх жыцця скончацца, і дні іх збояў з шляху не будуць адлічвацца адгэтуль.
5. І ў тыя дні анёлы вернуцца і кінуцца на ўсход на парфян і мідыйцаў; яны падбураць цароў, і на іх нападзе дух неспакою, і яны скінуць іх з тронаў іхніх, каб яны выйшлі, як львы са сваіх логаваў, і як галодныя ваўкі сярод сваіх статкаў.
6. І яны пойдуць і будуць таптаць зямлю выбраных Яго, і зямля выбраных Яго будзе перад імі гумном і дарогай.
7. Але горад праведнікаў маіх будзе перашкодай для іхніх коней. І яны пачнуць біцца паміж сабой, і іхняя правая рука будзе моцнай супраць іх саміх, і чалавек не пазнае брата свайго, ані сын бацьку свайго і маці сваю, пакуль не застанецца ліку трупам ад іх забойства, і пакаранне іх не будзе дарэмным.
8. У тыя дні Шэол адкрые свае пашчы, і яны будуць праглынуты ім, і іх знішчэнне скончыцца; Шэол знішчыць грэшнікаў перад выбранымі.

РАЗДЗЕЛ 57

1. І сталася пасля гэтага, што я ўбачыў яшчэ адзін набор вазоў і людзей, якія ехалі на іх, і якія набліжаліся па вятрах з усходу і з захаду на поўдзень.
2. І пачуўся шум іхніх вазоў, і калі адбыўся гэты шум, святыя з нябёсаў заўважылі гэта, і слупы зямлі зрушыліся з месца, і шум іх быў чутны ад аднаго канца неба да другога за адзін дзень.
3. І ўсе яны ўпадуць і будуць пакланяцца Госпаду духаў. І гэта канец другой прыпавесці.

РАЗДЗЕЛ 58

1. І я пачаў расказваць трэцюю прыпавесць пра праведных і выбраных.
2. Благаслаўлёныя вы, праведныя і выбраныя, бо слаўны будзе ваш лёс.
3. І праведнікі будуць у святле сонца, а выбраныя — у святле жыцця вечнага. Дні жыцця іх будуць бясконцымі, а дні святых — без ліку.
4. І яны будуць шукаць святла і знойдуць праведнасць у Госпада духаў: будзе мір праведнікам у імя Вечнага Госпада.
5. І пасля гэтага скажуць святым на нябёсах, каб яны шукалі таямніцы праведнасці, спадчыну веры: бо яна стала яркай, як сонца на зямлі, і цемра мінула.
6. І будзе святло, якое ніколі не скончыцца, і да мяжы дзён яно не прыйдзе, бо цемра спачатку будзе знішчана, і святло ўсталюецца перад Госпадам духаў, і святло праведнасці ўсталюецца назаўжды перад Госпадам духаў.

РАЗДЗЕЛ 59

1. У тыя дні мае вочы ўбачылі таямніцы маланак і агнёў, і суды, якія яны выконваюць, і яны маланкі свецяць для дабраславення або праклёну, як пажадае Гасподзь Духаў.
2. І там я ўбачыў таямніцы грому, і як, калі ён адгукаецца ўверсе на небе, чуваць яго гук, і ён даў мне ўбачыць суды, якія выконваюцца на зямлі, няхай гэта будзе для дабрабыту і благаслаўлення, ці для праклёну паводле слова Госпада Духаў.
3. І пасля гэтага мне былі паказаны ўсе сакрэты агнёў і маланак, і яны ззяюць для дабраславення і для задавальнення.

РАЗДЗЕЛ 60

1. У год пяцьсот, у сёмы месяц, у чатырнаццаты дзень месяца, у жыцці Эноха. У гэтай прыпавесці я бачыў, як моцнае дрыжанне прымусіла неба нябёсаў задрыжаць, і войска Усявышняга, і анёлы, тысячы тысяч і дзесяць тысяч разоў дзесяць тысяч, былі ўстрывожаны вялікім трывогай.
2. І Галава дзён сеў на троне славы Сваёй, і анёлы і праведнікі стаялі вакол Яго.
3. І вялікі дрыгот ахапіў мяне, і страх ахапіў мяне, і сцёгны мае падвяліся, і лейцы мае раставалі, і я ўпаў на твар свой.

4. І Міхаіл паслаў іншага анёла з святых, і ён падняў мяне, і калі ён падняў мяне, мой дух вярнуўся; бо я не мог вынесці выгляд гэтага войска, і хвалявання, і трасяніны неба. І Міхаіл сказаў мне: «Чаму ты трывожышся з-за такога відовішча? Да гэтага дня доўжыўся дзень Яго міласэрнасці; і Ён быў міласэрны і доўгацярплівы да тых, хто жыве на зямлі».
5. А калі прыйдзе дзень, і сіла, і пакаранне, і суд, якія Гасподзь духаў падрыхтаваў тым, хто не пакланяецца праведнаму закону, і тым, хто адмаўляе праведны суд, і тым, хто ўжывае Яго імя дарэмна, — той дзень падрыхтаваны: для выбраных — запавет, а для грэшнікаў — інквізіцыя.
6. Калі пакаранне Госпада Духаў спыніцца на іх, яно спыніцца, каб пакаранне Госпада Духаў не прыйшло дарэмна, і яно заб'е дзяцей разам з маці і дзяцей разам з бацькамі. Пасля гэтага суд адбудзецца паводле Яго міласэрнасці і Яго цярплівасці.
7. І ў той дзень разлучыліся дзве пачвары, пачвара-жанчына па імені Левіяфан, каб жыць у бездані акіяна над крыніцамі вод.
8. Але мужчынскага полу завуць Бегемот, які жыў сваімі грудзьмі ў пустыні пад назвай Дуідайн, на ўсходзе ад саду, дзе жывуць выбраныя і праведныя, куды быў узяты мой дзед, сёмы ад Адама, першы чалавек, якога стварыў Гасподзь Духаў.
9. І я маліў другога анёла паказаць мне моц тых пачвараў, як яны былі разлучаны ў адзін дзень і кінуты, адзін у марскую бездань, а другі — на сушу пустыні.
10. І сказаў ён мне: «Сыне чалавечы, ты спрабуеш ведаць тое, што схавана».
11. А другі анёл, які ішоў са мной і паказваў мне схаванае, сказаў мне, што ёсць першае і апошняе на небе на вышыні, і пад зямлёй у глыбіні, і на краях неба, і на падмурку неба.
12. І камеры вятроў, і як вятры падзяляюцца, і як яны ўзважваюцца, і як вылічваюцца брамы вятроў, кожная паводле сілы ветру, і сілы святла месяца, і паводле адпаведнай сілы: і падзелы зорак паводле іх назваў, і як падзелены ўсе падзелы.
13. І грымоты паводле месцаў, куды яны падаюць, і ўсе падзелы, якія робяцца сярод маланак, каб яны маглі асвятліць, і іх войска, каб яны маглі адразу падпарадкоўвацца.
14. Бо гром мае месцы спакою, прызначаныя яму, пакуль ён чакае свайго грымоту; і гром і маланка непадзельныя, і хоць яны не адно цэлае і непадзельнае, яны абодва ідуць разам праз дух і не разлучаюцца.
15. Бо калі бліскае маланка, гром выдае свой голас, і дух робіць паўзу падчас звону і дзеліць пароўну паміж імі; бо скарбніца іх звону падобная да пяску, і кожны з іх, калі ён звоніць, трымаецца аброццю, і паварочваецца назад сілай духу, і штурхаецца наперад паводле многіх бакоў зямлі.
16. І дух мора мужны і моцны, і ў адпаведнасці з магутнасцю сваёй сілы ён цягне яго назад лейцам, і гэтак жа ён гоніцца наперад і рассейваецца сярод усіх гор зямлі.
17. А дух інею — гэта яго ўласны анёл, а дух граду — добры анёл.
18. І дух снегу пакінуў свае пакоі з-за сваёй сілы — у ім ёсць асаблівы дух, і тое, што ўзыходзіць ад яго, падобнае да дыму, і імя яму — іней.
19. І дух туману не злучаны з імі ў іхніх пакоях, але мае асаблівую пакой; бо яго шлях слаўны і ў святле, і ў цемры, і зімой, і летам, і ў яго пакоі знаходзіцца анёл.
20. А дух расы жыве на краях неба і звязаны з пакоямі дажджу, і яго плынь — зімой і летам; і яго хмары і хмары туману звязаны, і адно дае другое.
21. І калі дух дажджу выходзіць са сваёй камеры, анёлы прыходзяць і адчыняюць камеру і выводзяць яго, і калі ён распаўсюджваецца па ўсёй зямлі, ён злучаецца з вадой на зямлі. І кожны раз, калі ён злучаецца з вадой на зямлі...
22. Бо воды для тых, хто жыве на зямлі, бо яны — ежа для зямлі ад Усявышняга, Які ёсць на нябёсах: таму ёсць мера для дажджу, і анёлы кіруюць ім.
23. І гэта я ўбачыў у бок Саду Праведнікаў.
24. І анёл міру, які быў са мной, сказаў мне: «Гэтыя дзве пачвары, падрыхтаваныя адпаведна велічы Бога, будуць карміць...»

РАЗДЗЕЛ 61

1. І я бачыў у тыя дні, як анёлам гэтым былі дадзены доўгія вяроўкі, і яны ўзялі сабе крылы і паляцелі, і пайшлі на поўнач.
2. І я спытаў анёла, кажучы яму: «Чаму тыя анёлы ўзялі гэтыя вяроўкі і пайшлі?» І ён сказаў мне: «Яны пайшлі вымяраць».
3. І анёл, які ішоў са мной, сказаў мне: «Яны прынясуць меры праведнікаў і вяроўкі праведнікаў праведнікам, каб яны маглі трымацца імя Госпада духаў назаўжды і назаўжды».
4. Выбраныя пачнуць жыць з выбранымі, І гэта меры, якія будуць дадзены веры, І якія ўмацуюць праведнасць.
5. І гэтыя меры адкрыюць усе таямніцы глыбінь зямлі, І тых, хто быў знішчаны пустыняй, І тых, хто быў пажыраны звярамі, І тых, хто быў пажыраны рыбамі мора, Каб яны маглі вярнуцца і застацца самімі, У дзень Выбранага; Бо ніхто не будзе знішчаны перад Госпадам Духаў, І ніхто не можа быць знішчаны.
6. І ўсе, хто жыве ўгары на нябёсах, атрымалі загад і сілу, і адзін голас, і адно святло, падобнае да агню.
7. І таго, Таго, хто першымі словамі сваімі яны дабраславілі, і ўзвялічылі, і ўслаўлялі мудрасцю, і яны былі мудрыя ў словах і ў духу жыцця.
8. І Гасподзь Духаў пасадзіў Выбранага на трон славы. І ён будзе судзіць усе справы святых у нябёсах, і на вагах будуць узважаныя іхнія ўчынкі,
9. І калі Ён узнясе аблічча Свое, каб судзіць іхнія таемныя шляхі паводле слова імя Госпада духаў, і іхні шлях паводле шляху праведнага суда Госпада духаў, тады яны ўсе адным голасам загавораць і будуць благаслаўляць, і праслаўляць, і ўзвышаць, і асвячаць імя Госпада духаў.
10. І пакліча Ён усё войска нябеснае, і ўсіх святых, што ўгору, і войска Божае, херувімаў, серафінаў і афанінаў, і ўсіх анёлаў сілы, і ўсіх анёлаў начальстваў, і Выбранага, і іншыя сілы на зямлі і над вадой.

11. У той дзень яны ў адзін голас узнімуць, і будуць дабраслаўляць, і славіць, і ўзвышаць у духу веры, і ў духу мудрасці, і ў духу цярплівасці, і ў духу міласэрнасці, і ў духу суда і міру, і ў духу дабрыні, і ўсе скажуць адным голасам: «Дабраславёны Ён, і хай будзе імя Госпада духаў дабраславлёна на вякі вякоў».
12. Усе, хто не спіць угары на нябёсах, будуць дабраслаўляць Яго: усе святыя, якія на нябёсах, будуць дабраслаўляць Яго, і ўсе выбраныя, якія жывуць у садзе жыцця: і кожны дух святла, які можа дабраслаўляць, і праслаўляць, і ўзвышаць, і асвячаць дабраславёнае імя Тваё, і ўсякая плоць будзе без меры праслаўляць і дабраслаўляць імя Тваё на вякі вякоў.
13. Бо вялікая міласэрнасць Госпада духаў, і Ён доўгацярплівы, і ўсе Свае справы і ўсё, што Ён стварыў, Ён адкрыў праведнікам і выбраным, у імя Госпада духаў.

РАЗДЗЕЛ 62

1. І так загадаў Гасподзь царам, магутным і ўзнёслым, і тым, хто жыве на зямлі, і сказаў: «Адкрыйце вочы вашыя і ўзвысьце рогі вашыя, калі вы здольныя пазнаць Выбранага».
2. І пасадзіў Яго Гасподзь духаў на троне славы Сваёй, і дух праведнасці выліўся на Яго, і слова вуснаў Ягоных забівае ўсіх грэшнікаў, і ўсе няправедныя знішчаны перад абліччам Ягоным.
3. І паўстануць у той дзень усе цары і магутныя, і ўзнёслыя і тыя, хто трымае зямлю, і ўбачаць і пазнаюць, як Ён сядзіць на троне славы Сваёй, і перад Ім судзіцца праведнасць, і перад Ім не сказана будзе слова хлусні.
4. Тады на іх нападзе боль, як на жанчыну ў родах, і яна будзе пакутаваць пры родах, калі дзіця яе ўвойдзе ў вусці ўлоння, і яна будзе пакутаваць пры родах.
5. І адна частка іх паглядзіць на другую, і яны жахнуцца, і паніжацца, і боль ахопіць іх, калі ўбачаць Сына Чалавечага, Які сядзіць на троне славы Сваёй.
6. І цары і магутныя, і ўсе, хто валодае зямлёй, будуць дабраслаўляць і славіць і ўзвышаць Таго, Хто кіруе ўсім, Хто быў схаваны.
7. Бо ад пачатку Сын Чалавечы быў утоены, і Усявышні захаваў Яго перад сілай Сваёй і адкрыў Яго выбраным.
8. І будзе пасеяна супольнасць выбраных і святых, і ўсе выбраныя стануць перад Ім у той дзень.
9. І ўсе цары, і магутныя, і ўзвышаныя, і тыя, хто кіруе зямлёй, упадуць перад Ім ніцма, і пакланяцца, і ўскладуць надзею на Сына Чалавечага, і будуць маліць Яго і маліць аб літасці ў Ягоных руках.
10. Тым не менш, Гасподзь духаў будзе так ціснуць на іх, што яны паспешліва адыдуць ад Яго прысутнасці, і твары іх напоўніцца сорамам, і цемра паглыбіцца на іх твары.
11. І Ён аддасць іх анёлам на пакаранне, каб яны адпомсцілі ім за тое, што яны прыгняталі Яго дзяцей і Яго выбраных,
12. І яны будуць відовішчам для праведнікаў і для Яго выбраных: яны будуць радавацца за іх, бо гнеў Госпада духаў спачывае на іх, і меч Ягоны п'яны іх крывёю.
13. І праведнікі і выбраныя будуць выратаваны ў той дзень, і адгэтуль яны больш ніколі не ўбачаць твару грэшнікаў і няправедных.
14. І Гасподзь духаў будзе жыць над імі, і з Сынам Чалавечым яны будуць есці, і ляжаць, і ўставаць на вякі вякоў.
15. І праведнікі і выбраныя паўстануць з зямлі і перастануць быць панурымі. І яны будуць апранутыя ў вопратку славы,
16. І гэта будзе адзеннем жыцця ад Госпада духаў: і адзенне ваша не састарэе, і слава ваша не міне перад Госпадам духаў.

РАЗДЗЕЛ 63

1. У тыя дні магутныя і цары, якія валодаюць зямлёй, будуць маліць Яго даць ім крыху адтэрміноўкі ад Яго анёлаў пакарання, якім яны былі аддадзены, каб яны маглі ўпасці і пакланіцца перад Госпадам духаў і прызнацца ў сваіх грахах перад Ім.
2. І яны будуць дабраслаўляць і славіць Госпада духаў, кажучы: «Дабраслаўлёны Госпад духаў і Госпад цароў, і Госпад магутных і Госпад багатых, і Госпад славы і Госпад мудрасці,
3. І цудоўная ў кожнай таемнай справе сіла Твая з пакалення ў пакаленне, і слава Твая навекі і навекі. Глыбокія ўсе таемніцы Твае і незлічоныя, і праведнасць Твая невымерная.
4. Мы навучыліся цяпер славіць і дабраслаўляць Госпада цароў і Таго, Хто ёсць Царом над усімі царамі.
5. І яны скажуць: «Каб мы мелі спакой, каб славіць і дзякаваць, і вызнаваць веру перад славай Ягонай!»
6. І цяпер мы прагнем крыху спакою, але не знаходзім яго: мы імкнемся да яго, але не атрымліваем яго: і святло знікла перад намі, і цемра — наша жыллё назаўжды і навекі:
7. Бо мы не верылі перад Ім і не праслаўлялі імя Госпада духаў і не праслаўлялі Госпада нашага, але спадзяваліся на скіпетр нашага царства і на нашу славу.
8. І ў дзень пакут і смутку нашага Ён не ратуе нас, і мы не знаходзім спакою для прызнання, што наш Гасподзь праўдзівы ва ўсіх Сваіх справах, і ў Сваіх судах і Сваёй справядлівасці, і Ягоныя суды не зважаюць на асобы.
9. І мы адыходзім ад аблічча Ягонага з-за нашых учынкаў, і ўсе нашыя грахі будуць залічаны ў праведнасці.
10. Цяпер яны скажуць сабе: «Нашы душы поўныя няправеднай нажывы, але гэта не перашкаджае нам спусціцца з яе асяроддзя ў цяжар Шэолу».
11. І пасля гэтага твары іх напоўніцца цемрай і сорамам перад Сынам Чалавечым, і яны будуць выгнаныя ад Ягонага аблічча, і меч будзе стаяць перад Ягоным абліччам сярод іх.
12. Так сказаў Гасподзь Духаў: «Гэта пастанова і суд адносна магутных і цароў, і ўзвышаных, і тых, хто валодае зямлёй перад Гасподзьдам Духаў».

РАЗДЗЕЛ 64

1. І іншыя формы, якія я бачыў схаванымі ў тым месцы.

2. Я пачуў голас анёла, які казаў: «Гэта анёлы, якія сышлі на зямлю і адкрылі тое, што было схавана сынам чалавечым, і спакусілі сыноў чалавечых здзейсніць грэх».

РАЗДЗЕЛ 65

1. І ў тыя дні Ной убачыў зямлю, што яна апусцілася, і што набліжаецца яе пагібель.
2. І ён устаў адтуль і пайшоў на край зямлі, і гучна закрычаў свайму дзеду Эноху: і Ной сказаў тры разы з горыччу: Пачуй мяне, пачуй мяне, пачуй мяне.
3. І я сказаў яму: «Скажы мне, што адбываецца з зямлёй, што зямля знаходзіцца ў такім дрэнным становішчы і трасецца, каб, магчыма, і я не загінуў разам з ёй?»
4. І тады на зямлі сталася вялікае хваляванне, і з неба пачуўся голас, і я ўпаў на твар свой.
5. І падышоў мой дзед Энох і стаў побач са мной, і сказаў мне: «Чаму ты крыкнуў да мяне з горкім крыкам і плачам?»
6. І выйшаў загад ад аблічча Госпада адносна тых, хто жыве на зямлі, што іхняя пагібель скончылася, бо яны даведаліся ўсе таямніцы анёлаў і ўсю сілу сатан, і ўсю іхнюю сілу — найбольш таемную, — і ўсю сілу тых, хто займаецца чарадзействам, і сілу вядзьмарства, і сілу тых, хто робіць літых ідалаў для ўсёй зямлі:
7. І як з пылу зямнога здабываецца срэбра, і як у зямлі ўзнікае мяккі метал.
8. Бо свінец і волава не вырабляюцца з зямлі, як першыя: іх стварае крыніца, і ў ёй стаіць анёл, і гэты анёл — найвышэйшы.
9. І пасля гэтага мой дзед Энох узяў мяне за руку, падняў і сказаў мне: «Ідзі, бо я спытаў Госпада Духаў пра гэтае хваляванне на зямлі».
10. І сказаў Ён мне: «З-за іх няправеднасці суд над імі вызначаны і не будзе стрыманы Мною назаўжды. З-за чараўніцтва, якое яны вынайшлі і навучыліся, зямля і тыя, хто жыве на ёй, будуць знішчаны».
11. І ім няма месца пакаяння назаўжды, бо яны паказалі ім тое, што было схавана, і яны праклятыя: але што да цябе, сыне мой, Гасподзь духаў ведае, што ты чысты і не вінаваты ў гэтым дакоры адносна таямніц.
12. І Ён прызначыў імя тваё сярод святых, і захавае цябе сярод тых, хто жыве на зямлі, і прызначыў праведнае нашчадства тваё і для царства і для вялікіх пашанаў, і з нашчадкаў твайго будзе крыніца праведных і святых без ліку навекі.

РАЗДЗЕЛ 66

1. І пасля гэтага ён паказаў мне анёлаў пакарання, якія гатовыя прыйсці і выпусціць усю сілу вод, што знаходзяцца пад зямлёй, каб прынесці суд і знішчэнне ўсім, хто жыве на зямлі.
2. І Гасподзь Духаў загадаў анёлам, якія выходзілі, не падымаць ваду, а стрымліваць яе, бо тыя анёлы былі над сіламі вады.
3. І я пайшоў ад аблічча Эноха.

РАЗДЗЕЛ 67

1. І ў тыя дні было да мяне слова Божае, і Ён сказаў мне: «Ной, твой лёс узышоў перада Мяне, лёс без віны, лёс міласэрны і праведны».
2. І цяпер анёлы будуюць драўляны будынак, і калі яны выканаюць гэтую задачу, Я пакладу на яго Сваю руку і захаваю яго, і з яго выйдзе зерне жыцця, і адбудуцца змены, так што зямля не застанецца без жыхароў.
3. І ўмацую нашчадкаў тваіх перад абліччам Маім навекі і навекі, і расшыру тых, хто жыве з табою; яны не будуць бясплоднымі на зямлі, але будуць дабраславёныя і размнажацца на зямлі ў імя Госпада.
4. І Ён зняволіць тых анёлаў, якія праявілі няправеднасць, у той палаючай даліне, якую мой дзед Энох раней паказаў мне на захадзе сярод гор золата і срэбра, жалеза, мяккага металу і волава.
5. І я ўбачыў тую даліну, у якой была вялікая калатнеча і бурленне вады.
6. І калі ўсё гэта адбылося, ад таго вогненнага расплаўленага металу і ад яго трамбоў у тым месцы пайшоў пах серы, і ён быў звязаны з тымі водамі, і тая даліна анёлаў, якія збілі чалавецтва з шляху, гарэла пад гэтай зямлёй.
7. І праз яго даліны цякуць вогненныя патокі, дзе пакараныя анёлы, якія збілі з шляху тых, хто жыве на зямлі.
8. Але тыя воды ў тыя дні будуць служыць царам, магутным і ўзвышаным, і тым, хто жыве на зямлі, для аздараўлення цела, але для пакарання духу; цяпер іх дух поўны пажадання, каб яны былі пакараныя ў сваім целе, бо яны адракліся ад Госпада Духаў і бачаць сваё пакаранне штодня, і ўсё ж не вераць у Яго імя.
9. І па меры таго, як гарэнне іх целаў будзе станавіцца моцным, адпаведная змена будзе адбывацца ў іх духу назаўжды; бо перад Госпадам Духаў ніхто не вымавіць пустога слова.
10. Бо суд прыйдзе на іх за тое, што яны вераць у пажаданні цела свайго і адракаюцца Духа Гасподняга.
11. І тыя ж самыя воды зменяцца ў тыя дні; бо калі тыя анёлы будуць пакараныя ў гэтых водах, гэтыя крыніцы зменяць сваю тэмпературу, і калі анёлы ўзнясуцца, гэтая вада крыніц зменіцца і стане халоднай.
12. І я пачуў, як Міхаіл адказваў і казаў: «Гэты суд, якім судзяць анёлаў, ёсць сведчанне для цароў і магутных, якія валодаюць зямлёй».
13. Паколькі гэтыя воды суда служаць аздараўленню целаў цароў і пажадлівасці іх целаў, яны не ўбачаць і не паверацьць, што гэтыя воды зменяцца і стануць агнём, які гарыць вечна.

РАЗДЗЕЛ 68

1. І пасля гэтага мой дзед Энох навучыў мяне ўсім сакрэтам з кнігі Прыпавесцяў, якія былі дадзены яму, і ён склаў іх для мяне словамі кнігі Прыпавесцяў.
2. І ў той дзень Міхаіл адказаў Рафаэлю і сказаў: «Сіла духу пераносіць і прымушае мяне дрыжаць ад суровасці суда таямніц, суда анёлаў: хто можа вытрымаць суровы суд, які быў выкананы, і перад якім яны растаюць?»

3. І зноў адказаў Міхаіл і сказаў Рафаэлю: «Хто ж не змякчыў сэрца ад гэтага, і чые лейцы не занепакоеныя гэтым словам суда, якое выйшла на іх з-за тых, хто так іх вывеў?»
4. І сталася, калі ён стаў перад Госпадам Духаў, Міхаіл сказаў Рафаэлю: «Я не буду падтрымліваць іх бок перад вачыма Госпада, бо Госпад Духаў разгневаўся на іх, бо яны робяць так, быццам яны Госпад. Таму ўсё, што схавана, прыйдзе на іх назаўжды; бо ні анёл, ні чалавек не будуць мець сваёй долі ў гэтым, але толькі яны атрымалі свой суд назаўжды».

РАЗДЗЕЛ 69

1. І пасля гэтага суда яны напалохаюць і прымусяць іх дрыжаць, бо паказалі гэта тым, хто жыве на зямлі.
2. І вось імёны тых анёлаў, і вось іх імёны: першы з іх — Самджаза, другі — Артакіфа, трэці — Армен, чацвёрты — Кокабель, пяты — Тураэль, шосты — Румджаль, сёмы — Данджаль, восьмы — Некаэль, дзявяты — Баракэль, дзесяты — Азаэль, адзінаццаты — Армарос, дванаццаты — Батарджаль, трынаццаты — Бусаседжал, чатырнаццаты — Ханаэль, пятнаццаты — Турэль, шаснаццаты — Сімапесель, сямнаццаты — Джэтрэль, васямнаццаты — Тумаэль, дзевятнаццаты — Турэль, дваццаты — Румаэль, дваццаць першы — Азаэль.
3. І гэта начальнікі іхніх анёлаў і іх імёны, і начальнікі іх над сотнямі, над пяцідзесяццю і над дзесяткамі.
4. Імя першага Іекона: гэта значыць, той, які збіў усіх сыноў Божых і звёў іх на зямлю, і ўвёў іх у зман праз дачок чалавечых.
5. А другога звалі Асбээль: ён даваў святым сынам Божым злую параду і збіваў іх з шляху, так што яны апаганьвалі свае целы дочкамі чалавечымі.
6. А трэцяга звалі Гадрээль: ён паказаў сынам чалавечым усе ўдары смерці і ўвёў Еву ў зман, і паказаў сынам чалавечым зброю смерці: шчыт і латы, і меч для бітвы, і ўсю зброю смерці сынам чалавечым.
7. І з Ягонай рукі яны выступаюць супраць тых, хто жыве на зямлі, ад таго дня і назаўжды.
8. А чацвёртага звалі Пэнемуэ: ён вучыў дзяцей чалавечых горкаму і салодкаму, і ён навучыў іх усім сакрэтам іх мудрасці.
9. І ён навучыў чалавецтва пісаць чарнілам і паперай, і праз гэта многія грашылі ад вечнасці да вечнасці і да гэтага дня.
10. Бо людзі не былі створаны для таго, каб пацвярджаць сваю добрую веру пяром і чарнілам.
11. Бо людзі былі створаны гэтак жа, як анёлы, каб яны заставаліся чыстымі і праведнымі, і смерць, якая ўсё знішчае, не магла б авалодаць імі, але праз гэтае веданне яны гінуць, і праз гэтую сілу яна паглынае мяне.
12. А пятага звалі Касдэджа: гэта той, хто паказаў дзецям чалавечым усе злыя ўдары духаў і дэманаў, і ўдары эмбрыёна ў чэраве, каб ён памёр, і ўдары душы — укусы змеі, і ўдары, якія здараюцца праз паўдзённую спёку, сын змеі па імені Табаваэт.
13. І гэта задача Касбеэля, галоўнага клятвы, якую ён даў святым, калі жыў высока ў славе, і імя ёй — Біка.
14. Гэты анёл папрасіў Міхаіла паказаць яму схаванае імя, каб ён мог вымавіць яго ў клятве, каб тыя, хто адкрыў усё, што было ў таямніцы, маглі дрыжаць перад гэтым імем і клятвай.
15. І ў гэтым сіла гэтай клятвы, бо яна магутная і моцная, і ён уклаў гэтую клятву Акаэ ў руку Міхаіла.
16. І вось сакрэты гэтай клятвы... І яны моцныя дзякуючы ягонай клятве: І неба было завісла да стварэння свету, і назаўжды.
17. І праз яго зямля была заснавана на вадзе, і з таемных закуткаў гор б'юць прыгожыя воды, ад стварэння свету і да вечнасці.
18. І праз гэту клятву было створана мора, і ў якасці падмурка Ён паклаў для яго пясок на час яго гневу, і яно не адважылася перайсці яго ад стварэння свету да вечнасці.
19. І гэтай клятвай глыбіні ўмацоўваюцца, і застаюцца, не зрушваючыся са свайго месца ад вечнасці да вечнасці.
20. І праз гэту клятву сонца і месяц завяршаюць свой шлях і не адхіляюцца ад свайго ладу ад вечнасці да вечнасці.
21. І праз гэту клятву зоркі завяршаюць свой шлях, і Ён кліча іх па імёнах, і яны адказваюць Яму ад вечнасці да вечнасці.
22. І гэтак жа духі вады, і вятроў, і ўсіх зефіраў, і іх шляхі з усіх бакоў вятроў.
23. І там захоўваюцца галасы грому і святло маланак: і там захоўваюцца камеры граду і камеры інею, і камеры туману, і камеры дажджу і расы.
24. І ўсе гэтыя вераць і дзякуюць перад Госпадам духаў і славяць Яго ўсёй сваёй сілай, і ежа іхняя — у кожным акце падзякі: яны дзякуюць і славяць і ўзвялічваюць імя Госпада духаў на вякі вякоў.
25. І гэтая клятва магутная над імі, і праз яе яны захаваны, і іхнія шляхі захаваны, і іхні шлях не знішчаны.
26. І была вялікая радасць сярод іх, і яны дабраслаўлялі, славілі і ўслаўлялі, бо ім было адкрыта імя Сына Чалавечага.
27. І Ён сеў на троне славы Сваёй, і выкананне суда было дадзена Сыну Чалавечаму, і Ён знішчыў з твару зямлі грэшнікаў і тых, хто ўвёў свет у зман.
28. Яны будуць звязаны ланцугамі, і ў месцы збору іх знішчэння будуць зняволены, і ўсе іхнія справы знікнуць з аблічча зямлі.
29. І адгэтуль не будзе нічога тленнага, бо з'явіўся Сын Чалавечы і сеў на троне славы Сваёй, і ўсё зло пройдзе перад абліччам Ягоным, і слова Сына Чалавечага выйдзе і будзе моцным перад Госпадам духаў.

РАЗДЗЕЛ 70

1. І сталася пасля гэтага, што яго імя пры жыцці было ўзнесена да Сына Чалавечага і да Госпада Духаў сярод тых, хто жыве на зямлі.
2. І ён узляцеў на каляснiцы духу, і імя яго знікла сярод іх.
3. І з таго дня я больш не быў залічаны да іх; і ён паставіў мяне паміж двума вятрамі, паміж поўначчу і

захадам, дзе анёлы ўзялі вяроўкі, каб вымераць для мяне месца для выбраных і праведных.
4. І там я ўбачыў першых айцоў і праведнікаў, якія ад пачатку жылі на тым месцы.

РАЗДЗЕЛ 71

1. І сталася пасля гэтага, што дух мой быў перанесены, і ён узнёсся на нябёсы: і я ўбачыў святых сыноў Божых. Яны ступалі на полымя агню: іх адзенне было белае і іхнія строі, і іхнія твары ззялі, як снег.
2. І я ўбачыў два струмені агню, і святло таго агню ззяла, як гіяцынт, і я ўпаў ніцма перад Госпадам Духаў.
3. І анёл Міхаіл, адзін з арханёлаў, узяў мяне за правую руку, падняў мяне і павёў мяне ва ўсе таямніцы, і паказаў мне ўсе таямніцы праведнасці.
4. І ён паказаў мне ўсе таямніцы краёў нябёсаў, і ўсе пакоі ўсіх зорак, і ўсіх свяцілаў, адкуль яны выходзяць перад абліччам святых.
5. І ён перанёс мой дух у неба нябёсаў, і я ўбачыў там быццам будынак, пабудаваны з крышталяў, і паміж гэтымі крышталямі языкі жывога агню.
6. І мой дух убачыў пояс, які ахінаў той дом агню, і з чатырох яго бакоў былі струмені, поўныя жывога агню, і яны ахіналі той дом.
7. А вакол былі Серафін, Херувім і Афанін: І гэта тыя, хто не спіць і ахоўвае трон Ягонай славы.
8. І я ўбачыў анёлаў, якіх нельга было злічыць, тысячы тысяч і дзесяткі тысяч разоў дзесяткі тысяч, якія атачалі той дом. І Міхаіл, і Рафаэль, і Гаўрыіл, і Фануіл, і святыя анёлы, якія на нябёсах, уваходзілі і выходзілі з гэтага дома.
9. І выйшлі з таго дому Міхаіл і Гаўрыіл, Рафаіл і Фануіл, і многія святыя анёлы без ліку.
10. І з імі Галава Дзён, галава Ягоная белая і чыстая, як воўна, і вопратка Ягоная неапісальная.
11. І я ўпаў на аблічча сваё, і ўсё цела маё расслабілася, і дух мой перамяніўся; і я закрычаў гучным голасам... духам сілы, і быў дабраславёны, і праслаўлены, і ўзвялічаны.
12. І гэтыя дабраславеньні, якія выйшлі з маіх вуснаў, былі вельмі прыемныя перад гэтым Кіраўніком Дзён.
13. І прыйшоў гэты Галава дзён з Міхаілам і Гаўрыілам, Рафаэлем і Фануілам, тысячамі і дзесяткамі тысяч анёлаў без ліку.
14. І Ён падышоў да мяне і прывітаў мяне сваім голасам, і сказаў мне: «Гэта Сын Чалавечы, Які нарадзіўся для праведнасці; і праведнасць жыве над Ім, і праведнасць Старажыта не пакідае Яго».
15. І сказаў ён мне: «Ён абвяшчае табе мір у імя будучага свету; бо адсюль паходзіць мір з моманту стварэння свету, і так будзе з табой на вякі вякоў.
16. І ўсе будуць хадзіць шляхамі Ягонымі, бо праведнасць не пакідае Яго; з Ім будуць іхнія жытлы і з Ім іхняя спадчына, і яны не будуць адлучаныя ад Яго навекі, навекі, навекі.
17. І будзе доўгае жыццё з Сынам Чалавечым, і праведнікі будуць мець мір і праведны шлях у імя Госпада духаў на векі вечныя.

РАЗДЗЕЛ 72

1. Кніга пра рух свяцілаў нябесных, суадносіны кожнага з іх паводле класаў, іх улады і іх сезонаў, паводле іх імёнаў і месцаў паходжання, і паводле іх месяцаў, якую мне паказаў Урыэль, святы анёл, які быў са мной, які з'яўляецца іх правадніком; і ён паказаў мне ўсе іх законы дакладна такімі, якімі яны ёсць, і як гэта адносна ўсіх гадоў свету і да вечнасці, пакуль не завершыцца новае стварэнне, якое доўжыцца да вечнасці.
2. І гэта першы закон свяцілаў: свяціла Сонца ўзыходзіць ва ўсходніх варотах неба і заходзіць у заходніх варотах неба.
3. І я ўбачыў шэсць варот, праз якія ўзыходзіць сонца, і шэсць варот, праз якія заходзіць сонца, і месяц узыходзіць і заходзіць у гэтых варотах, і правадыроў зорак і тых, кім яны вядуць: шэсць на ўсходзе і шэсць на захадзе, і ўсе яны ідуць адзін за адным у дакладна адпаведным парадку: таксама шмат вокнаў справа і злева ад гэтых варот.
4. І спачатку з'яўляецца вялікае свяціла, якое называецца Сонцам, і яго акружнасць падобная да акружнасці неба, і яно цалкам напоўнена асвятляльным і сагравальным агнём.
5. Калясніца, на якой ён узлятае, кіруецца ветрам, і сонца сыходзіць з неба і вяртаецца праз поўнач, каб дасягнуць усходу, і кіруецца такім чынам, што даходзіць да адпаведнага ўваходу і ззяе перад абліччам неба.
6. Такім чынам ён падымаецца ў першы месяц у вялікім партале, які з'яўляецца чацвёртым з гэтых шасці парталаў у цэласці.
7. А ў чацвёртым варотах, з якіх у першы месяц узыходзіць сонца, ёсць дванаццаць аконных праёмаў, з якіх выходзіць полымя, калі яны адчыняюцца ў свой час.
8. Калі сонца ўзыходзіць на небе, яно трыццаць раніц запар выходзіць праз чацвёртую браму і заходзіць дакладна ў чацвёртай браме на захадзе неба.
9. І ў гэты перыяд дзень штодня становіцца даўжэйшым, а ноч штоночы карацейшай, аж да трыццатай раніцы.
10. У гэты дзень дзень даўжэйшы за ноч на дзевятую частку, і дзень складае роўна дзесяць частак, а ноч — восем частак.
11. І сонца ўзыходзіць з чацвёртай брамы, і заходзіць у чацвёртай, і вяртаецца да пятай брамы ўсходу трыццаць раніц, і ўзыходзіць з яе і заходзіць у пятай браме.
12. І тады дзень становіцца даўжэйшым на дзве часткі і складае адзінаццаць частак, а ноч становіцца карацейшай і складае сем частак.
13. І яно вяртаецца на ўсход і ўваходзіць у шостыя вароты, і ўзыходзіць і заходзіць у шостых варотах трыццаць першую раніцу з-за свайго знаку.
14. У той дзень дзень становіцца даўжэйшым за ноч, і дзень становіцца ўдвая даўжэйшым за ноч, і дзень становіцца дванаццацічасткавым, а ноч скарачаецца і становіцца шасцічасткавым.

15. І сонца ўзыходзіць, каб зрабіць дзень карацейшым, а ноч даўжэйшай, і сонца вяртаецца на ўсход і ўваходзіць у шостую браму, і ўзыходзіць з яе, і заходзіць трыццаць раніц.
16. А калі споўніцца трыццаць раніц, дзень скарачаецца роўна на адну частку і становіцца адзінаццаццю часткамі, а ноч — сямю.
17. І сонца выходзіць з шостай брамы на захадзе, і ідзе на ўсход, і ўзыходзіць у пятай браме трыццаць раніц, і зноў заходзіць на захадзе ў пятай заходняй браме.
18. У гэты дзень дзень скарачаецца на дзве часткі і складае дзесяць частак, а ноч — восем частак.
19. І сонца выходзіць з гэтай пятай брамы і заходзіць у пятай браме захаду, і ўзыходзіць у чацвёртай браме трыццаць адну раніцу з-за свайго знака, і заходзіць на захадзе.
20. У гэты дзень дзень зраўняецца з ноччу і становіцца аднолькавай працягласці, і ноч складае дзевяць частак, а дзень — дзевяць частак.
21. І сонца ўзыходзіць з гэтай брамы і заходзіць на захадзе, і вяртаецца на ўсход, і ўзыходзіць трыццаць раніц у трэцяй браме і заходзіць на захадзе ў трэцяй браме.
22. І ў той дзень ноч становіцца даўжэйшай за дзень, і ноч становіцца даўжэйшай за ноч, і дзень карацейшы за дзень да трыццатай раніцы, і ноч складае роўна дзесяць частак, а дзень — восем частак.
23. І сонца ўзыходзіць з гэтай трэцяй брамы і заходзіць у трэцяй браме на захадзе і вяртаецца на ўсход, і трыццаць раніц узыходзіць у другой браме на ўсходзе, і гэтак жа заходзіць у другой браме на захадзе неба.
24. І ў той дзень ноч будзе складацца з адзінаццаці частак, а дзень — з сямі.
25. І сонца ўзыходзіць у той дзень з гэтай другой брамы і заходзіць на захадзе ў другой браме, і вяртаецца на ўсход у першую браму на трыццаць адну раніцу, і заходзіць у першай браме на захадзе неба.
26. І ў той дзень ноч становіцца даўжэйшай і складае ўдвая большую за дзень: і ноч складае роўна дванаццаць частак, а дзень — шэсць.
27. І сонца, такім чынам, прайшло праз часткі сваёй арбіты і зноў паварочваецца на гэтых частках сваёй арбіты, і ўваходзіць у гэты партал трыццаць раніц і таксама заходзіць на захадзе насупраць яго.
28. І ў тую ноч ноч скарацілася на дзявятую частку, і ноч стала адзінаццаць частак, а дзень сем частак.
29. І сонца вярнулася і ўвайшло ў другі партал на ўсходзе, і вяртаецца на гэтыя свае часткі арбіты на працягу трыццаці раніц, узыходзячы і заходзячы.
30. І ў той дзень ноч скарачаецца, і ноч складае дзесяць частак, а дзень — восем.
31. І ў той дзень сонца ўзыходзіць з гэтай брамы і заходзіць на захадзе, і вяртаецца на ўсход, і ўзыходзіць у трэцяй браме трыццаць адну раніцу, і заходзіць на захадзе неба.
32. У гэты дзень ноч скарачаецца і складае дзевяць частак, і дзень — дзевяць частак, і ноч роўная дню, а год роўна столькі ж, колькі і яго дні — трыста шэсцьдзесят чатыры.
33. І працягласць дня і ночы, і кароткасць дня і ночы ўзнікаюць — гэтыя адрозненні робяцца праз рух сонца.
34. Такім чынам, яго шлях штодня становіцца даўжэйшым, а штоночы карацейшым.
35. І гэта закон і шлях сонца, і яго вяртанне столькі разоў, колькі яно вяртаецца шэсцьдзесят разоў і ўзыходзіць, г. зн. вялікае свяціла, якое называецца сонцам, на вякі вякоў.
36. І тое, што такім чынам узыходзіць, ёсць вялікае свяціла, і называецца так паводле свайго выгляду, як загадаў Гасподзь.
37. Як ён узыходзіць, так і заходзіць і не сыходзіць, і не адпачывае, але бяжыць днём і ноччу, і яго святло ў сем разоў ярчэйшае за святло месяца; але па памеры яны абодва роўныя.

РАЗДЗЕЛ 73

1. А пасля гэтага закона я ўбачыў яшчэ адзін закон, які тычыцца меншага свяціла, якое называецца Месяцам.
2. Акружнасць яе падобная да акружнасці неба, і каляснiца, у якой яна едзе, кіруецца ветрам, і святло даецца ёй у пэўнай меры.
3. І ўзыход і захад яе мяняюцца кожны месяц; і дні яе падобныя да дзён сонца, і калі яе святло раўнамернае, яно складае сёмую частку святла сонца.
4. І вось яна ўзыходзіць. І яе першая фаза на ўсходзе наступае трыццатай раніцы: і ў гэты дзень яна становіцца бачнай і складае для вас першую фазу месяца трыццатага дня разам з сонцам у браме, дзе ўзыходзіць сонца.
5. І адна палова яе распасціраецца на сёмую частку, і ўся яе акружнасць пустая, без святла, за выключэннем адной сёмай яе часткі і чатырнаццатай часткі яе святла.
6. А калі яна атрымлівае адну сёмую частку паловы свайго святла, яе святло складае адну сёмую частку і палову гэтага.
7. І яна заходзіць разам з сонцам, і калі сонца ўзыходзіць, месяц узыходзіць разам з ім і атрымлівае палову адной часткі святла, і ў тую ноч на пачатку яе раніцы на пачатку месяцовага дня месяц заходзіць разам з сонцам і нябачны ў тую ноч з чатырнаццаццю часткамі і паловай адной з іх.
8. І яна ўзыходзіць у той дзень роўна на сёмую частку, і з'яўляецца і адыходзіць ад усходу сонца, і ў астатнія свае дні яна становіцца яркай у астатніх трынаццаці частках.

РАЗДЗЕЛ 74

1. І я ўбачыў іншы шлях, закон для яе, і як паводле гэтага закона яна здзяйсняе свой штомесячны абарот.
2. І ўсё гэта паказаў мне Урыэль, святы анёл, які з'яўляецца правадыром усіх іх, і іх становішча, і я запісаў іх становішча, як ён паказаў мне, і я запісаў іх месяцы, як яны былі, і з'яўленне іх свяцілаў, пакуль не споўнілася пятнаццаць дзён.
3. За адну сёмую частку яна ззяе ўсё сваё святло на ўсходзе, і за адну сёмую частку яна ззяе ўсю сваю цемру на захадзе.
4. А ў пэўныя месяцы яна змяняе свае абставіны, а ў пэўныя месяцы ідзе сваім уласным асаблівым шляхам.

5. Праз два месяцы месяц заходзіць разам з сонцам: у гэтых двух сярэдніх брамах — трэці і чацвёрты.
6. Яна ідзе сем дзён, а потым паварочваецца і вяртаецца зноў праз браму, дзе ўзыходзіць сонца, і завяршае ўсё сваё святло: і яна адыходзіць ад сонца, і праз восем дзён уваходзіць у шостую браму, з якой выходзіць сонца.
7. І калі сонца выходзіць з чацвёртай брамы, яно выходзіць сем дзён, пакуль не выйдзе з пятай і не вернецца зноў праз сем дзён у чацвёртую браму і не завершыць усё сваё святло: і яно адыходзіць і ўваходзіць у першую браму праз восем дзён.
8. І яна зноў вяртаецца праз сем дзён у чацвёртую дзверы, з якіх узыходзіць сонца.
9. Такім чынам я ўбачыў іх становішча — як узыходзілі месяцы і заходзілі сонца ў тыя дні.
10. А калі скласці пяць гадоў, то сонца атрымае лішак у трыццаць дзён, і ўсе дні, якія налічваюцца яму за адзін з гэтых пяці гадоў, калі яны поўныя, складаюць 364 дні.
11. А лішак сонца і зорак складае шэсць дзён: за 5 гадоў 6 дзён у годзе складае 30 дзён: і месяц адстае ад сонца і зорак на 30 дзён.
12. І сонца, і зоркі дакладна вымяраюць усе гады, каб яны не прасоўвалі і не адсоўвалі сваё становішча ні на адзін дзень да вечнасці; але завяршалі гады з дасканалай справядлівасцю за 364 дні.
13. У 3 гадах 1092 дні, а ў 5 гадах — 1820 дзён, значыць, у 8 гадах 2912 дзён.
14. Толькі для месяца дні за 3 гады складаюць 1062 дні, а за 5 гадоў ён адстае на 50 дзён: [г.зн. да сумы (1770) трэба дадаць (1000 і) 62 дні.]
15. А ў 5 гадах ёсць 1770 дзён, таму для Месяца дні ў 8 гадах складаюць 2832 дні.
16. [Бо за 8 гадоў яна адстае на 80 дзён], усе дні, якія яна адстае за 8 гадоў, складаюць 80.
17. І год дакладна завершаны ў адпаведнасці з іх сусветнымі станцыямі і станцыямі сонца, якія ўзыходзяць з варот, праз якія яно (сонца) ўзыходзіць і заходзіць 30 дзён.

РАЗДЗЕЛ 75

1. А кіраўнікі тысячагоддзяў, якія пастаўлены над усім стварэннем і над усімі зоркамі, таксама маюць справу з чатырма ўстаўнымі днямі, будучы неаддзельнымі ад іх абавязку, згодна з вылічэннем года, і яны выконваюць службу ў чатыры дні, якія не лічацца ў вылічэнні года.
2. І з-за іх людзі памыляюцца ў гэтым, бо гэтыя свяцілы сапраўды служаць на сусветных станцыях, адно ў першым партале, адно ў трэцім партале нябёсаў, адно ў чацвёртым партале і адно ў шостым партале, і дакладнасць года дасягаецца праз яго асобныя трыста шэсцьдзесят чатыры станцыі.
3. Бо знакі і часы, і гады, і дні паказаў мне анёл Урыэль, якога Гасподзь славы паставіў назаўжды над усімі свяціламі нябеснымі, на небе і ў свеце, каб яны панавалі на паверхні неба і былі бачныя на зямлі, і былі правадырамі дня і ночы, гэта значыць сонца, месяца і зорак, і ўсіх службовых істот, якія здзяйсняюць сваё кручэнне ва ўсіх калясніцах нябесных.
4. Падобным чынам Урыэль паказаў мне дванаццаць дзвярэй, адчыненых па перыметры сонечнай калясніцы на небе, праз якія прабіваюцца сонечныя прамяні: і з іх цяпло распаўсюджваецца па зямлі, калі яны адчыняюцца ў прызначаны час.
5. І для вятроў і духу расы, калі яны раскрываюцца, стаяць расчыненымі на краях нябёсаў.
6. Што да дванаццаці варот на нябёсах, на канцах зямлі, з якіх выходзяць сонца, месяц і зоркі, і ўсе нябесныя творы на ўсходзе і на захадзе.
7. Злева і справа ад іх адчынена шмат вокнаў, і адно акно ў свой прызначаны час выпраменьвае цяпло, што адпавядае тым дзвярам, з якіх выходзяць зоркі, як Ён ім загадаў, і ў якіх яны заходзяць адпаведна сваёй колькасці.
8. І я ўбачыў калясніцы на небе, якія бягуць па свеце, над тымі варотамі, у якіх круцяцца зоркі, што ніколі не заходзяць.
9. І адна большая за ўсе астатнія, і менавіта яна праходзіць праз увесь свет.

РАЗДЗЕЛ 76

1. І на канцах зямлі я ўбачыў дванаццаць варот, адчыненых ва ўсе бакі неба, з якіх выходзяць вятры і дзьмуць на зямлю.
2. Тры з іх адкрыты на паверхні неба, і тры на захадзе, і тры справа ад неба, і тры злева.
3. Тры першыя — гэта тыя, што на ўсходзе, тры — на поўначы, і тры пасля тых, што злева на поўдні, і тры на захадзе.
4. Праз чатыры з іх прыходзяць вятры дабраславеньня і дабрабыту, а праз восем — шкодныя вятры: калі яны пасылаюцца, яны нясуць разбурэнне на ўсю зямлю і на ваду на ёй, і на ўсіх, хто жыве на ёй, і на ўсё, што ў вадзе і на зямлі.
5. І першы вецер з гэтых варот, які называецца ўсходнім ветрам, выходзіць праз першую браму, якая знаходзіцца на ўсходзе, схіляючыся на поўдзень: з яго выходзяць спусташэнне, засуха, спёка і разбурэнне.
6. А праз другую браму пасярэдзіне прыходзіць тое, што належыць, і з яе прыходзяць дождж, і ўрадлівасць, і дабрабыт, і раса; а праз трэцюю браму, якая ляжыць на поўначы, прыходзяць холад і засуха.
7. А пасля іх праз тры вароты выходзяць паўднёвыя вятры: праз першыя з іх, якія схіляюцца на ўсход, выходзіць гарачы вецер.
8. А праз сярэдні партал побач з ім выходзяць духмяныя пахі, раса і дождж, дабрабыт і здароўе.
9. А праз трэцюю браму, што ляжыць на захадзе, выходзяць раса і дождж, саранча і спусташэнне.
10. А пасля іх паўночныя вятры: з сёмай брамы на ўсходзе прыходзяць раса і дождж, саранча і спусташэнне.
11. А з сярэдняга ўваходу ў прамым кірунку прыходзяць здароўе, дождж, раса і дабрабыт; а праз трэці ўваход на захадзе прыходзяць хмары і іней, снег і дождж, раса і саранча.
12. А пасля гэтых [чатырох] ідуць заходнія вятры: праз першую браму, што прылягае да поўначы, выходзяць раса і іней, холад, снег і мароз.

13. А з сярэдняй брамы выходзяць раса і дождж, і дабраславеньне, і дабраславеньне; а праз апошнюю браму, якая прылягае да поўдня, выходзяць засуха і спусташэнне, і пажар і разбурэнне.
14. І дванаццаць варот чатырох бакоў неба гэтым завершаны, і ўсе іх законы, і ўсе іхнія пошасці, і ўсе іхнія дабрачыннасці я паказаў табе, сыне мой Мафусаіле.

РАЗДЗЕЛ 77

1. І першы бок называецца ўсходам, бо ён першы; а другі — поўднем, бо туды сыдзе Усявышні, ды, туды ў зусім асаблівым сэнсе сыдзе Той, Хто дабраславёны навекі.
2. А заходні бок называецца памяншаным, бо там усе свяцілы нябесныя знікаюць і заходзяць.
3. А чацвёртая чвэрць, якая называецца поўначчу, падзелена на тры часткі: першая з іх прызначана для пражывання людзей; а другая ўтрымлівае моры вады, і бездані, і лясы, і рэкі, і цемру, і хмары; а трэцяя частка ўтрымлівае сад праведнасці.
4. Я бачыў сем высокіх гор, вышэйшых за ўсе горы, якія ёсць на зямлі; і адтуль выходзіць іней, і дні, поры года і гады мінаюць.
5. Я бачыў на зямлі сем рэк, большых за ўсе рэкі: адна з іх, якая цячэ з захаду, вылівае свае воды ў Вялікае мора.
6. А гэтыя дзве рэкі прыходзяць з поўначы да мора і ўліваюць свае воды ў Эрытрэйскае мора на ўсходзе.
7. А астатнія чатыры выходзяць на поўнач да свайго ўласнага мора, два з іх — да Эрытрэйскага мора, а два — у Вялікае мора і выліваюцца там, і некаторыя кажуць: у пустыню.
8. Сем вялікіх астравоў я бачыў у моры і на мацерыку: два на мацерыку і пяць у Вялікім моры.

РАЗДЗЕЛ 78

1. А імёны сонца наступныя: першае — Орджарэс, а другое — Томас.
2. А ў месяца ёсць чатыры назвы: першае — Асонджа, другое — Эбла, трэцяе — Бенасэ і чацвёртае — Эраэ.
3. Гэта два вялікія свяцілы: іх акружнасць падобная да акружнасці неба, і памер акружнасці абодвух аднолькавы.
4. Па акружнасці сонца ёсць сем порцый святла, якія дадаюцца да яго больш, чым да месяца, і ў пэўных мерах яно перадаецца, пакуль сёмая частка сонца не вычарпаецца.
5. І яны заходзяць і ўваходзяць праз вароты захаду, і робяць свой абарот на поўначы, і выходзяць праз усходнія вароты на паверхню неба.
6. А калі ўзыходзіць месяц, адна чатырнаццатая частка з'яўляецца на небе: святло становіцца поўным у ім: на чатырнаццаты дзень ён завяршае сваё свяціла.
7. І пятнаццаць частак святла пераходзяць да яе да пятнаццатага дня, калі яе святло завяршаецца, згодна са знакам года, і яна становіцца пятнаццаццю часткамі, а месяц расце на даданне чатырнаццаці частак.
8. А ў свой час месяц змяншаецца ў першы дзень да чатырнаццаці частак свайго святла, у другі — да трынаццаці частак святла, у трэці — да дванаццаці, у чацвёрты — да адзінаццаці, у пяты — да дзесяці, у шосты — да дзевяці, у сёмы — да васьмі, у восьмы — да сямі, у дзевяты — да шасці, у дзесяты — да пяці, у адзінаццаты — да чатырох, у дванаццаты — да трох, у трынаццаты — да двух, у чатырнаццаты — да паловы сёмай, а ўсё астатняе святло цалкам знікае ў пятнаццаты.
9. А ў некаторыя месяцы ў месяцы дваццаць дзевяць дзён, а аднойчы — дваццаць восем.
10. І Урыэль паказаў мне іншы закон: калі святло перадаецца месяцу, і з якога боку яно перадаецца ёй сонцам.
11. На працягу ўсяго перыяду, калі месяц расце ў сваім святле, ён перадае яго сабе, калі на працягу чатырнаццаці дзён знаходзіцца насупраць сонца, яго святло дасягаецца на небе, і калі ён асветлены паўсюль, яго святло дасягаецца ў поўнай меры на небе.
12. А ў першы дзень яна называецца маладзіком, бо ў гэты дзень над ёй узыходзіць святло.
13. Яна становіцца поўным месяцам акурат у той дзень, калі сонца заходзіць на захадзе, а ўначы ўзыходзіць на ўсходзе, і месяц свеціць усю ноч, пакуль сонца не ўзыдзе насупраць яго, і месяц не стане бачным насупраць сонца.
14. З таго боку, адкуль зыходзіць святло месяца, ён зноў знікае, пакуль усё святло не знікае, і ўсе дні месяца не скончацца, і яго акружнасць пустая, пазбаўленая святла.
15. І тры месяцы яна робіць з трыццаці дзён, і ў свой час яна робіць тры месяцы па дваццаць дзевяць дзён кожны, у якіх яна завяршае сваё змяншэнне ў першы перыяд часу, і ў першай браме на працягу ста сямідзесяці сямі дзён.
16. А ў час выхаду свайго яна з'яўляецца на тры месяцы па трыццаць дзён, і на тры месяцы яна з'яўляецца па дваццаць дзевяць дзён.
17. Уначы яна на дваццаць дзён з'яўляецца як чалавек, а ўдзень — як неба, і ў ёй няма нічога, акрамя святла.

РАЗДЗЕЛ 79

1. І цяпер, сыне мой, я паказаў табе ўсё, і закон усіх зорак неба завершаны.
2. І ён паказаў мне ўсе гэтыя законы на кожны дзень, і на кожны сезон, і на кожны год, і на яго працягу, і на парадак, прадпісаны для яго на кожны месяц і на кожны тыдзень:
3. І змяншэнне месяца, якое адбываецца ў шостым партале: бо ў гэтым шостым партале яго святло завяршаецца, і пасля гэтага пачынаецца змяншэнне:
4. І змяншэнне, якое адбываецца ў першай браме ў яе сезон, пакуль не скончыцца сто семдзесят сем дзён: вылічаных паводле тыдняў, дваццаць пяць тыдняў і два дні.
5. Яна адстае ад сонца і парадку зорак роўна на пяць дзён на працягу аднаго перыяду, і калі гэтае месца, якое ты бачыш, было пройдзена.
6. Такі малюнак і эскіз кожнага свяціла паказаў мне архангел Урыэль, які з'яўляецца іх правадыром.

РАЗДЗЕЛ 80

1. І ў тыя дні анёл Урыэль адказаў мне і сказаў: «Вось, я паказаў табе ўсё, Энох, і я адкрыў табе ўсё, каб ты ўбачыў гэтае сонца і гэты месяц, і кіраўнікоў зорак нябесных і ўсіх тых, хто іх круціць, іх задачы, часы і ад'езды».
2. І ў дні грэшнікаў гады скароцяцца, і насенне іх спазніцца на іхніх землях і палях, і ўсё на зямлі зменіцца і не з'явіцца ў свой час: і дождж спыніцца, і неба затрымае яго.
3. І ў тыя часы плады зямлі будуць адставаць і не будуць расці ў свой час, і плады дрэў будуць затрыманы ў свой час.
4. І месяц зменіць свой парадак і не з'явіцца ў свой час.
5. І ў тыя дні сонца будзе відаць, і яно будзе ехаць увечары на канцы вялікай калясніцы на захадзе, і будзе ззяць ярчэй, чым адпавядае парадку святла.
6. І многія правадыры зорак парушаць прадпісаны парадак. І яны зменяць свае арбіты і задачы, і не з'явяцца ў прадпісаныя ім сезоны.
7. І ўвесь парадак зорак будзе схаваны ад грэшнікаў, і думкі тых, хто на зямлі, збылтаюцца адносна іх, і яны адхінуцца ад усіх сваіх шляхоў, так, яны збылтаюцца і палічаць іх багамі.
8. І памножыцца на іх зло, і прыйдзе на іх пакаранне, каб знішчыць усіх.

РАЗДЗЕЛ 81

1. І сказаў ён мне: «Звярніце ўвагу, Энох, на гэтыя нябесныя скрыжалі, і прачытайце, што на іх напісана, і адзначце кожны асобны факт».
2. І я назіраў за нябеснымі скрыжалямі і прачытаў усё, што было напісана на іх, і зразумеў усё, і прачытаў кнігу ўсіх спраў чалавецтва і ўсіх дзяцей плоці, якія будуць на зямлі да самых аддаленых пакаленняў.
3. І адразу ж я дабраславіў вялікага Госпада, Цара славы навекі, бо Ён стварыў усе справы свету, і я ўслаўляў Госпада за Яго цярплівасць, і дабраславіў Яго за сыноў чалавечых.
4. І пасля гэтага я сказаў: «Шчаслівы чалавек, які памірае ў праведнасці і дабрыні, пра якога няма кнігі няпраўды, і над якім не знойдзецца судны дзень».
5. І тыя сем святых прывялі мяне і паставілі мяне на зямлі перад дзвярыма майго дома і сказалі мне: «Абвясці ўсё сыну свайму Мафусаілу і пакажы ўсім сваім дзецям, што ніводная плоць не праведная ў вачах Госпада, бо Ён — іх Творца».
6. Адзін год мы пакінем цябе з тваім сынам, пакуль ты не дасі апошніх загадаў, каб ты мог вучыць сваіх дзяцей і запісваць гэта для іх, і сведчыць усім сваім дзецям; а на другі год яны возьмуць цябе з свайго асяроддзя.
7. Няхай сэрца тваё будзе моцным, бо добрыя будуць абвяшчаць добрым праўду; праведныя з праведнымі будуць радавацца і віншаваць адзін аднаго.
8. Але грэшнікі памруць з грэшнікамі, і адступнік з адступнікам загіне.
9. А тыя, хто чыніць праведнасць, памруць за ўчынкі людзей і будуць знішчаны за ўчынкі бязбожнікаў.
10. І ў тыя дні яны перасталі гаварыць са мной, і я прыйшоў да свайго народа, благаслаўляючы Госпада свету.

РАЗДЗЕЛ 82

1. І цяпер, сыне мой Мафусала, усё гэта я расказваю табе і запісваю для цябе, і я адкрыў табе ўсё, і даў табе кнігі пра ўсё гэта. Дык захавай, сыне мой Мафусала, кнігі ад рукі твайго бацькі і перадай іх пакаленням свету.
2. Я даў мудрасць табе і тваім дзецям, і тваім дзецям, якія будуць з табой, каб яны маглі перадаваць яе сваім дзецям з пакалення ў пакаленне, гэту мудрасць, якая пераўзыходзіць іх розум.
3. І тыя, хто разумее гэта, не будуць спаць, але будуць слухаць вушамі, каб навучыцца гэтай мудрасці, і яна будзе больш прыемнай тым, хто яе есць, чым добрая ежа.
4. Благаслаўлёныя ўсе праведнікі, благаслаўлёныя ўсе тыя, хто ходзіць шляхам праведнасці і не грашыць, як грэшнікі, у адліку ўсіх сваіх дзён, у якія сонца праходзіць па небе, уваходзячы і выходзячы з варот на працягу трыццаці дзён з галовамі тысяч парадку зорак, разам з чатырма, якія ўстаўлены, што падзяляюць чатыры часткі года, якія вядуць іх і ўваходзяць з імі чатыры дні.
5. З-за іх людзі будуць памыляцца і не будуць улічваць іх пры адлічэнні ўсяго года: так, людзі будуць памыляцца і не будуць дакладна іх распазнаваць.
6. Бо яны належаць да вылічэння года і сапраўды запісаны ў ім назаўжды, адзін у першай браме і адзін у трэцяй, і адзін у чацвёртай, і адзін у шостай, і год завяршаецца за трыста шэсцьдзесят чатыры дні.
7. І апісанне гэтага дакладнае, і запісаны адлік гэтага дакладны; бо святілы, і месяцы, і святы, і гады, і дні паказаў і адкрыў мне Урыэль, якому Гасподзь усяго стварэння свету падпарадкаваў нябеснае войска.
8. І ён мае ўладу над ноччу і днём на небе, каб прымушаць святло асвятляць людзей — сонца, месяц і зоркі, і ўсе сілы нябесныя, якія круцяцца ў сваіх кругавых калясніцах.
9. І гэта парадак зорак, якія заходзяць на свае месцы, і ў свае поры года, святы і месяцы.
10. І вось імёны тых, хто кіруе імі, хто сочыць за тым, каб яны ўваходзілі ў свой час, у свой парадак, у свае сезоны, у свае месяцы, у перыяды свайго панавання і ў свае пасады.
11. Спачатку ўваходзяць іх чатыры правадыры, якія падзяляюць чатыры часткі года; а пасля іх дванаццаць правадыроў ордэнаў, якія падзяляюць месяцы; і для трохсот шасцідзесяці дзён ёсць кіраўнікі тысяч, якія падзяляюць дні; і для чатырох прамежкавых дзён ёсць правадыры, якія падзяляюць чатыры часткі года.
12. І гэтыя кіраўнікі тысяч размешчаны паміж правадыром і правадыром, кожны за сваім месцам, але іх правадыры робяць падзел. І вось імёны правадыроў, якія падзяляюць чатыры часткі года, якія прызначаны: Мілкі'эл, Хел'эмелек, Мел'эйал і Нарэл.
13. І імёны тых, хто імі кіруе: Аднарэль, Іджасусаэль і Эломээль — гэтыя трое ідуць за правадырамі ордэнаў,

14. і ёсць адзін, які ідзе за трыма кіраўнікамі ордэнаў, якія ідуць за тымі кіраўнікамі станцый, што падзяляюць чатыры часткі года.
15. На пачатку года першым паўстае і кіруе Мелкеджаль, якога завуць Там'аіні і сонца, і ўсе дні яго валадарства, пакуль ён кіруе, складаюць дзевяноста адзін дзень.
16. І вось прыкметы дзён, якія можна ўбачыць на зямлі ў дні яго панавання: пот, і спёка, і цішыня; і ўсе дрэвы прыносяць плады, і лісце з'яўляюцца на ўсіх дрэвах, і ўраджай пшаніцы, і кветкі руж, і ўсе кветкі, якія растуць у полі, але дрэвы зімой вянуць.
17. І вось імёны правадыроў, якія пад імі: Беркаэль, Зелебсэль і яшчэ адзін, які быў дададзены да тысячы, якога звалі Хілуясеф; і дні панавання гэтага правадыра скончыліся.
18. Наступны пасля яго правадыр — Хелэмелек, якога называюць зіхатлівым сонцам, і ўсе дні яго святла складаюць дзевяноста адзін дзень.
19. І вось прыкметы дзён Ягоных на зямлі: спёка і сухасць, і дрэвы паспяваюць свае плады, і ўсе свае плады даюць спелыя і гатовыя, і авечкі спарваюцца і зацяжараюць, і ўсе плады зямлі збіраюцца, і ўсё, што ў полі, і вінаградныя чавілы: гэта адбываецца ў дні Ягонага панавання.
20. Гэта імёны, і парадкі, і правадыры гэтых тысячнікаў: Гіда'іял, Ке'эл і Хэ'эл, і імя тысячніка, які дадаецца да іх, Асфаэл; і дні яго валадарства скончыліся.

РАЗДЗЕЛ 83

1. А цяпер, сыне мой Мафусала, я пакажу табе ўсе мае відзежы, якія я бачыў, і раскажу іх табе.
2. Два відзежы я бачыў, перш чым узяў сабе жонку, і адно было зусім не падобнае на другое: першае, калі я вучыўся пісаць; другое, перш чым я ўзяў сабе маці тваю, калі я ўбачыў страшнае відзенне. І пра іх я маліўся Госпаду.
3. Я лёг спаць у доме майго дзеда Малелеіла, калі ўбачыў у бачанні, як неба абвалілася, адарвалася і ўпала на зямлю.
4. І калі яно ўпала на зямлю, я ўбачыў, як зямля была паглынута вялікай бездонню, і горы віселі на гарах, і пагоркі апускаліся на пагоркі, і высокія дрэвы былі адрытыя ад сваіх ствалоў, скінутыя ўніз і пагружаныя ў бездань.
5. І тады слова ўвайшло ў мае вусны, і я ўзвысіў голас свой, каб закрычаць гучна, і сказаў: «Зямля знішчана».
6. І разбудзіў мяне дзед мой Малелель, калі я ляжаў побач з ім, і сказаў мне: «Чаму ты так плачаш, сыне мой, і чаму ты так галасіш?»
7. І я расказаў яму ўсё бачанне, якое я бачыў, і ён сказаў мне: «Жахлівае ты бачыў, сын мой, і вельмі важнае — гэта тваё бачанне таямніц усіх грахоў зямлі: яно павінна апусціцца ў бездань і быць знішчана вялікай разбурэннем».
8. А цяпер, сыне мой, устань і памаліцца Госпаду славы, бо ты вернік, каб рэшта засталася на зямлі, і каб Ён не знішчыў усю зямлю.
9. Сыне мой, усё гэта з неба сыдзе на зямлю, і на зямлі будзе вялікая разруха.
10. Пасля гэтага я ўстаў і маліўся, і прасіў, і ўпрошваў, і запісаў сваю малітву для пакаленняў свету, і я пакажу ўсё табе, сыне мой Мафусаіле.
11. І калі я спусціўся ўніз і ўбачыў неба, і сонца, што ўзыходзіла на ўсходзе, і месяц, што заходзіў на захадзе, і некалькі зорак, і ўсю зямлю, і ўсё, як Ён ведаў гэта спачатку, тады я дабраславіў Госпада суда і ўзвялічыў Яго, бо Ён зрабіў так, што сонца выйшла з вокнаў усходу, і яно ўзышло і паднялося на паверхні неба, і рушыла ў дарогу, і працягвала ісці па паказаным яму шляху.

РАЗДЗЕЛ 84

1. І я ўзняў рукі мае ў праведнасці і дабраславіў Святога і Вялікага, і гаварыў дыханнем маіх вуснаў і языком плоці, які Бог стварыў для дзяцей плоці чалавечай, каб яны гаварылі ім, і Ён даў ім дыханне і язык і вусны, каб яны гаварылі імі:
2. «Благаслаўлёны Ты, Госпадзе, Цар, вялікі і магутны ў велічы Тваёй, Госпадзе ўсяго стварэння нябёсаў, Цар цароў і Бог усяго свету. І сіла Твая, і царства, і веліч Твая на вякі вякоў, і панаванне Тваё ва ўсе пакаленні; і ўсе нябёсы — трон Твой навекі, і ўся зямля — падножжа Тваё навекі вякоў».
3. Бо Ты стварыў і Ты кіруеш усім, і нішто не з'яўляецца для Цябе немагчымым, мудрасць не адыходзіць ад месца Твайго трона і не адварочваецца ад Твайго аблічча. І Ты ведаеш, бачыш і чуеш усё, і няма нічога схаванага ад Цябе, бо Ты бачыш усё.
4. І цяпер анёлы Тваіх нябёсаў вінаватыя ў злачынстве, і на целе людзей застаецца Твой гнеў да вялікага суднага дня.
5. І цяпер, о Божа і Госпадзе і Вялікі Цар, малю і малю Цябе выканаць маю малітву, пакінуць мне нашчадкаў на зямлі, і не знішчыць усю плоць чалавечую, і не зрабіць зямлю без жыхароў, каб настала вечная знішчэнне.
6. І цяпер, Госпадзе мой, знішчы з зямлі плоць, якая выклікала Твой гнеў, але плоць праведнасці і праведнасці ўмацуй як пасеў вечнага насення, і не хавай аблічча Твайго ад малітвы раба Твайго, Госпадзе.

РАЗДЗЕЛ 85

1. Пасля гэтага я бачыў яшчэ адзін сон, і я раскажу табе ўвесь яго, сыне мой.
2. І Энох узвысіў голас свой і сказаў сыну свайму Мафусаілу: «Да цябе, сыне мой, я буду гаварыць: паслухай мае словы, прыхілі вуха сваё да сну бацькі твайго».
3. Перш чым я ўзяў тваю маці Эдну, я бачыў у бачанні на сваім ложку, і вось, з зямлі выйшаў вол, і гэты вол быў белы; а пасля яго выйшла цяліца, і разам з ёй выйшлі два валы, адзін з іх чорны, а другі рыжы.
4. І той чорны бык закалоў рудога і пагнаўся за ім па зямлі, і пасля гэтага я больш не мог бачыць таго рудога быка.
5. Але той чорны бык вырас, і тая цялушка пайшла з ім, і я ўбачыў, што ад яго выйшла шмат валоў, якія былі падобныя да яго і ішлі за ім.

6. І тая карова, тая першая, пайшла ад першага быка, каб шукаць таго рудога, але не знайшла яго, і загаласіла вялікім галашэннем па ім і шукала яго.
7. І я глядзеў, пакуль да яе не прыйшоў першы бык і не супакоіў яе, і з таго часу яна больш не плакала.
8. І пасля гэтага яна нарадзіла яшчэ аднаго белага быка, а пасля яго яна нарадзіла шмат быкоў і чорных кароў.
9. І я ўбачыў у сне, што белы бык таксама вырас і стаў вялікім белым быком, і ад Яго пайшло шмат белых быкоў, і яны былі падобныя да яго. І яны пачалі нараджаць шмат белых быкоў, якія былі падобныя да іх, адзін за адным, нават шмат.

РАЗДЗЕЛ 86

1. І зноў я ўбачыў сваімі вачыма, калі спаў, і ўбачыў неба ўверсе, і вось зорка ўпала з неба, і ўзышла, і пасвілася, і пасвілася сярод тых валоў.
2. І пасля гэтага я ўбачыў вялікіх і чорных валоў, і вось, усе яны змянілі свае стойлы і пашы і сваю жывёлу і пачалі жыць адзін з адным.
3. І зноў я ўбачыў у бачанні, і паглядзеў на неба, і вось я ўбачыў шмат зорак, якія сышлі і кінуліся з неба да гэтай першай зоркі, і яны сталі валамі сярод гэтай жывёлы і пасвіліся з ёй сярод іх.
4. І я паглядзеў на іх і ўбачыў, і вось, усе яны выпусцілі свае палавыя члены, як коні, і пачалі пакрываць кароў валоў, і ўсе яны зацяжарылі і нарадзілі слановў, вярблюдзіц і аслоў.
5. І ўсе валы баяліся іх і напалохаліся іх, і пачалі кусаць зубамі, і жэрці, і калоць рагамі.
6. І яны пачалі пажыраць тых валоў; і вось, усе дзеці зямлі пачалі дрыжаць і трасцца перад імі і ўцякаць ад іх.

РАЗДЗЕЛ 87

1. І зноў я ўбачыў, як яны пачалі біць адзін аднаго і пажыраць адзін аднаго, і зямля пачала гучна крычаць.
2. І я зноў узняў вочы мае да неба, і ўбачыў у бачанні, і вось, з неба выйшлі істоты, падобныя да белых людзей: і чацвёра выйшлі з таго месца, і трое з імі.
3. І тыя трое, што выйшлі апошнімі, схапілі мяне за руку і паднялі мяне, ад пакаленняў зямлі, і ўзнялі мяне на высокае месца, і паказалі мне вежу, узнятую высока над зямлёй, і ўсе пагоркі сталі ніжэйшымі.
4. І адзін сказаў мне: «Заставайся тут, пакуль не ўбачыш усё, што здарыцца з гэтымі сланамі, вярблюдамі і асламі, і зоркамі, і валамі, і ўсімі імі».

РАЗДЗЕЛ 88

1. І я ўбачыў аднаго з тых чатырох, якія выйшлі першымі, і ён схапіў першую зорку, якая ўпала з неба, і, звязаўшы яе па руках і нагах, кінуў у бездань: а бездань гэтая была вузкая, глыбокая, жахлівая і цёмная.
2. І адзін з іх дастаў меч і даў яго тым сланам, вярблюдам і аслам: тады яны пачалі біць адзін аднаго, і ўся зямля задрыжала ад іх.
3. І калі я глядзеў у бачанні, вось, адзін з тых чатырох, што выйшлі, пабіў іх камянямі з неба, і сабраў і ўзяў усе вялікія зоркі, якія мелі палавыя органы падобныя да конскіх, і звязаў іх усіх па руках і нагах, і кінуў іх у бездань зямную.

РАЗДЗЕЛ 89

1. І адзін з гэтых чатырох пайшоў да таго белага быка і раскрыў яму сакрэт, і ён не палохаўся: ён нарадзіўся быком і стаў чалавекам, і пабудаваў сабе вялікую пасудзіну і пасяліўся ў ёй; і тры быкі жылі з ім у гэтай пасудзіне, і яны былі пакрытыя ёю.
2. І зноў я ўзняў вочы да неба і ўбачыў высокі дах з сямю воднымі патокамі на ім, і гэтыя патокі цяклі з вялікай колькасцю вады ў абарону.
3. І я зноў убачыў, і вось, фантаны адкрыліся на паверхні гэтай вялікай агароджы, і вада пачала ўздымацца і падымацца на паверхню, і я ўбачыў гэтую агароджу, пакуль уся яе паверхня не пакрылася вадой.
4. І вада, цемра і туман узмацняліся над ім; і калі я зірнуў на вышыню гэтай вады, яна паднялася вышэй за вышыню гэтай агароджы і цякла па ёй, і яна стаяла на зямлі.
5. І ўся жывёла таго загараджа была сабрана разам, пакуль я не ўбачыў, як яна патанула, была праглынута і загінула ў той вадзе.
6. Але гэтае судна плавала па вадзе, а ўсе валы, сланы, вярблюды і аслы патанулі на дно разам з усімі жывёламі, так што я больш не мог іх бачыць, і яны не змаглі ўцячы, але загінулі і патанулі ў глыбіні.
7. І зноў я бачыў у бачанні, пакуль тыя водныя патокі не былі зняты з таго высокага даху, і бездані зямлі не былі зраўняны, і іншыя бездані не адчыніліся.
8. Тады вада пачала сцякаць у іх, пакуль не стала бачная зямля; але тая пасудзіна апусцілася на зямлю, і цемра разышлася, і з'явілася святло.
9. Але той белы бык, які стаў чалавекам, выйшаў з гэтай пасудзіны, і тры быкі з ім, і адзін з гэтых трох быў белы, як той бык, а адзін з іх быў чырвоны, як кроў, а адзін чорны: і той белы бык пакінуў іх.

10-27. Ад смерці Ноя да зыходу.

10. І пачалі яны выводзіць палявых звяроў і птушак, так што ўзніклі розныя роды: львы, тыгры, ваўкі, сабакі, гіены, дзікі, лісы, вавёркі, свінні, сокалы, грыфы, каршуны, арлы і крумкачы; і сярод іх нарадзіўся белы бык.
11. І пачалі яны кусаць адзін аднаго; але той белы бык, які нарадзіўся сярод іх, спарадзіў дзікага асла і ад яго белага быка, і дзікія аслы размнажыліся.
12. Але той бык, які ад яго нарадзіўся, спарадзіў чорнага дзіка і белую авечку; і першы спарадзіў шмат дзікоў, але тая авечка спарадзіла дванаццаць авечак.
13. І калі тыя дванаццаць авечак выраслі, яны аддалі адну з іх аслам, а аслы зноў аддалі тую авечку ваўкам, і тая авечка вырасла сярод ваўкоў.
14. І прывёў Гасподзь адзінаццаць авечак, каб жыць з імі і пасвіцца з імі сярод ваўкоў; і яны размнажыліся і сталі вялікімі статкамі авечак.
15. І ваўкі пачалі баяцца іх і прыгнятаць іх, пакуль не загубілі іхніх малых і не кінулі іхніх малых у раку з

вялікай вадою. Але тыя авечкі пачалі плакаць з-за сваіх малых і скардзіцца свайму Госпаду.
16. І авечка, выратаваная ад ваўкоў, уцякла і дасталася дзікім аслом; і я бачыў, як авечкі плакалі і плакалі, і малілі свайго Госпада з усёй сілы, пакуль Гаспадар авечак не сышоў па голасе авечак з высокага месца жыхарства і не прыйшоў да іх і не пасвіў іх.
17. І Ён паклікаў авечку, якая ўцякла ад ваўкоў, і сказаў ёй пра ваўкоў, каб яна наказала ім не чапаць авечак.
18. І пайшлі авечкі да ваўкоў паводле слова Госпада, і сустрэла іх іншая авечка і пайшла з ёй, і пайшлі абедзве, і ўвайшлі разам у збор тых ваўкоў, і размаўлялі з імі, і наказвалі ім адгэтуль не чапаць авечак.
19. І тады я ўбачыў ваўкоў, і як яны з усёй сілы прыгняталі авечак; і авечкі гучна крычалі.
20. І прыйшоў Гасподзь да авечак, і яны пачалі біць тых ваўкоў: і ваўкі пачалі плакаць; але авечкі сціхлі і адразу перасталі крычаць.
21. І я бачыў авечак, пакуль яны не пайшлі з-пад ваўкоў; але вочы ваўкоў былі аслеплены, і тыя ваўкі пагналіся за авечкамі з усёй сілы сваёй.
22. І Гаспадар авечак ішоў з імі, як іх правадыр, і ўсе авечкі Ягоныя ішлі за Ім; і твар Ягоны быў зіхатлівы і слаўны і страшны на выгляд.
23. Але ваўкі пачалі праследваць тых авечак, пакуль не дасягнулі мора.
24. І мора падзялілася, і вада стаяла перад імі па гэты і па той бок, і Гасподзь іх павёў іх і стаў паміж імі і ваўкамі.
25. І паколькі тыя ваўкі яшчэ не бачылі авечак, яны пайшлі ў сярэдзіну таго мора, і ваўкі пагналіся за авечкамі, і тыя ваўкі пабеглі за імі ў тое мора.
26. І калі яны ўбачылі Госпада авечак, яны павярнуліся, каб уцячы ад Ягонага аблічча, але тое мора сабралася разам і стала такім, якім яно было створана, і вада ўзнялася і паднялася, пакуль не пакрыла тых ваўкоў.
27. І я глядзеў, пакуль усе ваўкі, якія гналіся за тымі авечкамі, не загінулі і не патанулі.

28-40. Ізраіль у пустыні, дараванне Закона, уваход у Палесціну.

28. Але авечкі ўцяклі з той вады і пайшлі ў пустыню, дзе не было ні вады, ні травы; і пачалі яны расплюшчваць вочы і бачыць; і я ўбачыў Гаспадара авечак, які пасвіў іх і даваў ім ваду і траву, і авечак, якія ішлі і вялі іх.
29. І тая авечка ўзышла на вяршыню той высокай скалы, і Гаспадар авечак паслаў яе ім.
30. І пасля гэтага я ўбачыў Госпада авечак, які стаяў перад імі, і выгляд Яго быў вялікі, страшны і велічны, і ўсе тыя авечкі ўбачылі Яго і спалохаліся перад абліччам Ягоным.
31. І ўсе яны баяліся і дрыжалі перад Ім, і закрычалі да авечкі, якая была з імі і была сярод іх: «Мы не можам стаяць перад нашым Госпадам і глядзець на Яго».
32. І тая авечка, якая вяла іх, зноў паднялася на вяршыню той скалы, але авечкі пачалі аслепліваць і збівацца з шляху, які ён ім паказаў, але тая авечка не ведала пра гэта.
33. І Гаспадар авечак вельмі разгневаўся на іх, і авечка тая даведалася пра гэта, сышла з вяршыні скалы і, падышоўшы да авечак, знайшла большую частку з іх сляпой і адпалай.
34. І калі яны ўбачылі яго, яны спалохаліся і задрыжалі ад яго прысутнасці і захацелі вярнуцца ў свае лоны.
35. І тая авечка пацягнула з сабой іншых авечак і падышла да тых авечак, якія адпалі, і пачала іх забіваць; і авечка спалохалася яе прысутнасці, і таму тая авечка вярнула тых авечак, якія адпалі, і яны вярнуліся ў свае статкі.
36. І я бачыў у гэтым бачанні, пакуль авечка не стала чалавекам і не пабудавала дом для Госпада авечак, і не пасадзіў усіх авечак у гэты дом.
37. І я бачыў, пакуль гэтая авечка, якая сустрэла тую авечку, якая прывяла іх, не заснула; і я бачыў, пакуль усе вялікія авечкі не загінулі, а на іх месцы не ўсталі малыя, і яны прыйшлі на пашу і наблізіліся да ручая вады.
38. Тады тая авечка, іх правадыр, якая стала чалавекам, адышла ад іх і заснула, і ўсе авечкі шукалі яе і плакалі па ёй вялікім крыкам.
39. І я бачыў, пакуль яны не перасталі плакаць па той авечцы і не перайшлі праз той ручай вады, і вось паўсталі дзве авечкі, як правадыры, замест тых, хто вёў іх, і заснулі.
40. І я глядзеў, пакуль авечкі не прыйшлі ў добрае месца, у прыемную і слаўную зямлю, і я глядзеў, пакуль авечкі тыя не насыціліся; і той дом стаяў сярод іх у прыемнай зямлі.

41-50. Ад часоў Суддзяў да будаўніцтва Храма.

41. І часам вочы іх адкрываліся, а часам сляпіліся, пакуль не ўстала іншая авечка і не павела іх і не прывяла ўсіх назад, і вочы іх адкрыліся.
42. І сабакі, і лісы, і дзікі пачалі пажыраць тых авечак, пакуль Гаспадар авечак не вывеў з іх асяродку іншую авечку, барана, які павёў іх.
43. І той баран пачаў бадаць з абодвух бакоў тых сабак, ліс і дзікоў, пакуль не знішчыў іх усіх.
44. І авечка, вочы якой расплюшчыліся, убачыла барана, які быў сярод авечак, пакуль не пакінула славу сваю і не пачала бадаць авечак тых, і таптаць іх, і паводзіла сябе непрыстойна.
45. І Гаспадар авечак паслаў ягня да іншага ягняці і ўзвысіў яго да таго барана і правадыра авечак замест таго барана, які пакінуў сваю славу.
46. І яно падышло да яго і загаварыла з ім асобна, і ўзвысіла яго да барана, і зрабіла яго князем і правадыром авечак; але падчас усяго гэтага сабакі прыгняталі авечак.
47. І першы баран пагнаўся за другім бараном, і другі баран устаў і пабег ад яго; і я бачыў, пакуль сабакі не збілі першага барана.
48. І ўстаў другі баран і павёў авечак.
49. І тыя авечкі раслі і множыліся; але ўсе сабакі, лісы і дзікі баяліся і ўцякалі ад іх, і той баран бадаў і забіваў дзікіх звяроў, і тыя дзікія звяры больш не мелі ніякай улады сярод авечак і больш нічога ў іх не рабавалі. І той баран спарадзіў шмат авечак і заснуў; і маленькая

авечка стала замест яго бараном і стала князем і правадыром тых авечак.
50. І той дом стаў вялікім і прасторным, і ён быў пабудаваны для тых авечак; і высокая і вялікая вежа была пабудавана на доме для Гаспадара авечак, і той дом быў нізкі, але вежа была высокая і высокая, і Гаспадар авечак стаяў на гэтай вежы, і яны прынеслі перад Ім поўны стол.

51-67. Ад двух царстваў Ізраіля і Іудзеі да разбурэння Іерусаліма.

51. І зноў я ўбачыў тых авечак, што яны зноў збіліся з панталыку і пайшлі многімі шляхамі, і пакінулі свой дом, і Гаспадар авечак паклікаў некаторых з авечак і паслаў іх да авечак, але авечкі пачалі іх забіваць.
52. І адна з іх была выратавана і не была забіта, і яна пабегла і крычала над авечкамі; і яны спрабавалі забіць яе, але Гаспадар авечак выратаваў яе ад авечак і прывёў яе да мяне, і пасяліў яе там.
53. І шмат іншых авечак Ён паслаў да гэтых авечак, каб яны сведчылі пра іх і плакалі над імі.
54. І пасля гэтага я ўбачыў, што калі яны пакінулі дом Госпада і Яго вежу, яны цалкам адпалі, і іх вочы аслеплі; і я ўбачыў Гаспадара авечак, як Ён учыніў шмат разні сярод іх у іх статках, пакуль гэтыя авечкі не выклікалі гэтую разню і не здрадзілі Яго месцу.
55. І Ён аддаў іх у рукі львоў і тыграў, ваўкоў і гіен, і ў рукі лісоў, і ўсім дзікім звярам, і тыя дзікія звяры пачалі раздзіраць тых авечак.
56. І я ўбачыў, што Ён пакінуў іх дом і іх вежу і аддаў іх усіх у рукі львоў, каб яны раздзіралі і зжэрлі іх, у рукі ўсіх дзікіх звяроў.
57. І я пачаў крычаць з усёй сілы і маліцца да Госпада авечак і тлумачыць Яму адносна авечак, што іх пажыралі ўсе дзікія звяры.
58. Але Ён заставаўся непахісным, хоць і бачыў гэта, і радаваўся, што іх пажыралі, праглынулі і абрабавалі, і пакінуў іх на з'едлівасць у руках усіх звяроў.
59. І паклікаў Ён семдзесят пастухоў і пакінуў ім авечак, каб яны пасвілі іх, і сказаў пастухам і тым, хто быў з імі: «Няхай кожны з вас пасвіць авечак і выконвае ўсё, што Я загадаю вам».
60. І Я перадам іх вам падлічанымі і скажу вам, якіх з іх трэба знішчыць, — і знішчыце іх». І Ён аддаў ім тых авечак.
61. І паклікаў іншага і сказаў яму: «Глядзі і заўважай усё, што пастухі зробяць з гэтымі авечкамі, бо яны загубяць іх больш, чым Я загадаў ім».
62. І кожны лішак і разбурэнне, якія будуць учынены пастухамі, запішыце, колькі яны знішчаць паводле майго загаду, а колькі паводле ўласнай прыхамаці: запішыце супраць кожнага асобнага пастыра ўсё разбурэнне, якое ён учыняе.
63. І прачытайце перада мной падлікі, колькі яны знішчаюць і колькі яны аддаюць на знішчэнне, каб гэта было мне сведчаннем супраць іх і каб я ведаў кожны ўчынак пастыраў, каб я мог зразумець і ўбачыць, што яны робяць, ці выконваюць яны мой загад, які я ім загадаў.
64. Але яны не будуць ведаць пра гэта, і ты не будзеш ім гэтага абвяшчаць і не будзеш іх настаўляць, а толькі запішыце супраць кожнага асобна ўсю разбурэнне, якое пастухі ўчыняць кожны ў свой час, і выкладзеце ўсё гэта перада мной».
65. І я бачыў, пакуль тыя пастухі не пасвіліся ў свой час, і яны пачалі забіваць і знішчаць больш, чым ім было загадана, і яны аддавалі тых авечак у рукі львоў.
66. І львы і тыгры з'елі і пажэрлі большую частку тых авечак, і дзікі з'елі разам з імі; і яны спалілі тую вежу і разбурылі той дом.
67. І я вельмі засмуціўся з-за той вежы, бо той дом авечак быў разбураны, і пасля я не мог бачыць, ці ўваходзілі тыя авечкі ў той дом.

68-71. Першы перыяд анёльскіх валадароў — ад разбурэння Іерусаліма да вяртання з палону.

68. І пастухі і іхнія таварышы аддалі тых авечак усім дзікім звярам, каб яны іх з'елі, і кожны з іх атрымаў у свой час пэўную колькасць: было напісана другім у кнізе, колькі кожны з іх знішчыў.
69. І кожны з іх забіў і знішчыў значна больш, чым было прадпісана; і я пачаў плакаць і галасіць з-за гэтых авечак.
70. І вось у бачанні я ўбачыў таго, хто пісаў, як ён запісваў кожнага, каго знішчылі тыя пастухі, дзень за днём, і выносіў, і клаў, і паказваў усю кнігу Госпаду авечак — нават усё, што яны зрабілі, і ўсё, што кожны з іх знішчыў, і ўсё, што яны аддалі на знішчэнне.
71. І кніга была прачытана перад Госпадам авечак, і Ён узяў кнігу з яго рукі і прачытаў яе, і запячатаў яе, і паклаў яе.

72-77. Другі перыяд — ад часоў Кіра да часоў Аляксандра Македонскага.

72. І адразу ж я ўбачыў, як пастухі пасвіліся дванаццаць гадзін, і вось тры з тых авечак павярнуліся назад і прыйшлі, увайшлі і пачалі аднаўляць усё, што абвалілася ў тым доме; але дзікі спрабавалі перашкодзіць ім, але не змаглі.
73. І яны зноў пачалі будаваць, як і раней, і ўзвялі тую вежу, і назвалі яе высокай вежай; і яны зноў пачалі ставіць стол перад вежай, але ўвесь хлеб на ім быў апаганены і нечысты.
74. І што да ўсяго гэтага, вочы тых авечак былі аслеплены, так што яны не бачылі, і вочы іх пастухоў таксама; і яны аддавалі іх у вялікай колькасці сваім пастухам на знішчэнне, і тыя тапталі авечак нагамі сваімі і пажыралі іх.
75. І Гаспадар авечак заставаўся непахісным, пакуль усе авечкі не рассеяліся па полі і не змяшаліся з імі, і яны не выратавалі іх ад рук звяроў.
76. І гэты, хто напісаў кнігу, узяў яе, паказаў і прачытаў перад Госпадам авечак, і маліў Яго за іх, і маліў Яго за іх, паказваючы Яму ўсе справы пастухоў і сведчачы перад Ім супраць усіх пастухоў.
77. І, узяўшы сапраўдную кнігу, паклаў яе побач з Ім і адышоў.

РАЗДЗЕЛ 90

1-5. Трэці перыяд — ад Аляксандра Македонскага да грэка-сірыйскага панавання.

1. І я бачыў, пакуль такім чынам трыццаць пяць пастухоў не пасвілі авечак, і кожны з іх завяршыў свой час, як і першы; а іншыя ўзялі іх у свае рукі, каб пасвіць іх на працягу свайго часу, кожны пастух у свой час.
2. І пасля гэтага я ўбачыў у сваім бачанні ўсіх птушак нябесных, якія прыляталі: арлы, грыфы, каршуны, крумкачы; але арлы вялі ўсіх птушак; і яны пачалі пажыраць тых авечак, выкалываць ім вочы і пажыраць іх плоць.
3. І авечкі закрычалі, бо птушкі пажыралі іх плоць, а я глядзеў і плакаў у сне па пастуху, які пасвіў авечак.
4. І я бачыў, як авечак гэтых былі з'едзены сабакамі, арламі і каршунамі, і не засталося на іх ні плоці, ні скуры, ні жыл, пакуль не засталіся толькі іх косці; і косці іх таксама ўпалі на зямлю, і авечак стала мала.
5. І я бачыў, пакуль дваццаць тры не ўзяліся за пашу і не скончылі за свае перыяды пяцьдзясят восем разоў.

6-12. Чацвёрты перыяд — ад грэка-сірыйскага панавання да паўстання Макавеяў.

6. Але вось, тыя белыя авечкі нарадзілі ягнят, і яны пачалі адкрываць вочы, бачыць і клікаць авечак.
7. Так, яны крычалі да іх, але тыя не слухалі таго, што казалі ім, а былі надзвычай глухія, і вочы іх былі вельмі моцна сляпыя.
8. І я бачыў у бачанні, як крумкачы наляцелі на тых ягнят і схапілі адно з іх, і разбілі авечак на кавалкі, і з'елі іх.
9. І я бачыў, пакуль не выраслі рогі ў гэтых ягнят, і крумкачы скінулі свае рогі; і я бачыў, пакуль не вырас вялікі рог у адной з тых авечак, і адкрыліся вочы іх.
10. І яно паглядзела на іх, і вочы іх расплюшчыліся, і яно закрычала авечкам, і бараны ўбачылі яго, і ўсе пабеглі да яго.
11. І нягледзячы на ўсё гэта, арлы, грыфы, крумкачы і каршуны ўсё яшчэ раздзіралі авечак, наляталі на іх і пажыралі іх: авечкі ўсё яшчэ маўчалі, а бараны наракалі і крычалі.
12. І тыя крумкачы змагаліся і змагаліся з ім і імкнуліся збіць яго рог, але яны не мелі над ім улады.

13-19. Апошні напад язычнікаў на габрэяў (дзе 13-15 і 16-18 — гэта дублеты).

13. І я бачыў, пакуль не прыляцелі пастухі і арлы, і тыя грыфы і каршуны, і яны закрычалі крумкачам, каб яны зламалі рогі таго барана, і яны змагаліся і змагаліся з ім, і ён змагаўся з імі і крычаў, каб прыйшла яго дапамога.
14. І я бачыў, пакуль той чалавек, які запісаў імёны пастухоў і прынёс авечак у прысутнасць Госпада, не прыйшоў і не дапамог ім і не паказаў ім усё: ён сышоў, каб дапамагчы таму барану.
15. І я бачыў, пакуль Гаспадар авечак не прыйшоў да іх у гневе, і ўсе, хто бачыў Яго, уцяклі, і ўсе яны ўпалі ў цень Ягоны ад аблічча Ягонага.
16. Усе арлы, і грыфы, і крумкачы, і каршуны сабраліся разам, і з імі прыйшлі ўсе авечкі поля, так, усе яны сабраліся разам і дапамагалі адзін аднаму зламаць рог барана.
17. І я бачыў таго чалавека, які напісаў кнігу паводле загаду Госпада, пакуль ён не адкрыў гэту кнігу пра знішчэнне, якое ўчынілі тыя дванаццаць апошніх пастыраў, і не паказаў, што яны знішчылі значна больш, чым іх папярэднікі, перад Госпадам авечак.
18. І я бачыў, пакуль Гаспадар авечак не прыйшоў да іх і не ўзяў у руку посах гневу Свайго і не ўдарыў па зямлі, і зямля раскалолася, і ўсе звяры і ўсе птушкі нябесныя ўпалі з асяроддзя гэтых авечак і былі паглынуты зямлёй, і яна пакрыла іх.
19. І я бачыў, як авечкам быў дадзены вялікі меч, і авечкі пайшлі на ўсіх палявых звяроў, каб забіць іх, і ўсе звяры і птушкі нябесныя ўцяклі ад іх.

20-27. Суд над паўшымі анёламі, пастухамі і адступнікамі.

20. І я бачыў, пакуль не ўзвіўся трон у прыемнай зямлі, і Гаспадар авечак сеў на ім, і другі ўзяў запячатаныя кнігі і адкрыў іх перад Гаспадаром авечак.
21. І назваў Гасподзь тых мужоў сямю першымі белымі і загадаў ім прынесці перад Ім, пачынаючы з першай зоркі, якая паказвала шлях, усе зоркі, чые палавыя органы былі падобныя да конскіх, і яны прынеслі іх усіх перад Ім.
22. І сказаў Ён чалавеку, які пісаў перад Ім, адзін з тых сямі белых, і сказаў яму: «Вазьмі тых сямідзесяці пастухоў, якім Я аддаў авечак, і якія ўзялі іх самастойна забілі больш, чым Я загадаў ім».
23. І вось, я бачыў, што ўсе яны былі звязаныя, і ўсе яны стаялі перад Ім.
24. І суд быў спачатку адбыўся над зоркамі, і яны былі асуджаныя і прызнаныя вінаватымі, і пайшлі ў месца асуджэння, і яны былі кінутыя ў бездань, поўную агню і полымя, і поўную вогненных слупоў.
25. І семдзесят пастухоў былі асуджаныя і прызнаныя вінаватымі, і яны былі кінутыя ў тую вогненную бездань.
26. І я ўбачыў у той час, як пасярод зямлі адкрылася падобная бездань, поўная агню, і прывялі тых асляпленых авечак, і ўсе яны былі асуджаныя і прызнаныя вінаватымі і кінутыя ў гэтую вогненную бездань, і яны згарэлі; цяпер гэтая бездань была справа ад таго дома.
27. І я бачыў, як авечкі тыя гараць, і косці іх гараць.

28-38. Новы Іерусалім, навяртанне ацалелых язычнікаў, уваскрасенне праведнікаў, Месія.

28. І я стаяў, каб паглядзець, пакуль яны не знеслі той стары дом; і панеслі ўсе слупы, і ўсе бэлькі і ўпрыгожванні дома былі адначасова складзены разам з ім, і яны панеслі яго і паклалі яго на месцы на поўдні зямлі.

29. І я бачыў, пакуль Гаспадар авечак не паставіў новы дом, большы і вышэйшы за першы, і не паставіў яго на месцы першага, які быў накрыты півам; усе яго слупы былі новыя, і яго ўпрыгожванні былі новыя і большыя за тыя, што былі ў першым, старым, які Ён забраў, і ўсе авечкі былі ў ім.
30. І я ўбачыў усіх авечак, якія засталіся, і ўсіх звяроў на зямлі, і ўсіх птушак нябесных, якія падаюць і пакланяюцца гэтым авечкам, прасячы іх і слухаючыся іх ва ўсім.
31. І пасля гэтага тыя трое, апранутыя ў белае, схапілі мяне за руку, якія паднялі мяне раней, і рука таго барана таксама схапіла мяне, яны паднялі мяне і паставілі сярод тых авечак, перш чым адбыўся суд.
32. А авечкі тыя былі ўсе белыя, і воўна ў іх была густая і чыстая.
33. І ўсё, што было знішчана і развеяна, і ўсе звяры палявыя, і ўсе птушкі нябесныя сабраліся ў тым доме, і Гаспадар авечак узрадаваўся вялікай радасцю, бо ўсе яны былі добрыя і вярнуліся ў Яго дом.
34. І я бачыў, як яны паклалі той меч, які быў дадзены авечкам, і прынеслі яго назад у дом, і ён быў запячатаны перад прысутнасцю Госпада, і ўсе авечкі былі запрошаны ў той дом, але ён іх не ўтрымаў.
35. І адкрыліся вочы ўсіх іх, і яны ўбачылі дабро, і не было сярод іх нікога, хто б не бачыў.
36. І я ўбачыў, што дом той быў вялікі, прасторны і вельмі поўны людзей.
37. І я ўбачыў, што нарадзіўся белы бык з вялікімі рагамі, і ўсе звяры палявыя і ўсе птушкі нябесныя баяліся яго і маліліся да яго ўвесь час.
38. І я бачыў, пакуль усе іхнія пакаленні не перамяніліся, і ўсе яны сталі белымі валамі; і першы сярод іх стаў ягнём, а ягня гэта стала вялікай жывёлай і мела вялікія чорныя рогі на галаве; і Гаспадар авечак радаваўся за яго і за ўсіх валоў. 39. І я заснуў сярод іх; і прачнуўся, і ўбачыў усё.
40. Гэта бачанне, якое я бачыў, калі спаў, і прачнуўся, і дабраславіў Госпада праведнасці і ўслаўіў Яго.
41. Тады я заплакаў вялікім плачам, і слёзы мае не спыніліся, пакуль я больш не мог трываць: калі я ўбачыў, яны паліліся з-за таго, што я бачыў; бо ўсё прыйдзе і здзейсніцца, і ўсе справы людзей у іх парадку былі паказаны мне.
42. У тую ноч я ўспомніў першы сон, і з-за яго я заплакаў і занепакоіўся, бо бачыў гэтае віданне.

РАЗДЗЕЛ 91

1. «А цяпер, сыне мой Мафусала, пакліч да мяне ўсіх братоў тваіх і збяры да мяне ўсіх сыноў маці тваёй, бо слова кліча мяне, і дух выліваецца на мяне, каб я паказаў вам усё, што будзе з вамі навекі».
2. І пайшоў тады Мафусал і паклікаў да сябе ўсіх сваіх братоў і сабраў сваіх сваякоў.
3. І сказаў ён усім сынам праведнасці: «Слухайце, сыны Эноха, усе словы вашага бацькі і ўважліва ўважайце голас маіх вуснаў; бо я заклікаю вас і кажу вам, любасныя: любіце праведнасць і хадзіце па ёй».
4. І не набліжайцеся да праведнасці з двудушным сэрцам і не майце зносін з двудушнымі, але хадзіце ў праведнасці, сыны мае. І яна павядзе вас на добрыя сцежкі, і праведнасць будзе вашым спадарожнікам.
5. Бо я ведаю, што гвалт узмацніцца на зямлі, і вялікая кара будзе выканана на зямлі, і ўсялякая няпраўда будзе спынена; так, яна будзе адсечана ад сваіх каранёў, і ўся яе структура будзе разбурана.
6. І зноў здзейсніцца беззаконне на зямлі, і ўсе ўчынкі беззаконства і гвалту, і злачынства памножацца ўдвая.
7. А калі грэх і няпраўда і блюзнерства будуць павялічвацца, і гвалт ва ўсякіх учынках будуць павялічвацца, і адступніцтва і злачынства і нячыстасць, тады вялікая кара прыйдзе з нябёсаў на ўсіх іх, і святы Гасподзь выйдзе з гневам і пакараннем, каб здзейсніць суд на зямлі.
8. У тыя дні гвалт будзе адсечаны ад кораня свайго, і карані няпраўды разам з падманам, і яны будуць знішчаны з-пад неба.
9. І ўсе ідалы язычнікаў будуць пакінутыя, і храмы спалены агнём, і яны будуць выдалены з усёй зямлі, і яны будуць кінуты на суд агню, і загінуць у гневе і ў цяжкім судзе назаўжды.
10. І праведнікі прачнуцца ад сну свайго, і мудрасць паўстане і будзе дадзена ім.
11. І пасля гэтага корані няправеднасці будуць адсечаны, і грэшнікі будуць знішчаны мячом... будуць адсечаны сярод блюзнераў на кожным месцы, і тыя, хто задумвае гвалт і тыя, хто чыніць блюзнерства, загінуць ад мяча.
12. А пасля гэтага будзе яшчэ адзін, восьмы тыдзень, тыдзень праведнасці, і будзе дадзены яму меч, каб справядлівы суд быў выкананы над прыгнятальнікамі, і грэшнікі будуць аддадзены ў рукі праведнікаў.
13. І ў канцы яго яны набудуюць дамы праз сваю праведнасць, і дом будзе пабудаваны для Вялікага Цара ў славе навекі,
14. І ўсё чалавецтва зверне позірк на шлях праведнасці. І пасля гэтага, на дзевятым тыдні, справядлівы суд будзе адкрыты ўсяму свету, і ўсе справы бязбожнікаў знікнуць з усёй зямлі, і свет будзе запісаны на знішчэнне.
15. А пасля гэтага, на дзесятым тыдні ў сёмай частцы, будзе вялікі вечны суд, на якім Ён здзейсніць помсту сярод анёлаў.
16. І першае неба адыдзе і міне, і з'явіцца новае неба, і ўсе сілы нябесныя дадуць сямікратнае святло.
17. І пасля гэтага будзе шмат тыдняў без ліку навекі, і ўсе будуць у дабрыні і праведнасці, і грэх больш не будзе ўзгадвацца навекі.
18. І цяпер Я кажу вам, сыны мае, і паказваю вам шляхі праведнасці і шляхі гвалту. Так, Я зноў пакажу іх вам, каб вы ведалі, што будзе.
19. І цяпер паслухайце мяне, сыны мае, і хадзіце сцежкамі праўды, і не хадзіце сцежкамі гвалту, бо ўсе, хто ходзіць сцежкамі няпраўды, загінуць назаўжды.

РАЗДЗЕЛ 92

1. Кніга, напісаная Энохам — Энох сапраўды напісаў гэтае поўнае вучэнне мудрасці, якое хваляць усе людзі і суддзя ўсёй зямлі для ўсіх маіх дзяцей, якія будуць

жыць на зямлі. І для будучых пакаленняў, якія будуць захоўваць праведнасць і мір.
2. Няхай не трывожыцца дух ваш з-за часоў, бо Святы і Вялікі прызначыў дні для ўсяго.
3. І праведнік устане са сну, устане і пойдзе сцежкамі праведнасці, і ўся яго сцежка і гаворка будуць у вечнай дабрыні і ласцы.
4. Ён будзе міласэрны да праведніка і дасць яму вечную праведнасць, і дасць яму сілу, каб ён быў адораны дабрынёй і праведнасцю, і ён будзе хадзіць у вечным святле.
5. І грэх знікне ў цемры назаўжды, і больш не будзе бачны з таго дня назаўжды.

РАЗДЗЕЛ 93

1. І пасля гэтага Энох і даў, і пачаў пераказваць з кніг. І Энох сказаў: «Пра дзяцей праведнасці і пра выбраных свету, і пра расліну праведнасці, я скажу гэта, так, я, Энох, абвяшчу гэта вам, сыны мае:
2. Згодна з тым, што з’явілася мне ў нябесным бачанні, і што я пазнаў праз слова святых анёлаў, і навучыўся з нябесных скрыжаляў.
3. І пачаў Энох пераказваць з кніг і сказаў: «Я нарадзіўся сёмым у першы тыдзень, пакуль суд і праведнасць яшчэ існавалі».
4. А пасля мяне, на другім тыдні, паўстане вялікае беззаконне, і ўзнікне падман; і ў ім будзе першы канец, і ў ім чалавек будзе выратаваны; а пасля яго заканчэння ўзрасце беззаконне, і будзе дадзены закон для грэшнікаў.
5. І пасля гэтага, на трэцім тыдні, пасля яго заканчэння, чалавек будзе абраны як расліна праведнага суда, і яго нашчадкі стануць раслінай праведнасці назаўжды.
6. А пасля гэтага, на чацвёртым тыдні, у канцы яго, будуць бачныя бачанні святых і праведных, і закон для ўсіх пакаленняў і агароджа будуць устаноўлены для іх.
7. А пасля гэтага, на пятым тыдні, пасля яго заканчэння, дом славы і ўлады будзе пабудаваны назаўжды.
8. І пасля гэтага, на шостым тыдні, усе, хто жыве ў ім, аслепнуць, і сэрцы ўсіх іх бязбожна пакінуць мудрасць. І ў ім узыйдзе чалавек; і пасля яго заканчэння дом панавання будзе спалены агнём, і ўвесь род выбранага кораня будзе рассеяны.
9. А пасля гэтага, на сёмым тыдні, паўстане адступніцкі род, і шматлікія будуць ягоныя справы, і ўсе ягоныя справы будуць адступніцкімі.
10. І ў канцы яго будуць абраныя, Выбраныя праведнікі з вечнай расліны праведнасці, Каб атрымаць сяміразовае навучанне адносна ўсяго Яго стварэння.
11. Бо хто з усіх сыноў чалавечых здольны пачуць голас Святога, не турбуючыся? І хто можа разважаць пра Яго думкі? І хто можа бачыць усе справы нябесныя?
12. І як жа можа быць той, хто мог бы бачыць неба, і хто мог бы зразумець рэчы нябесныя і ўбачыць душу ці дух і расказаць пра гэта, або ўзняцца і ўбачыць усе іх мэты і думаць пра іх ці рабіць падобна да іх?
13. І хто з усіх людзей мог бы ведаць, якая шырыня і даўжыня зямлі, і каму была паказана мера ўсіх іх?
14. Ці ёсць хто-небудзь, хто мог бы вызначыць даўжыню неба і яго вышыню, і на чым яно заснавана, і якая колькасць зорак, і дзе знаходзяцца ўсе святілы?

РАЗДЗЕЛ 94

1. І цяпер кажу вам, сыны мае, любіце праведнасць і хадзіце па ёй, бо сцежкі праведнасці вартыя прыняцця, а сцежкі няправеднасці раптоўна будуць разбураны і знікнуць.
2. І некаторым людзям аднаго пакалення адкрыюцца шляхі гвалту і смерці, і яны будуць трымацца ад іх далёка і не пойдуць за імі.
3. І цяпер кажу вам, праведнікам: не хадзіце сцежкамі бязбожнасці і сцежкамі смерці і не набліжайцеся да іх, каб не быць знішчанымі.
4. Шукайце і выбірайце сабе праведнасць і жыццё абранае, і хадзіце сцежкамі міру, і будзеце жыць і мець поспех.
5. І трымайце словы мае ў думках вашых сэрцаў і не дазваляйце ім сцерціся з вашых сэрцаў, бо я ведаю, што грэшнікі будуць спакушаць людзей, каб яны злосна малілі мудрасць, каб не знайшлося для яе месца, і ніякая спакуса не знікла.
6. Гора тым, хто будуе няпраўду і прыгнёт і кладзе падмурак, бо яны будуць раптоўна зрынутыя і не будуць мець спакою.
7. Гора тым, хто будуе свае дамы ў граху, бо з усіх падмуркаў сваіх яны будуць зрынутыя, і ад меча ўпадуць. А тыя, хто набывае золата і срэбра ў судзе, раптоўна загінуць.
8. Гора вам, багатыя, бо вы спадзяваліся на багацце сваё, і ад багацця свайго адыдзеце, бо вы не ўспомнілі Усявышняга ў дні багацця вашага.
9. Вы ўчынілі блюзнерства і няпраўду і падрыхтаваліся да дня забойства, і да дня цемры, і да дня вялікага суда.
10. Гэтак кажу я і абвяшчаю вам: Той, Хто стварыў вас, знішчыць вас, і з-за падзення вашага не будзе спачування, і ваш Творца будзе радавацца вашай пагібелі.
11. І праведнікі Твае ў тыя дні будуць пасмешышчам для грэшнікаў і бязбожнікаў.

РАЗДЗЕЛ 95

1. О, каб мае вочы былі хмарай вады, каб я мог плакаць па табе і выліваць слёзы мае, як хмару вады, каб я мог супакоіцца ад гора сэрца майго!
2. Хто дазволіў вам чыніць знявагі і бязбожнасць? І так вас, грэшнікаў, напаткае суд.
3. Не бойцеся грэшнікаў, праведнікі, бо зноў аддасць іх Гасподзь у рукі вашыя, каб вы маглі судзіць іх паводле жаданняў вашых.
4. Гора вам, хто высяляе анафемы, якія нельга адмяніць: таму далёка будзе ад вас вылячэнне за грахі вашыя.
5. Гора вам, хто адплачвае бліжняму свайму злом, бо вам адплацяць паводле вашых учынкаў.
6. Гора вам, хлуслівыя сведкі і тым, хто абмяркоўвае несправядлівасць, бо раптоўна загінеце.

7. Гора вам, грэшнікі, бо вы перасследуеце праведнікаў; бо вы будзеце выдадзены і перасследаваны за беззаконне, і цяжкае ярмо яго будзе на вас.

РАЗДЗЕЛ 96

1. Спадзявайцеся, праведнікі, бо раптоўна грэшнікі загінуць перад вамі, і вы будзеце панаваць над імі паводле вашых жаданняў.
2. І ў дзень пакут грэшнікаў вашы дзеці ўзляцяць і падымуцца, як арлы, і вышэй за грыфаў будзе ваша гняздо, і вы ўзнімецеся і ўвойдзеце ў расколіны зямлі і ў расколіны скал назаўжды, як трусы, перад няправеднымі, і сірэны будуць уздыхаць з-за вас і плакаць.
3. Дык не бойцеся вы, хто пацярпеў; бо аздараўленне будзе вашай доляй, і яркае святло асвятліць вас, і голас спакою вы пачуеце з нябёсаў.
4. Гора вам, грэшнікі, бо багацце вашае робіць вас падобнымі да праведнікаў, але сэрцы вашыя асуджваюць вас у грэшнасці, і гэта будзе сведчаннем супраць вас, напамінам пра вашыя злыя ўчынкі.
5. Гора вам, хто пажырае найлепшую пшаніцу і п'е віно з вялікіх чаш, і ўсёй сілай топча пакорных.
6. Гора вам, хто п'е ваду з кожнай крыніцы, бо раптоўна вы знікнеце і засохнеце, бо пакінулі крыніцу жыцця.
7. Гора вам, хто чыніць няпраўду, падман і блюзнерства: гэта будзе вам напамінам за зло.
8. Гора вам, магутныя, што з усёй сілай прыгнятаеце праведнікаў, бо надыходзіць дзень вашай пагібелі. У тыя дні настане шмат добрых дзён для праведнікаў — у дзень суда вашага.

РАЗДЗЕЛ 97

1. Верце, праведнікі, што грэшнікі стануць ганьбай і загінуць у дзень беззаконня.
2. Хай будзе вядома вам, грэшнікі, што Усявышні памятае пра вашу пагібель, і анёлы нябесныя радуюцца вашай пагібелі.
3. Што вы будзеце рабіць, грэшнікі, і куды ўцячэце ў дзень суда, калі пачуеце голас малітвы праведнікаў?
4. Так, вы будзеце падобныя да іх, супраць якіх гэтае слова будзе сведчаннем: «Вы былі саўдзельнікамі грэшнікаў».
5. І ў тыя дні малітва праведнікаў дойдзе да Госпада, і для вас надыдуць дні суда вашага.
6. І ўсе словы вашай няправеднасці будуць прачытаны перад Вялікім Святым, і вашы твары пакрыюцца сорамам, і Ён адкіне кожную справу, якая заснавана на няправеднасці.
7. Гора вам, грэшнікі, якія жывяце сярод акіяна і на сушы, чыя памяць — зло для вас.
8. Гора вам, хто набывае срэбра і золата няправеднасцю і кажа: «Мы разбагацелі багаццем і маем маёмасць; і набылі ўсё, чаго жадалі».
9. А цяпер зробім тое, што задумалі: бо мы сабралі срэбра, і шмат вінаградароў у нашых дамах. І свірны нашы поўныя да краёў, як вада,
10. І як вада, пацячэ ваша хлусня, бо багацце ваша не ўтрымаецца, а хутка ўзнясецца з вас, бо вы ўсё гэта набылі ў няпраўдзе і будзеце аддадзены вялікаму праклёну.

РАЗДЗЕЛ 98

1. І цяпер клянуся вам, мудрым і неразумным, бо вы будзеце мець шматлікі досвед на зямлі.
2. Бо вы, мужчыны, будзеце апранацца ў больш упрыгожанняў, чым жанчыны, і ў каляровыя шаты больш, чым дзева; у царстве і ў велічы і ў сіле, у срэбры, у золаце і ў пурпуры, і ў бляску і ў ежы яны будуць разліваць, як вада.
3. Таму ім не хапіць вучэння і мудрасці, і яны загінуць разам са сваёй маёмасцю; і з усёй сваёй славай і веліччу, і ў сораме, і ў вялікай галечы, іхнія душы будуць кінутыя ў вогненную печ.
4. Клянуся вам, грэшнікі, што як гара не стала рабом, і пагорак не стаў служанкай жанчыны, так і грэх не пасланы на зямлю, але чалавек сам яго стварыў, і пад вялікім праклёнам упадуць тыя, хто яго чыніць.
5. І жанчыне не дадзена бясплоднасць, але з-за ўчынкаў сваіх рук яна памірае бяздзетнай.
6. Я клянуся вам, грэшнікі, Святым Вялікім, што ўсе вашы злыя ўчынкі выяўлены на нябёсах, і што ніводзін з вашых учынкаў прыгнёту не схаваны і не схаваны.
7. І не думай у сваім духу і не кажы ў сваім сэрцы, што ты не ведаеш і што ты не бачыш, што кожны грэх штодня запісваецца на нябёсах у прысутнасці Усявышняга.
8. Адгэтуль вы ведаеце, што ўсе вашы ўціскі, якімі вы прыгнятаеце, запісваюцца кожны дзень да дня вашага суда.
9. Гора вам, дурні, бо з-за вашай неразумнасці вы загінеце; і вы зграшыце супраць мудрых, і таму не будзе вашай долі дабрабыту.
10. І цяпер ведайце, што вы падрыхтаваны да дня знішчэння: таму не спадзявайцеся жыць, грэшнікі, бо вы пойдзеце і памрэце, бо не ведаеце выкупу; бо вы падрыхтаваны да дня вялікага суда, да дня пакут і вялікага сораму для вашых духаў.
11. Гора вам, упартаму сэрцам, што чыніце беззаконне і ясце кроў! Адкуль у вас добрая ежа, піццё і насычэнне? З усіх даброт, якія Гасподзь Усявышні даў у багацці на зямлі; таму не будзе ў вас спакою.
12. Гора вам, хто любіць справы няправедныя! Чаму вы спадзяецеся на дабро для сябе? Ведайце, што вы будзеце аддадзены ў рукі праведнікаў, і яны адсякуць вам шыі і заб'юць вас, і не будуць мець да вас літасці.
13. Гора вам, хто радуецца з пакут праведнікаў, бо магілу вам не выкапаюць.
14. Гора вам, хто грэбуе словамі праведніка, бо ў вас няма надзеі на жыццё.
15. Гора вам, хто запісвае хлуслівыя і бязбожныя словы, бо яны запісваюць сваю хлусню, каб людзі, чуючы іх, паводзілі сябе бязбожна да бліжняга свайго.
16. Таму яны не будуць мець спакою, а памруць раптоўна.

РАЗДЗЕЛ 99

1. Гора вам, хто чыніць беззаконне і хваліцца хлуснёй, узвышаючы яе: вы загінеце, і шчаслівага жыцця не будзе ў вас.
2. Гора тым, хто перакручвае словы праўды і парушае вечны закон, і ператвараецца ў тое, кім не быў, у грэшнікаў: іх патаптаць на зямлі.
3. У тыя дні, праведнікі, прыгатуйцеся ўзносіць малітвы вашыя як памяць і складаць іх як сведчанне перад анёламі, каб яны маглі ўшанаваць грахі грэшнікаў перад Усявышнім.
4. У тыя дні ўзрушыцца народы, і плямёны народаў паўстануць у дзень знішчэння.
5. І ў тыя дні выйдуць збяднелыя і забяруць сваіх дзяцей, і пакінуць іх, так што іхнія дзеці загінуць праз іх; і яны пакінуць сваіх дзяцей, якія яшчэ кормяцца грудзьмі, і не вернуцца да іх, і не пашкадуюць сваіх каханых.
6. І зноў клянуся вам, грэшнікі, што грэх падрыхтаваны на дзень няспыннага кровапраліцця.
7. А тыя, хто пакланяецца камяням і ідалам з золата, срэбра, дрэва, каменя і гліны, і хто пакланяецца нячыстым духам і дэманам, і ўсялякім ідалам не паводле разумення, не атрымаюць ад іх ніякай дапамогі.
8. І яны стануць бязбожнымі з-за неразумнасці сэрцаў сваіх, і вочы іх будуць аслеплены страхам сэрцаў іхніх і відзежамі ў снах іхніх.
9. Праз гэта яны стануць бязбожнымі і баязлівымі, бо ўсе свае справы яны зробяць у хлусні і пакланяюцца каменю, таму імгненна загінуць.
10. Але ў тыя дні дабраславёныя ўсе, хто прымае словы мудрасці і разумее іх, і шануе сцежкі Усявышняга, і ходзіць па сцежцы Ягонай праведнасці, і не робіць бязбожных з бязбожнымі, бо яны будуць выратаваны.
11. Гора вам, хто распаўсюджвае зло на сваіх блізкіх, бо вы будзеце забітыя ў магіле.
12. Гора вам, хто робіць падманныя і няпраўдзівыя меры і сее горыч на зямлю, бо ад гэтага яны будуць цалкам знішчаны.
13. Гора вам, хто будуе свае дамы цяжкай працай іншых, і ўсе іх будаўнічыя матэрыялы — цэгла і камяні граху; кажу вам, што не будзе ў вас спакою.
14. Гора тым, хто адкідае меру і вечную спадчыну сваіх бацькоў, і чые душы ідуць за ідаламі, бо не будуць мець яны спакою.
15. Гора тым, хто чыніць беззаконне і дапамагае ўціску, і забівае сваіх блізкіх да дня вялікага суда.
16. Бо Ён знішчыць славу вашу і пакладзе пакуты на сэрцы вашыя, і абудзіць люты гнеў Свой, і ўсіх вас знішчыць мячом; і ўсе святыя і праведныя ўспомняць грахі вашыя.

РАЗДЗЕЛ 100

1. І ў тыя дні ў адным месцы бацькі разам з сынамі будуць пабітыя, і браты адзін з адным будуць падаць у смерці, пакуль ручаі не будуць аблівацца іх крывёю.
2. Бо чалавек не стрымае рукі сваёй ад забойства сваіх сыноў і сыноў сваіх сыноў, і грэшнік не стрымае рукі сваёй ад свайго шаноўнага брата: ад світання да захаду сонца яны будуць забіваць адзін аднаго.
3. І конь будзе хадзіць па грудзі ў крыві грэшнікаў, і калясніца будзе пагружаная да самай вышыні сваёй.
4. У тыя дні анёлы сыдуць у таемныя месцы і збяруць у адно месца ўсіх, хто звёў грэх. І ўстане Усявышні ў дзень суда, каб здзейсніць вялікі суд над грэшнікамі.
5. І над усімі праведнымі і святымі Ён паставіць апекуноў з ліку святых анёлаў, каб ахоўваць іх, як зрэнку вока, пакуль Ён не знішчыць усялякую бязбожнасць і ўвесь грэх, і хоць праведнікі спяць доўгім сном, ім няма чаго баяцца.
6. І тады дзеці зямлі ўбачаць мудрых у бяспецы і зразумеюць усе словы гэтай кнігі і пазнаюць, што багацце іхняе не зможа выратаваць іх у знішчэнні іхніх грахоў.
7. Гора вам, грэшнікі, у дзень моцнай пакуты, вы, хто ўціскае праведнікаў і паліць іх агнём: вам будзе аддадзена паводле вашых учынкаў.
8. Гора вам, упартаму сэрцам, што задумваеце ліхадзейства! Таму на вас нападзе страх, і не будзе каму дапамагчы.
9. Гора вам, грэшнікі, за словы вуснаў вашых і за ўчынкі рук вашых, якія вы зрабілі сваёй бязбожнасцю, у полымі, што палае горш за агонь, вы згарэце.
10. І цяпер ведайце, што Ён спытае ў анёлаў пра вашыя ўчынкі на небе, у сонца, і ў месяца, і ў зорак — пра вашыя грахі, бо на зямлі вы здзяйсняеце суд над праведнікамі.
11. І Ён пакліча ўсялякую хмару і туман, і расу і дождж, каб сведчыць супраць вас, бо ўсё гэта будзе стрыманым з-за вас, каб не сысці на вас, і яны будуць памятаць пра вашыя грахі.
12. А цяпер дарыце дажджу, каб ён не сыходзіў на вас, ані расе, калі яна атрымае ад вас золата і срэбра, каб яна магла сысці.
13. Калі на вас наляціць іней і снег з іхнім холадам і ўсе снежныя буры з усімі іхнімі пошасцямі, у тыя дні вы не зможаце ўстаяць перад імі.

РАЗДЗЕЛ 101

1. Паглядзіце на неба, дзеці нябесныя, і на ўсе справы Усявышняга, і бойцеся Яго і не рабіце зла перад Яго прысутнасцю.
2. Калі Ён зачыніць вокны нябесныя і не дазволіць дажджу і расе сыходзіць на зямлю з-за вас, што ж вы будзеце рабіць?
3. І калі Ён пашле на вас гнеў Свой за вашы ўчынкі, вы не зможаце прасіць Яго, бо вы гаварылі ганарлівыя і нахабныя словы супраць Ягонай праведнасці, таму не будзе ў вас спакою.
4. Хіба вы не бачыце маракоў на караблях, як іх караблі кідаюцца туды-сюды хвалямі, трасуцца ад вятроў і церпяць вялікія нягоды?
5. І таму яны баяцца, бо ўся іхняя каштоўная маёмасць адпраўляецца разам з імі ў мора, і ў іх ёсць злыя прадчуванні ў сэрцы, што мора праглыне іх, і яны загінуць у ім.

6. Ці ж усё мора і ўсе яго воды, і ўсе яго рухі — не справа Усявышняга, і ці ж Ён не ўстанавіў межы ягоным дзейнасцям і не замкнуў іх усюды пяском?
7. І ад Ягонага заўвагі яно баіцца і высыхае, і ўся рыба ў ім гіне, і ўсё, што ў ім; але вы, грэшнікі, якія на зямлі, не баіцеся Яго.
8. Ці ж не Ён стварыў неба і зямлю і ўсё, што ў іх? Хто даў розум і мудрасць усяму, што рухаецца на зямлі і ў моры?
9. Ці ж не баяцца мора маракі на караблях? А грэшнікі не баяцца Усявышняга.

РАЗДЗЕЛ 102

1. У тыя дні, калі Ён навядзе на вас люты агонь, куды вы ўцячэце і дзе знойдзеце выратаванне? І калі Ён абвясціць супраць вас Сваё слова, ці не будзеце вы жахацца і баяцца?
2. І ўсе святілы будуць ахоплены вялікім страхам, і ўся зямля будзе напалохана, задрыжыць і затрымціць.
3. І ўсе анёлы выканаюць іх загады, І будуць імкнуцца схавацца ад прысутнасці Вялікай Славы, І дзеці зямлі задрыжаць і задрыжаць; І вы, грэшнікі, будзеце праклятыя назаўжды, І не будзе ў вас спакою.
4. Не бойцеся, душы праведнікаў, і спадзявайцеся вы, хто памёр у праведнасці.
5. І не смуткуй, калі душа твая ў горы апусцілася ў апраметную, і цела тваё ў жыцці тваім не здзейсніла нічога паводле тваёй дабрыні, але чакай дня суда грэшнікаў і дня праклёну і пакарання.
6. І ўсё ж, калі вы паміраеце, грэшнікі кажуць пра вас: «Як паміраем мы, так паміраюць праведнікі, і якую карысць яны пажынаюць ад сваіх учынкаў?»
7. Глядзіце, як і мы, так і яны паміраюць у горы і цемры, і што ў іх больш, чым у нас? Адгэтуль мы роўныя.
8. І што яны атрымаюць і што яны будуць бачыць вечна? Вось, яны таксама памерлі, і адгэтуль назаўжды не ўбачаць святла».
9. Кажу вам, грэшнікі, што вы задаволеныя тым, што ясце і п'яце, рабуеце і грашыце, і распранаеце людзей, і нажываеце багацце, і бачыце добрыя дні.
10. Ці бачылі вы, якім будзе канец праведнікаў, што ніякага гвалту не будзе ў іх да самай смерці?
11. «Аднак яны загінулі і сталі так, быццам іх і не было, і духі іх сышлі ў Шэол у пакутах».

РАЗДЗЕЛ 103

1. Дык вось, клянуся табе, праведнік, славай Вялікага, Шчодрага і Магутнага, Які ўладарыць, і веліччу Яго клянуся табе:
2. Я ведаю таямніцу, і чытаў нябесныя скрыжалі, і бачыў святыя кнігі, і знайшоў напісанае ў іх і надпісы пра іх:
3. Што ўсялякая даброць, радасць і слава падрыхтаваны для іх, І запісаны для душ тых, хто памёр у праведнасці, І што шматлікія даброты будуць дадзены вам у ўзнагароду за вашыя працы, І што ваш лёс значна перавышае лёс жывых.
4. І духі тых, хто памёр у праведнасці, будуць жыць і радавацца, і іх духі не загінуць, ані памяць пра іх ад аблічча Вялікага ва ўсе пакаленні свету: таму не бойцеся больш іх знявагі.
5. Гора вам, грэшнікі, калі вы памраце, калі памраце ў багацці грахоў вашых, і тыя, хто падобны да вас, скажуць пра вас: «Шчаслівыя грэшнікі, бо яны бачаць усе свае дні».
6. І як яны памерлі ў дабрабыце і багацці, і не бачылі гора ці забойства ў сваім жыцці; і яны памерлі ў гонару, і суд не быў здзейснены над імі пры іх жыцці».
7. Ведайце, што душы іх будуць зведзены ў Шэол, і яны будуць няшчасныя ў вялікай скрусе сваёй.
8. І ў цемру, і ў кайданы, і ў палаючае полымя, дзе будзе цяжкі суд, увойдуць вашы духі; і вялікі суд будзе для ўсіх пакаленняў свету. Гора вам, бо не будзе ў вас спакою.
9. Не кажы пра праведных і добрых, якія жывуць у жыцці: «У нашыя цяжкія дні мы шмат працавалі і зведалі ўсялякія пакуты, і сустрэлі шмат зла і былі знішчаны, і сталі малалікімі, і наш дух малы».
10. І мы былі знішчаны, і не знайшлі нікога, хто б дапамог нам нават словам: Мы былі катаваны і знішчаны, і не спадзяваліся ўбачыць жыццё з дня ў дзень.
11. Мы спадзяваліся быць галавой, а сталі хвастом; цяжка працавалі і не знайшлі задавальнення ад працы нашай; і сталіся ежай грэшнікаў і няправедных, і яны ўсклалі на нас цяжкае ярмо сваё.
12. Над намі панавалі тыя, хто ненавідзеў нас і білі нас; і перад тымі, хто ненавідзеў нас, мы схілялі галовы, але яны не літавалі нас.
13. Мы хацелі ўцячы ад іх, каб выратавацца і знайсці спакой, але не знайшлі месца, куды б уцячы і выратавацца ад іх.
14. І мы скардзімся кіраўнікам у нашай бядзе, і крычым супраць тых, хто пажырае нас, але яны не прыслухоўваюцца да нашага енку і не слухаюць нашага голасу.
15. І яны дапамагалі тым, хто рабаваў нас і пажыраў нас, і тым, хто рабаваў нас; і яны хавалі свой прыгнёт, і яны не здымалі з нас ярма тых, хто пажыраў нас і разганяў нас і забіваў нас, і яны хавалі сваё забойства, і не памяталі, што яны паднялі на нас рукі свае.

РАЗДЗЕЛ 104

1. Клянуся вам, што на нябёсах анёлы ўспамінаюць вас у добрым святле перад славай Вялікага, і вашы імёны запісаны перад славай Вялікага.
2. Майце надзею, бо раней вы былі пасаромлены з-за хвароб і пакут; але цяпер вы будзеце ззяць, як святілы нябесныя, вы будзеце ззяць, і вас будуць бачыць, і брамы нябесныя адчыняцца вам.
3. І калі будзеш крычаць аб судзе, і ён з'явіцца перад табой, бо ўсе твае пакуты пакараюць кіраўнікоў і ўсіх, хто дапамагаў тым, хто рабаваў цябе.
4. Будзьце поўныя надзеі і не губляйце сваіх надзей, бо будзеце мець вялікую радасць, як анёлы нябесныя.
5. Што вы будзеце абавязаны рабіць? Вам не трэба будзе хавацца ў дзень вялікага суда, і вы не будзеце

знойдзены як грэшнікі, і вечны суд будзе далёкі ад вас ва ўсіх пакаленнях свету.
6. І цяпер не бойцеся, праведнікі, калі ўбачыце, як грэшнікі ўмацоўваюцца і квітнеюць на сваіх шляхах: не будзьце іх супольнікамі, але трымайцеся далей ад іх гвалту, бо вы станеце супольнікамі нябеснага войска.
7. І хоць вы, грэшнікі, кажаце: «Усе нашы грахі не будуць даследаваны і запісаны», тым не менш яны будуць запісваць усе вашы грахі кожны дзень.
8. І цяпер я паказваю вам, што святло і цемра, дзень і ноч бачаць усе вашы грахі.
9. Не будзьце бязбожнымі ў сэрцах вашых, не хлусіце і не змяняйце слоў праўды, не абвінавачвайце ў хлусні словы Святога Вялікага і не ўлічвайце вашых ідалаў, бо ўся ваша хлусня і ўся ваша бязбожнасць вынікаюць не ў праведнасці, а ў вялікім граху.
10. І цяпер я ведаю гэтую таямніцу, што грэшнікі будуць перакручваць і скажаць словы праведнасці рознымі спосабамі, і будуць гаварыць бязбожныя словы, і хлусіць, і рабіць вялікія падманы, і пісаць кнігі пра свае словы.
11. Але калі яны праўдзіва запішуць усе мае словы на сваіх мовах і нічога не зменяць і не скарацяць з маіх слоў, але запішуць усё праўдзіва — усё, што я спачатку сведчыў пра іх.
12. Тады я ведаю яшчэ адну таямніцу: кнігі будуць дадзены праведнікам і мудрым, каб стаць прычынай радасці, праведнасці і вялікай мудрасці.
13. І ім будуць дадзеныя кнігі, і яны паверацъ у іх і будуць радавацца ім, і тады ўсе праведнікі, якія навучыліся з іх усім сцежкам праведнасці, будуць узнагароджаны».

РАЗДЗЕЛ 105

1. У тыя дні Гасподзь загадаў ім заклікаць і сведчыць перад дзецьмі зямлі пра іх мудрасць: Пакажыце ім яе, бо вы — іхнія праваднікі і ўзнагарода па ўсёй зямлі.
2. Бо Я і сын Мой будзем злучаны з імі назаўжды на сцежках праведнасці ў іх жыцці; і вы будзеце мець мір: радуйцеся, дзеці праведнасці. Амін.

РАЗДЗЕЛ 106

1. Праз некалькі дзён мой сын Мафусал узяў жонку для свайго сына Ламеха, і яна зацяжарыла ад яго і нарадзіла сына.
2. А цела яго было белае, як снег, і чырвонае, як кветкі ружы, а валасы на галаве яго і доўгія кучары былі белыя, як воўна, а вочы яго прыгожыя. І калі ён расплюшчыў вочы, ён асвятліў увесь дом, як сонца, і ўвесь дом стаў вельмі яркім.
3. І тады ён устаў на руках павітухі, адкрыў вусны і пачаў гутарыць з Госпадам праведнасці.
4. І Ламех, бацька ягоны, спалохаўся яго і ўцёк, і прыйшоў да бацькі свайго Мафусалаха.
5. І сказаў яму: «Я спарадзіў дзіўнага сына, адрознага ад чалавека і непадобнага да яго, і падобнага да сыноў Бога нябеснага; і прырода ягоная іншая, і ён не падобны да нас, і вочы ягоныя — як сонечныя прамяні, і твар ягоны слаўны».
6. І мне здаецца, што ён паходзіць не ад мяне, а ад анёлаў, і я баюся, што ў яго дні на зямлі можа адбыцца цуд.
7. А цяпер, бацька мой, я тут, каб прасіць цябе і маліць цябе, каб ты пайшоў да Эноха, нашага бацькі, і даведаўся ад яго праўду, бо ягонае жыллё — сярод анёлаў.
8. І калі Мафусал пачуў словы сына свайго, ён прыйшоў да мяне на край зямлі; бо ён пачуў, што я там, і ён закрычаў гучна, і я пачуў яго голас і прыйшоў да яго. І я сказаў яму: «Вось я, сыне мой, чаго ты прыйшоў да мяне?»
9. І ён адказаў і сказаў: «З-за вялікай трывогі я прыйшоў да цябе, і з-за трывожнага відовішча я падышоў».
10. А цяпер, бацька мой, паслухай мяне: у Ламеха, сына майго, нарадзіўся сын, падобнага да якога няма, і прырода яго не падобная да прыроды чалавечай, і колер яго цела бялейшы за снег і чырванейшы за кветку ружы, і валасы на галаве яго бялейшыя за белую воўну, і вочы ягоныя падобныя на прамені сонца, і ён расплюшчыў вочы свае і тады асвятліў увесь дом.
11. І ён устаў на руках павітухі, і адкрыў вусны свае, і благаславіў Госпада нябеснага.
12. І Ламех, бацька ягоны, спалохаўся і ўцёк да мяне, і не верыў, што ён паходзіць ад яго, але што ён быў падобны да анёлаў нябесных; і вось, я прыйшоў да цябе, каб ты мог адкрыць мне праўду.
13. І я, Энох, адказаў і сказаў яму: «Гасподзь зробіць нешта новае на зямлі, і гэта я ўжо бачыў у бачанні, і абвяшчаю табе, што ў родзе майго бацькі Ярэда некаторыя з нябесных анёлаў парушылі слова Госпада».
14. І вось, яны грашаць і парушаюць закон, і злучаюцца з жанчынамі і грашаць з імі, і жаніліся на некаторых з іх, і нараджалі ад іх дзяцей.
15. І яны будуць ствараць на зямлі волатаў не паводле духу, а паводле плоці, і будзе вялікая кара на зямлі, і зямля будзе ачышчана ад усялякай нечысціні.
16. Так, будзе вялікая разбурэнне па ўсёй зямлі, і будзе патоп і вялікая разбурэнне на працягу аднаго года.
17. І гэты сын, які нарадзіўся ў цябе, застанецца на зямлі, і трое яго дзяцей будуць выратаваны з ім; калі памрэ ўсё чалавецтва, якое на зямлі, ён і сыны ягоныя будуць выратаваны.
18. І цяпер абвясці сыну твайму Ламеху, што той, хто нарадзіўся, сапраўды ягоны сын, і дай яму імя Ной, бо ён застанецца ў цябе, і ён і сыны ягоныя будуць выратаваны ад пагібелі, якая прыйдзе на зямлю з-за ўсіх грахоў і ўсёй няправеднасці, якія будуць завершаны на зямлі ў яго дні.
19. І пасля гэтага будзе яшчэ большая неправеднасць, чым тая, што спачатку здзейснілася на зямлі; бо я ведаю таямніцы святых; бо Ён, Гасподзь, паказаў мне і паведаміў мне, і я прачытаў іх на нябесных скрыжалях.

РАЗДЗЕЛ 107

1. І я ўбачыў на іх напісанае, што з пакалення ў пакаленне будуць грашыць, пакуль не ўзнікне пакаленне праведнасці, і не знішчыцца беззаконне, і

грэх не знікне з зямлі, і не прыйдзе на яе ўсялякае дабро.
2. А цяпер, сыне мой, ідзі і абвясці сыну свайму Ламеху, што гэты сын, які нарадзіўся, сапраўды ягоны сын, і што гэта не хлусня.
3. І калі Мафусал пачуў словы бацькі свайго Эноха, — бо той патаемна адкрыў яму ўсё, — вярнуўся і адкрыў яму іх, і назваў імя сыну таму Ной, бо ён суцешыць зямлю пасля ўсіх разбурэнняў.

РАЗДЗЕЛ 108

1. Яшчэ адна кніга, якую Энох напісаў для свайго сына Мафусала і для тых, хто прыйдзе пасля яго і будзе выконваць закон у апошнія дні.
2. Вы, хто чыніў дабро, будзеце чакаць тых дзён, пакуль не будзе канец тым, хто чыніць зло, і канец сіле злачынцаў.
3. І чакайце, пакуль грэх не пройдзе, бо іх імёны будуць сцёртыя з кнігі жыцця і са святых кніг, і іх нашчадкі будуць знішчаны назаўжды, і іх духі будуць забітыя, і яны будуць плакаць і галасіць у месцы, якое ёсць хаатычнай пустыняй, і ў агні яны будуць гарэць; бо там няма зямлі.
4. І ўбачыў я там нешта падобнае да нябачнай хмары, бо з-за яе глыбіні я не мог глядзець уверх, і ўбачыў ярка палаючае полымя агню і нешта падобнае да бліскучых гор, што кружыліся і хісталіся туды-сюды.
5. І я спытаў аднаго са святых анёлаў, які быў са мной, і сказаў яму: «Што гэта за бліскучая рэч? Бо гэта не неба, а толькі полымя палаючага агню, і голас плачу, енку, галашэння і моцнага болю».
6. І сказаў мне: «Гэтае месца, якое ты бачыш, — тут скінутыя духі грэшнікаў і блюзнераў, і тых, хто чыніць беззаконне, і тых, хто перакручвае ўсё, што казаў Гасподзь вуснамі прарокаў, — нават тое, што будзе».
7. Бо некаторыя з іх напісаны і высечаны ўгары на нябёсах, каб анёлы маглі прачытаць іх і ведаць, што здарыцца з грэшнікамі і з душамі пакорлівых, і з тымі, хто мучыў свае целы і быў узнагароджаны Богам, і з тымі, хто быў пасаромлены бязбожнікамі:
8. Якія любяць Бога і не любяць ні золата, ні срэбра, ні ўсяго іншага дабра свету, але аддалі целы свае на пакуты.
9. Якія з самага пачатку свайго існавання не прагнулі зямной ежы, але ўсё лічылі мімалётным подыхам і жылі адпаведна, і Гасподзь шмат выпрабаваў іх, і іх дух быў знойдзены чыстым, каб яны благаслаўлялі Яго імя.
10. І ўсе дабраславеньні, прызначаныя ім, Я пералічыў у кнігах. І Ён прызначыў ім іх узнагароду, бо яны аказаліся такімі, што любілі неба больш за жыццё ў свеце, і хоць іх тапталі нагамі бязбожнікаў, і яны цярпелі ад іх знявагі і знявагі, і былі пасаромлены, яны ўсё ж дабраславілі Мяне.
11. І цяпер я паклічу духаў добрых, якія належаць да пакалення святла, і я пераўтвару тых, хто нарадзіўся ў цемры, хто ў плоці не быў узнагароджаны такой пашанай, якой заслугоўвала іх вернасць.
12. І Я выведу ў яркім святле тых, хто палюбіў Маё святое імя, і пасаджу кожнага на трон ягонай славы.
13. І яны будуць зэяць бясконца, бо праведнасць — гэта суд Божы, бо верным Ён дасць вернасць у жыцці праведных шляхоў.
14. І яны ўбачаць, як тых, хто нарадзіўся ў цемры, прывялі ў цемру, а праведнікі заззяюць.
15. І грэшнікі будуць крычаць і ўбачаць іх у бляску, і яны сапраўды пойдуць туды, дзе ім прадпісаны дні і поры года.